

tributorū. dictus quasi cannamomū. qz in modū cāg̃ subtiles habet calamos. 7 repli-
catos. q̃ fracti spiramētū visibile reddunt.
Calam⁹. No species aromatica. iuxta libanū
Cassia in aquosis nascit. crescit in īmensū.
odorē reddit. Hec redacta in puluerē cum
oleo oliuarū cū mēsurā bin cōfitebant ope
vngētarij. 7 dicebat s̃ctus vnctionis oleū
vel vngētū sanctum. de cuius vsuloco suo
dicem⁹. Joseph⁹ etiā balsamū aponi dic̃.

De labio eneo. Cap. LXX.

De cutis ē iterū

dñs ad moysē. Facies 7 labiū eneū
cum basi sua. vas. s̃ lauatozum. qd etiā lūc
dicit. qd erat inter tabernaculū et altare ho-
locustozum. in quo missa aqua lauabant
sacerdotes manus suas 7 pedes. vestes san-
ctas accepturi vt sacrificarent similiter in-
gressuri tabernaculum et egressuri qd dicit
factum de speculis mulierum excubantium
ad ingressum tabernaculi. Forte de sedibus
speculozū eneis factum fuit. Vel poti⁹ eo fa-
cto ī circuitu labij sup̃mi circūposita fuerūt
specula. in quibus sacerdos videre posset. si
vspiam vel in facie vel ī veste maculā habe-
ret abluendam.

De redēptione numeratozū.

Capitulum. LXXI.

Terūqz dixit

dñs ad moysen. Cū numerabis
filios israel. dabit quisqz p̃ciū p̃ anima sua
ne sit in eis plaga. dimidiū s̃icli iuxta men-
surā s̃actuarij. Siclus aut. xx. otolos habet
A. xx. annis 7 supra dabūt. ab eo enī tpe ad
nomen familie transibāt. Diues nō addet
7 paup nō minuet. Et h̃ pecunia ad vsus ta-
bernaculi reponebat. Hoc ī dauid ṽdica-
tū ē. qz aliter fecit qz de⁹ iusserat. qz regnās
in pace. q̃ superbe populum numerauit. et
numeratum iuxta p̃ceptum domini non
fecit offerre. et sic in duobus peccauit.

De electione artificū et datione
tabularū. Cap. LXXII.

De cavitetiaz do

minus ex noīe. i. noīa tim elegit hui⁹
opis s̃mos artifices. beseleel filium huri
de tribu iuda et ooli
ab ei⁹ sociū. h̃ min⁹
peritū filij achisa
mech. de tribu dan
q̃s īpleuit spū dei. i.
scientia ad excogitā
dū in oī ope fabrefa-
ciēdo. Cōpletisqz h̃
monibus h̃is dedit
moysi duas tabulas
lapideas digito dei
scriptas. i.

Nota qz h̃m̃ paralip̃
non videtur beseleel
habuisse nisi. ij. ānos
ad plus.

Vitiū sc̃ptoz ī duo-
bus maxie attēdit in
pprijs noībz 7 nume-
ris. 7 q̃niaz paralip̃.
fere tot⁹ p̃sistit in his
duobz. potuit esse vi-
tū sc̃ptoz q̃ cuz cer-
tum numerū annoz beseleel posuisse debue-
runt. incertum p̃ certo scripserūt.

De vitulo cōflatili. Cap. LXXIII.

Idēs populus

qz moyses morā faceret. dixit ad aa-
ron. Fac nobis deos q̃ p̃cedant nos. Moy-
si enī ignoram⁹ qd acciderit. Excusant se
hebrei dicentes. qz eloym nō tātū deos. sed
etiā dñs sonat. 7 dicūt eos petijisse duces iti-
neris. Aaron No 7 hur restituerunt. Sed ī
dignatus pplus spuēs ī faciē hur. sputis vt
tradit eū suffocauit. Unde timēs aaron ait
Tollite in aures vxoz 7 liberoz 7 afferte ad
me. Hoc erat quod chari⁹ 7 p̃ciosi⁹ h̃ebant
putāl. qz p̃sulētes auaricie suē nolēt afferre
Quas cū accepisset formauit ex eis vituluz
cōflatilē ope fusorio. Forte aliud nō recipe-
rēt. qz adorauerūt bonē in egypto. Tradūt
qdā aarō picisse in ignē in aures. 7 īde ope
demonis p̃flatū caput vituli tātuz. Qd tū
q̃nqz vitul⁹. q̃nqz caput vituli vocat. qz ī ex-
cusationē sui īferi⁹ legit aaron dixisse moy-
si. Projeci illud ī ignē. 7 egress⁹ ē h̃ vitul⁹
et dixit popul⁹. Hi sūt dñi tui isrl̃ q̃ te eduxe-
runt de terra egypti. Fecitqz aarō altare co-
rā eo. 7 ī crastinū īdixit solēnitatē māeqz sur-
gētē obtulerūt hostias. seditqz p̃pls māduca-
re 7 bibere. et surrexerūt ludere. i. adorare.
Tunc ait dominus. ad moysen. Descende

Leuitici

peccauit populus tuus. q. d. iā nō me. Dimitte me vt deleā eos. faciāq; te in gentē magnā. Cui moyses: Quēso dñe q̄scat ira tua. ne dicant egyptij: callide eduxit eos vt iterficeret eos i mōtib; impotēs eis dare terrā quā pmiserat. Recordare q̄ seruoꝝ tuorum q̄bus iurasti dicens: Terrā hanc dabo semini vestro. Placatoq; dño descēdit moyses. ferens tabulas ex vtraq; pte digito dei scriptas. Cui occurrit iosue. qui forte singulis diebus in occursum eius egrediebatur. Nō enī credibile ē cū moyse eū ieiunasse. Et ait: ad moysen: Ululat; pugne est i castris. Cui moyses: imo vox est cantantiū. Et appropi. quās. vidit vitulum 7 choros. 7 iratus. percit tabulas 7 pfractę sūt. Combussitq; vitulum 7 massam redegit in puluerē. quē sparsit in aquam 7 dedit ex eo potus filijs israel. Cūq; accusaret aaron qz pplm audierat. excusās se aaron dixit quę supra dicta sūt. dicens se timuisse pplm qz pronus erat ad malum. Videns ergo moyses. qz ornamenti nudatus esset populus scilicet vlt̄ auxilio dei vel poti; idolatriam quam longo tempore ante pceperat tandē manifestauerat. vel forte videns sibi indicatos a deo sceleris autores p puluerem bibitus qui in barbis eorum miraculose apparuit. stans in porta castrorū. 7 aduocans leuitas ait: Qui domini est iungatur mihi. Donat vir gladius sup femur suū. transite p medium castrorū. occidat quisq; amicum suū 7 fratrem. quem sc̄ signatum puluere inuenerit. Et ceciderūt ea die q̄si tria milia. Alia tñslatio hz. xx. tria milia. De his oib; q̄ dicta sūt de vitulo tacet iosephus. tm̄ opiniōes eoꝝ de mora moysi narrat. Alij enī dicebāt euz a bestijs comestum. alij a dño translātū. alij sanę mēt̄ euz domino philosophantem.

De prece moysi et minis dei. Capitulū. LXXIII

Altero die locu

tus ē moyses ad populū. Peccastis peccatum maximū. Ascendam ad dominū si qui- nero eum deprecari pro vobis. Et cum ascēdisset ait. Obsecro domine. aut dimitte eis hanc noxam. aut dele me de libro tuo quem scripsisti. Quod de impetu animi nō de ratione q̄dam dictū tradūt. vel ex magna cōfidētia in deū p̄ impossibile dictū. q. d. Sicut impossibile est vt me deleas sic oro nō posse fieri qn̄ dimittas. Augustin; dicit ex p̄le q̄n̄ tibus ratiocinationē debere pcludi. vt. s. qd̄ sequit; p̄mittat; sic. Aut dele me aut dimitte eis. Quę ponit; p̄ equipollenti sua. q. d. Si non deles me dimitte eis. Disiunctiua eniz vertitur in p̄iunctiua. destructo quod antecedit et manēte qd̄ psequit;. Scribi aut de feri d̄ libro vite dicit

quis dupliciter. vel fm̄ p̄scientiam vel fm̄ p̄sentem iusticiam. Cui dominus Qui pecauerit mihi. nisi p̄niteat delebo eum. q. d. Non te qz non peccasti. Ua- de duc populū istuz angelus meus p̄ce-

Scdm̄ hunc modū paulus erat scriptus in libro vite quando persequabatur ecclesiam.

Scdm̄ hūc moduz iudas erat scriptus in libro vite.

de te. Non enī ascendam tecū. qz populus dure cervicis est. ne forte disperdā te in via. Tradūt hebrei. qz p̄us de; ipse custos eorū erat. deinceps dedit eis michaelē custodem eorū p̄p̄riū. sicut ceterę nationes p̄p̄rios habent angelos custodes sibi delegatos. Ad- didit etiam dominus. Semel ascendam in medio tui. et delebo te. Et est cōminatio captiuitatis babilonicę vel romanę. Et nota ascensum dupliciter dici vel ab inferiorib; ad superiora. vel ab occultis ad manifesta. 7 ē sensus. Manifestabo me tibi malo tuo.

De translatione prioris tabernaculi. Capitulū. LXXV.

Audiens hec

populus luxit 7 nullus indutus ē cultu suo. Deposuitq; ornatū suum a monte oreb. Tollēsq; moyses tabernaculum. qd̄

Historia

cōmode de pōri tabernaclo itelligit qđ sibi fecerāt. vt añ ipsū iura tractarēt. Quod cū hucusq; fuerit i radice mōi vt ppiqui⁹ esset Et ipsū tabernacu dño. voluit dñs a se il lū intrabat moyses lud remoueri. 7 teten. cū deo loquens. dit illud moyses ex al. Quasi auertēs faciē tera pte castrorū. 7 lō suam ab eis. ge a castris. Egredi. cbarq; moyses ad il lud. 7 plebs stabat i forib; tabernaculoꝝ suozū. 7 adorabit pcul. Descēdebatq; colūna nubis. 7 loquebat dñs cū moyse cernētib; vniūsis facie ad facies. sicut solet loq; homo a dam icū suū. id est. manifeste.

Quod moyses vidit posteriora domini. Capitulum LXXV.

Rauitq; iterum

moyses ad dñm. Res pice pplm tuum. gētē hāc. Qis vt educā pplm. idica mihi quē missur⁹ es mecū. Dixitq; de⁹. Facies mea pcedet te. Ecce iā mai⁹ ipetrauerat moyses. plus notat i facie qđ i āgelo. Sz qđ i facie itellexit moyses aliquē qđ silimū dō pmit ti addidit: Si tnipse nō pcedes. ne educas nos de loco isto. Cui do min⁹. Et vbi qđ lo cut⁹ es faciā. 7 teipsū Familiarē enī se ei exhibet qđ aliū noīe noui ex noīe. i. ppe. 7 suo vocaneri. qđ specialit mibi placni p̄cipue in maiorib; sti vocabor i moīe dñi cōmendantur. corā te. i. faciā me vo cari deū. 7 dncē vestrū ex miraculis qđ faciā. 7 nō ob aliud nisi qđ volo. qđ miserebor cui voluero. cui moyses. Ostēde mibi faciē tuā. Cui dñs: Non poteris videre faciē meam. Nō enī videbit me hō. 7 viuet. Stabis i ca uerna petre. 7 transibit corā te gloria mea. Quā qđ nō sustineres. ponā manū meā co rā te. Cūq; p̄trāsiero tollā manū meā. et vi debis posteriora mea. Qđ rōne silitudinis dictū ē. Sic n. a tergo visus hō scit qđ hō sit. h nō qđ hō sit. ita deū esse mō scim⁹. h qđ sit nondū scim⁹. Potuit esse qđ in tāta claritate p̄trāsierit dñs. quā human⁹ nō sustinisset

aspect⁹. 7 opposita ē nubes moysi. Deinceps cū longi⁹ abisset. potuit a moyse videri. Ad lrās hebrei tradūt vidisse eū posteriora hoīs et in occipite quasdam ligaturas.

De secundis tabulis et gloria vultus moysi. Capitulum LXXVII.

Et ait domin⁹

ad moysen: Precide tibi duas ta bulas instar priorū. et scribā sup eas verba qđ habuerūt tabulę quas fregisti. In deute ronomio etiā dicit de⁹ sc̄psisse In seqntib; ho dic: Scribe t h. zc. 7 paulo post. Fuit moy ses cū dño. xl. dieb;. zc. 7 sc̄psit i tabul⁹ vba f̄eder. x. P̄ōt dici qđ autoritas scribēdi fuit i dño. misterii i moyse. Cūq; excidisset moy ses tabulas. de nocte cōsurgēs mōtē ascē dit. 7 trāseūte dño corā eo in turbine. p̄nuf i terrā adorās. ait: Obsecro vt gradiar⁹ no biscū. auferasq; iniqtates nostras. 7 posside as nos. Cui breuiter dñs memorauit qđā qđ etiā p̄dixerat. de trib; solēnitatib;. de obla tione p̄mitiaz 7 primogenitoꝝ. Et addidit De cū gentib; terre. p̄missionis aliqđ habe rent participiū. Fuitq; moyses sc̄do cū dño xl. dieb;. 7 xl. noctib;. Panē nō comedit. 7 aquā nō bibit. Cūq; descēdisset de mōte cū tabul⁹ appuit facies ei⁹ cornuta. 7 ipse igno rabat. i. radij miri splē

toris ferebāt d facie Sicut in christo quē ei⁹. qđ reuerberabant eiecit de tēplo vēdē oculos intuentiū. qđ tes et ementes.

gliaz vult⁹ moysi ap pellat paul⁹ apls. posuitq; velamē sup faciē suā. cū loqueret filijs israel. Locutusq; ē eis omnia qđ sibi fuerāt imperata. Quantū aut hęc gloria durauerit. 7 vtrū semel vel pluri es h acciderit ignoramus. Et tradūt hebrei qđ adhuc tertio ascēdit ad dñm. ad ipetrā dā eis venię certitudinē. et iterū fuit cū dño xl. dieb;. 7 xl. noctib; ieiunās. Cūq; redysset cū certitudine venię erat nona dies septi mi mēsis. 7 in crasti no solēnitatē agētē fluxerant hi. xl. dies p venia data afflixer

Leuitici

rūt aīas suas ieiunā
tes. 7 deiceps dicta ē
p̄ dies mēsis h̄ dies
ppitiatōis Quod si
v̄z ē p̄t eē q̄ etiā ec-
clia ob h̄ tres ī āno p̄ponit q̄dragenas. licz
ob h̄ institutū dicat. qz tres tribz legūt ieiunasse q̄dragenis. moy
ses. helias ief. Siue
ho fuerit siue n̄. post
sc̄dm redituz de con-
structiōe tabernaculi
p̄cepit eis moyses se-
cū dū q̄ a dño accepe-
rat. 7 p̄misit de ob-
natione sabbati. ne
forte ī h̄ ope putarēt
sibi licere operari in
sabbato.

De cōpositione tabernaculi et
erectione. Cap. LXXVIII.

Gressa oīs mul-

titudo obtulit iuxta verbuz moy-
si mente p̄mptissima quicq̄d p̄ciosius habu-
it. 7 cum tanta copia. q̄ cōpulli sūt artifices
voce p̄conis clamare. ne q̄sqz vltra offerret
Fecerūt qz beseleel 7 ooliab cūcta q̄ sibi fue-
rant et sicut fuerāt impata. Et fm iosephū
omne temp̄ ad opus faciēdū transijt in mē-
sibz. vij. Omne aurū qd̄ expensū ē ī ope san-
ctuarij. xxxix. talētoz fuit. 7. dcc. xxx. sicloruz
ad pondus sanctuarij. Fuerūt p̄terea. c. talē-
ta argēti. ex qbz p̄flatē sūt. .c. bases sctuarij.
De mille aut. dcc. lxxv.

facta sūt capita colū-
narū. q̄ etiam vestitē
erant argento. Eris
quoqz oblata sūt ta-
lenta. lxxij. mil. cccc.
sikli. Obtulerūt autē
a. xx. ānis 7 supra. dc.
iij. mil. et. d. l. Igitur
mense p̄mo secundi
anni in p̄ma die mē-
sis erexit moyses ta-

Quia dēū habuerūt
ppitiū h̄ festum mo-
dēni adhuc celebrāt
iudci.

Nota q̄ q̄das ecclia
tria seruat ieiunia p̄-
pter moysen. heliam
iesum. Sed duo dis-
similibz seruat tēpo-
ribz. Quēdā ob h̄uat
q̄rtuor. p̄t duo moy-
si. vnū christi. 7 vnū
heliē. iterū diuersis
temporibus.

De genere aaron e-
rāt ānas 7 cayphas
7 alij q̄ p̄nūciauerūt
christū reū eē mortū.
7 effuderūt eius san-
guinē ad basis alta-
ris. Ibi enī ē occasus
vbi erāt altare 7 bā-
sis ei. An. Nō ca-
pit p̄phetam perire
extra hierusalem

tabernaculū. operuitqz nubes tabernaculum.
cū lux serena esset. nō p̄cellosa. s̄ lucida nō
tū p̄ quā trāsiret aspectus. s̄ qualē decebat p̄-
sentiā dei. Et ad nebule elenationē illi dēi-
ceps nouerūt castra. 7 ad depositionē depo-
suerūt. 7 dū stabat sup tabernaculū 7 ipsi sta-
bant. Eratqz ignis in nocte.

Historia leuitici.

Præmittitur diuisio utilis.	cap. i.
De holocaustis 7 modo offerendi.	ca. ii.
De sacrificijs pacificis 7 salutaribz.	ca. iii.
De oblatione inanimatorum.	ca. v.
De hostia pro peccato.	ca. vi.
Pro peccato sacerdotis.	ca. vii.
Pro peccato synagoge.	ca. viii.
Pro peccato p̄ncipis.	ca. ix.
Pro peccato anime.	ca. x.
De igne iugi 7 eiectiōe cinerū.	ca. xi.
De elu adipis 7 sanguis p̄hibito.	ca. xii.
De consecratione summi sacerdotis 7 mino- rum.	cap. xiii.
De potestate offerendi eis data et accipien- di partes suas.	ca. xiiii.
De prima oblatione sacerdotū. et de igne dato de sublimi.	ca. xv.
De morte nadab et abiud.	ca. xvi.
De discretionē ciboz.	ca. xvii.
De purificatione puerperę.	cap. xviii.
De cognitione leprozarum.	ca. xix.
De purificatione leprosi.	ca. xx.
De viro spermatico et muliere emorroissa. capitulū. xxi.	
De vitula ruffa et birco apompeio et de ci- neribus aspersiōis.	ca. xxii.
De purificatione imundoz.	ca. xxiii.
De p̄sonis exclusis a m̄imonio.	ca. xxiiii.
Cathalogus quorūdā p̄ceptorū	ca. xxv.
De tribus generibus panū.	ca. xxvi.
De sanctimonia sacerdotum.	ca. xxvii.
De p̄cna blasphemi.	ca. xxviii.
De talione legis.	ca. xix.
De obseruantia iubilei.	ca. xxx.
De b̄ndictiōibz 7 maledictiōibz.	ca. xxxi.
Decimis 7 votinis.	ca. xxxii.

Historia

Historia leuitici. Capitulum. I.

Terria disti

ctio historie quaz scripsit moyses grece dicitur leuiticus. qz de electione et ministerio leuitarum agit. latine offertorium vel sacrificaticum qz de sacrificijs et de his qz of

rebatur ex lege tractat. Hebraice vero uagocra. qd sonat misteriales. Vocauit aut moyses more hebreorum qz principijs librorum nominat eos. sic nos officia missarum et euangelia uidelicet cum dicimus. Dominica que catat populum sancto. vel legit. Erunt signa in sole et luna. Inchoat aut sic liber iste. Vocauit aut moysen et lo

cutus est ei dominus de tabernaculo federum dicens. Homo qui obtulerit hostiam si fuerit holocaustus. et de armentis masculinum offeret. Pro autem habet in hebreo uagocra. qd enim sonat. et ietra uocauit.

et quod totam bibliothecam babilonijs probusta reparauit. hoc opus in quibus partitiones diuisit siue in quibus libros qui dicti sunt pentateuchus.

Moyses hunc librum et duos precedentes et duos sequentes composuit. hoc eos sic nunc sunt distincti non distincti. imo cum ipse composuisset eos. totum opus quasi in unum corpus et volumen rediguit. Esdras vero qui dicitur est uerborum scriba.

Premittitur diuisio utilis.

Capitulum. II.

De uideendum de

doctrina et traditione sacrificiorum que sequuntur. quidam prelibanda sunt in hunc modum. Quibus consideranda sunt hic. Sacrificia que deo offeruntur. personarum que offeruntur. tempora que offeruntur. loca ubi offeruntur. cause pro quibus offeruntur. Triplex autem eorum que offeruntur rite occurrit discretio. Aut enim erat oblatio de animalibus. et sacrificium dicebatur. nec ante. viij. die natiuitatis poterat offerri. nec eadem die mater et fetus eius. Aut de sicca materia ut similia pane thure. et

proprie dicebatur oblatio. Aut de liquidis uino et oleo. que proprie libamene vel libatio dicebatur licet his nominibus scriptura quibusque indifferenti utatur. Personarum vero offerentium due. anima vel synagoga. Animarum vero alia sacerdos. alia princeps. alia puata. de quibus suis locis dicitur. similiter de locis et temporibus suo loco. Causarum que triplex erat differentia. Offerebant enim quibusque necessario. quibusque sponte. quandoque casu. Necessario autem. vel ex voto vel ex precepto. Sane ex precepto offerebant primitias frugum uerarum fructuum. Decimas quoque eorumdem et insuper animalium. Primogenita quoque animalium et liberorum.

Oblationes etiam trium solennitatum. scilicet in hunc modum. Mel autem et fermentum nunquam offerebantur domino. tantum primitiarum eorum temporibus suis offerebantur sacerdoti. sed nil ex eis super altare ponebatur. Communiter autem a nullo sacrificio sal deesse debebat. et ideo dicebatur sal federum. quia non erat fas hoc transgredi. Porro secundum ordinem libri a sacrificijs inchoandum est.

Due erant primitie. Primitie frugum de spicis confectis primo die agnitionum. Secundum in panibus in die pentecosten.

Si erat primogenitum hominis de leuitis ipsi templo remanebat. sin antez redimebatur quinque siclis.

De holocaustis et modo offerendi. Capitulum. III.

Sacrificiorum alia

holocausta. alia sacrificia. Et primo de holocaustis uideamus. Holocausta dicebantur illa sacrificia. que tota incensebatur. Holoc enim totum. cauma incendium dicitur. fiebat autem tamen in tribus armetis. scilicet et pecudibus. scilicet tamen de ouibus et capris. Et in quibus. sed tantum in turture et columba. De armetis et pecudibus sic. Offerebat tamen masculinum aniculus scilicet unius anni vel circa. supra annum non. Quibusque hostia agnus. quibusque aries appellatur.

Leuitici

Bos enī sup̄ anū poterat offerri vt ait Jo-
sep⁹ Erat q̄ imaculat⁹. q̄ nō de macla vel
ler⁹ s̄ corpis itelligēdū ē. i. nō debile. aut fra-
cto mēbro. aut papulas h̄ns. aut scabiem.
aut cecū 7 hmōi. Offerebat⁹ q̄ p̄ sacerdoti
ad ostiū atrij. vt vide-
ret si idoneus eēt ad
offerēdū. postea ad
ostiū tabernaculi offe-
rebat dño p̄ manuū
īpositionē sup̄ caput. lot⁹ p̄s manuū. q̄ p̄-
ter mare sacerdotū erāt in atrio duo maria
vnū viroz. 7 alterū
muliez. An̄ 7 a loco
offerēdi ab hebreis
hostia dicebat⁹. Hēti-
les aut ab hostib⁹ vi-
cedis hostiā. 7 a vict⁹
uerāt appellare. Vi-
ctima⁹ x̄o hebrei a
viciēdo dixerūt. q̄
victum adducebat⁹
aīal. Oblatā sic ho-
stiā reducebat sacer-
dos ad altare holo-
caustoz 7 stās ad aq̄lo-
nē imolabat eā corā dño ad lat⁹ altar⁹ 7 in
p̄specto sc̄tōz. fūdeb atq̄ sanguinē ei⁹ circa
crepidinē altar⁹ in circūitu. Hebre⁹ h̄z pa-
rietē. Joseph⁹ libū
forte labium super-
eminens. detractaq̄
pelle hostiē que erat
sacerdot⁹. art⁹ i frusta
p̄cidebat q̄b⁹ lot⁹ cū
capite pedib⁹ 7 ītesti-
nis. adolebat oīa su-
per altare ī holo-
caustū 7 odorē suauē do-
mino. Nō ē credēdū
q̄ ī nidoze seu odore
carniū delectaret⁹ do-
min⁹ s̄ poti⁹ ī re signi-
ficata 7 deuotiōe of-
ferentiū. Sinaut⁹ de
quib⁹ fieret holo-
cau-

Papula est oris in-
firmitas. que gallice
dicit lampast.

Unde hostia fm he-
breos aliter fm gen-
tiles.

Victia q̄ cecidit de-
xtra victrice vocatur
Hostib⁹ a domiti ho-
stia nomē h̄z. Domi-
tis posuit p̄ doman-
dis metri necessitate

Quedā hostia imo-
labatur a sacerdote
q̄ erat aliq̄ntulū ma-
gna. cui⁹ sanguis ef-
fundebat⁹ ad crepi-
dinē altar⁹. Aliā ho-
stia q̄ maior erat oc-
cidebat. ita q̄ sāguie
ei⁹ aspergebat sacer-
dos parietes ipsi⁹ al-
tar⁹. Erat aut et ho-
stia maxia q̄ sacrifi-
cabat⁹. cui⁹ sanguis
effūdebat⁹ ab ipso i-
molāte sup̄ cornua
ipsius altaris.

stū. fiebat sic. S̄z cū duo offerrent vt dictū
ē. p̄mo hō de isrl. postea sacerdos. Quō ab
hoīe offerebat⁹ anicula. tacet. Forte q̄ eodē
mō q̄ et pec⁹. Forte tm̄ sacerdoti. Offerebat⁹
aut pullus turtur⁹ vel colūb⁹ cui frāgebat
sacerdos collū sola manu. Nō enī licebat sa-
cerdotib⁹ ferrum lenare sup̄ anem. Et retor-
to colle cū capite sub ascella vngue cutē col-
li vbi fractus erat rūpebat. 7 fuso sanguine
circa crepidinē altaris. vesiculā gutturis et
plumas proijciebat ad orientē in loco secre-
to vbi cineres effundebant⁹. con fractisq̄ as-
cellis manu. adolebat eam sup̄ altare in ho-
locanstu. Et hecerant minora 7 simplicia
holocausta que volūtariē fiebant. Erant q̄-
dam maiora. quadā necessitate facta. que 7
sanctiora quodāmodo. q̄ totū incendebat⁹
7 pellis et fimmis. de quib⁹ post dicitur. quo-
dāmodo minus digna. Quia sup̄ altare
non cremabant⁹. Nūc de sacrificijs partia-
libus. p̄sequamur 7 volūtarijs.

De sacrificijs pacificis et salutari- bus Capitulū. III.

Derum quedaz
erāt pacifica. quedaz salutaria. q̄
sc̄z p̄ salute dāda vel data vel p̄seruanda
offerebat⁹. Similiter et pro pace vel ad deū
vel ad homines. vel quia ad bonum pacis
fiebant. cum cuiq̄ quod suum erat dabat⁹.
scilicet deo 7 sacerdoti 7 offerētī. Fiebat au-
tem cum erat de animalibus de armēto tā-
tum. et de pecudibus p̄dictis. de anibus
vero non. Sane in modo offerendi ab ho-
mine vel sacerdote idem fiebat cum hostia
holocausti. Sed ī hoc erat differētia. quia
hic offerebatur masculus vel femina. et an-
niculus vel grandiora immaculata tamen.
Pars vero hostiē offerebatur domino.
Pars erat sacerdotū. reliqua offerentium
De armēto hec offerebat⁹ dño. Omnis ad
eps. q̄ ē p̄guedo īterioz offerebat⁹. P̄digne
do enī supra carnē animalis aruina vel lar-
dū d̄z. Que carni admixta p̄pe p̄guedo q̄
in intestinis adeps ē. Est aut triplex adeps

Historia

vitaliū. i. cordis 7 v̄tris. Adeps iecorū. id ē
 epatū. quē reticulū dicim⁹. qz̄ inuoluit admo
 dū retis. Et ē adeps renū. Hos tres adipēs
 duosqz̄ renes. i. ilia 7 renūculos adolebat sa
 cerdos sup̄ altare. Eadē etiā de cap̄ dño of
 ferebāt. Si ho de ouib⁹ erat oblatio p̄ter p̄
 dicta offerebat de ea cauda itēgra. quā lū
 bū vocāt. lxx. Pellis ho erat sacerdotū q̄ of
 ferebat illud. Armus ho dexter q̄ dicebat
 sepatiōis. 7 pect⁹ qd̄ d̄r̄ eleuatiōis. 7 q̄re sic
 dicebāt ifra dicebat. cedebāt ī vsus sacerdotū
 7 līgua cū faucib⁹ vt tradūt. s̄ ī textu nō me
 mini me legisse. Forte pectori adhibebāt. 7
 cū pectore ab aīali tollebat. An̄ suffec̄ noi
 nasse pect⁹. 7 his v̄scebāt sacerdotes ī domi
 b⁹ cū vxorib⁹ 7 liberib⁹ 7 domo tota mūdīs tm̄
 etiā q̄ ī domib⁹ imo
 labāt cā epulī v̄re
 ligiōis pect⁹ 7 armū
 dabāt. Reliq̄ erāt of
 ferētū. 7 ide epula
 bāt corā dño ī locis
 ad s̄ deputatū. ī ipso
 atrio v̄l in x̄. Licebat etiā ex his tā sacerdoti
 bus q̄ alijs edē duob⁹ dieb⁹. si qd̄ superat
 ī diē t̄riū cremabat. Et nota qd̄ nullū aīal of
 ferebat v̄l ī holocaustū. vel ī sacrificiū sine li
 bamēt̄ suis. s̄ de libamētis pp̄ius ifra erit
 tractatus.

Diuersis modis ef
 ficiebāt ī mūdi tactu
 mortuorū et multis
 alijs modis. de quib⁹
 infra dicitur.

De oblatione inanimatorum.

Capitulum. v.

¶ Vero manus

hois aīal inuenire nō poterat. offere
 bat p̄ salute v̄l pace simillā farinā. s̄. delica
 tissimā. sūdēs sup̄ eā oleū. 7 dicebat similla
 oleata. vel oleo fermētata. Thus offerebat
 cū ea. sacerdos aut̄ totū thus 7 pugillū ple
 nū simillę oleatę adolebat sup̄ altare memo
 riale. i. ī memoriā offerentū. vt. s̄. dñs memor
 eēt ei⁹ v̄l sacerdos ad dñz̄ reliquū erat sacer
 dotū. Tradūt hebrei nō semp̄ plenā pugil
 lū offerri. s̄ p̄ quātitate si se min⁹ poterat of
 ferri int̄m qd̄ etiā īpleto pugillo oēs digitos
 poterat ap̄ire sacerdos p̄ter medicū. 7 illud
 tātillū qd̄ remanebat inter illū digitū 7 vo

laz sufficiebat. Josephus ho dragmā vnā
 offerendā dicit. Si
 ho sacrificiū de simi
 la coctus offerebat
 panes sine ferēto
 conspersos oleo co
 ctos in clibano. vel
 ī craticula offerebat
 et lagana acima. id ē
 latos panes 7 tenues
 non cōspersos sed li
 nitos oleo. Quidas
 t̄n p̄ lagana panē co
 ctum in aqua intelligunt. vt sit tertiū gen⁹
 panis a cocto in clibano 7 cocto ī craticula
 Si ho coctū in sartagine offerebat. consp̄
 sum oleo 7 sine fermento erat. 7 diuidebat
 minutatim. Ex his oblatiōis sacerdos memo
 riale adolebat coram dño. de panibus vnū
 et de frustis vnum. Reliquum erat aaron
 et filioz̄ eius ad edendū cum omni domo
 sua. 7 equa sorte diuidebat eis. In hebreo
 p̄ter clibanum tria ponuntur. marchesilis.
 mabebach. micbar. Marchesilis sonat cōsi
 liatrix. quod sartagini cōuenit propter stri
 dorem et susurrum frixurę. Micbar rete vel
 cribū. Mabebach
 forte scaturiens po
 test esse patella. in q̄
 coctio liq̄da fit. Ho
 test etiā eē tertia sp̄s
 sacrificij. i. a salutari 7 pacifico. p̄ gr̄az acti
 one vel p̄ victoria. s̄. vel aliquo bono enētū
 īopinato. Et potest dici fieri casu. vt sit vna
 species sacrificij quod fit casu.

Qñ farina redacta
 fuit ī panē. Quidas
 dicūt. iij. genera pa
 nū fuisse. coctū in cli
 bano. in craticula. co
 ctū ī aqua quā laga
 na acima dicūt. Qui
 dā t̄n intelligūt for
 mam panis 7 hm̄ s̄
 tertiū genus erat co
 ctū in sartagine.

Dicere vult. qd̄ ma
 chebach potest itelli
 gi tertia species sacri
 ficij.

De hostiis pro peccato.

Capitulum. vi

¶ Ost hostias sa

lutares p̄
 cepit dñs
 de hostijs pro pecca
 to 7 p̄ delicto. Dicit
 autē peccatū graui⁹
 scz̄ qd̄ ex industria
 est factū. Delictū leui⁹. s̄. quod ex ignorātia
 Tamen oīa hec sa
 crificia indifferenter
 sepe dicuntur sacri
 ficia pacifica.

Et non vescebatur eis nisi sacerdos unctus et mundus. et non nisi in loco sancto. et non nisi in ea die que offereretur. si quod residuum esset igne comburebat. Si

vestis polluebat eum sanguine abluebat ut nullum remaneret in ea sanguinis vestigium. Alioquin urebat. Vas testium in quo coquebat caro. statim frangebatur. et creta defricabatur et lauabatur aqua.

Pro peccato anime. Cap. X.

Item aut pecca

bat pro ignorantia anima de populo terre. offerrebat capram immaculatam. eo modo que alij vel agnum. Et fiebat de hac hostia eodem modo que et de hirco principis. Si autem non poterat manum eius munire pecora. offerrebat duos pullos turture vel colubice. Quorum alter offerrebat domino in holocaustum. alter erat sacerdotum. cuius sanguis ad fundamentum altaris holocausti distillabatur. quia pro peccato erat. Quod si nec auiculas poterat iuenire. offerrebat simillam decimam parte ephi. nec mittebat in ea oleum aut thuris. quia pro peccato erat. Cuius memoriale sacerdos adolebat super altare. reliquum habebat in munere.

**De igne iugis et eiectione cinerum
Capitulum XI**

Terum locutus

est dominus ad moysen. Ignis semper in altari ardebit. quem nutriet sacerdos. Sicut mane ligna per singulos dies. Et erit ignis ex eodem altari. in non alium de super apponet. Cum vero cineres super abundabatur iduebat sacerdos vestibus quatuor sacerdotalibus que pretaximus. et tollens cineres de altari reponerat in peluis iuxta altare et depositis vestibus sanctis. id est ut scilicet alijs. forte ad hoc destinatis. vel etiam suis proprijs. cineres efferrebat extra castra. et in loco mundissimo usque ad fauillam faciebat consumi.

De usu adipis et sanguinis prohibito. Capitulum XII.

Et de oblatio

Hoc non propter sancti sacrificium dictum est. cum in eo non esset similia vel panis. sed ad sequentia respicit. scilicet sacrificium pauperis.

nibus dicta sufficiant hic. In numeris de oblationibus. vij. legalium festorum legitur. Hoc addedo quod omnis adeps domini erat. Adipem et sanguinem non comedetis omnino quod intelligitur de animalibus oblatiis. Tamen propter illud iudei ab omni adipe abstinebant. Sed verius quod dominus adipes qui debebat offerri in esum. prohibuit eis. etiam nominatim adipem bouis. ouis et capre. Adipem vero morticini vel a bestia occisi. concessit eis in usus varios. scilicet vel ad lucernas vel unctiones extrinsecas.

Quid ergo faciunt de adipe animalis mundi non oblati. nec morticini. nec a bestia capti si domini est. Forte prohi-

ciunt vel dant alienigenis ad edendum. Sed quoniam hoc vel illud faciunt de illo. si domini est. Prohibuit etiam eis dominus omnem esum sanguinis. Iosephus ait: quia animam et spiritum in eo esse moyses putauit. In quo esus suffocati tantum intelligitur prohiberi. Tamen instantum prohibuit esum sanguinis quod etiam aues vel feram aucupio vel venatione captam voluit fuso sanguine in terra et aperto comedi. Et addidit: Omnis enim anima in sanguine est.

De consecratione summi sacerdotis et minorum. Cap. XIII.

Terum prece

pit dominus moysi. ut initiaret aaron et filios eius in sacerdotes. Et tunc omnes quidem filij aaron consecrati sunt. sed non omnes postea de genere ipsius. Legitur enim. vel claudus. si gradus vel puo ant torto naso. si gibbosus aut herinosus. si iugis scabiem habens vel impetiginem de semine aaron erat. non poterat ministrare. nec intrare

Nota quod sic apposuit augustinus. tamen iudei non comedunt adipem mundi animalis. scilicet quod offerri non licet. ceruorum scilicet damularum. et homini adipem quod solebat offerri non edunt. sed habent in varios usus ad modum adipis morticini.

Al noie spiritus dicitur quo mediante conuigitur anima corpori. quod etiam palpitat caro sine anima. unde. Benedicti cite spiritus et anime iustorum domino.

sanctuariū. vescebant tñ panibus q̄ offerebant i sanctuario. Tulit ergo moyses iuxta p̄ceptū dñi aaron. 7 filios ei⁹. vestesq; factas 7 oleū vñctionis. vitulū q̄ 7 arietes duos. 7 canistrū cū tribz generibz acimoz. tortas. s. panis 7 q̄ collyrida dicit. lagano 7 crustulo Est autē crustulū panis q̄ fere i crustā iduratus est. Et cōgregauit oēm multitudinem ad ostiū tabernaculi. In electione enī p̄ tifici assensus desiderat plebis. Tradit autē iosephus. qz animos ppli iclinauit ad sacerdotiū aarō i hunc modū. Dixit enī qz ipse se ipsuz dignū sacerdotio indicauerat. tum p familiaritate quaz habebat cū dño. tum qz plurimū p p̄lo laborauerat. tū qz q̄sq; naturaliter amicus sui ē. sed dñs digniorē aarō indicauerūt. cū ergo placuiss; p̄lo. obtulit dño aarō 7 filios ei⁹. Cūq; lauis; eos aquis fōtiū. 7 aaron feminalia induisset. vestiuit eū moyses. vij. alijs vestibz quas p̄dixim⁹ fundensq; sup caput ei⁹ oleū vñctionis. vnxit caput ei⁹ 7 man⁹. ita qz p̄ barbā stillauit oleū vsq; i oram vestimēti ei⁹. Filios autē ei⁹ vestiuit lineis. 7 baltheis cingens iposuit eis mitras. 7 manus eoz oleo s̄ctificauit. Liniuit qz tabernaculū s̄cto oleo cū oī suppellectili sua. Cūq; aspersisset vtrūq; altare septies aquis. vnxit illud 7 oīa vasa ei⁹. labiūq; cneum cū basi sua sanctificauit oleo.

De p̄tate offerēdi eis data et accipiēdi partes suas. Ca. XIII.

Obtulerūtq; aaron 7 filij ei⁹ vitulū p̄ pctō suo sup caput ei⁹ man⁹ imponētes. Quē cū imolasset moyses. tinxit digitū i s̄guine 7 tetigit ex eo cornua altaris p̄ gyrus. 7 fecit de eo sicut de vitulo p̄ pctō sacerdotis facienda p̄dixim⁹. Obtulerūt 7 arietē i holocaustū hostiā scz salutarē. Et fecit moyses de eo sic de holocaustis salutaribus fieri preceperat domin⁹. Obtuleruntq; p̄ man⁹ impositionē arietem scdm. hostiā. s. p̄secrationes ipsorz. Quē cū imolasset moyses suens d̄ s̄guine tetigit extremū auriculę eoz dextrę 7 pollicē manus dextrę similē 7 pedes dextri. Reliquū s̄gui

nis fudit sup altare p̄ circuitū. Adipem v̄o oēm 7 caudā. renes qz cū renūculis 7 armū dextrū sepauit. Tolleiq; d̄ caustro collyridā vnā 7 lagannū vnū 7 crustulū vnū. oīa simul tradidit aarō 7 filijs ei⁹. q. d. Accipite p̄tate sūmedi s̄a p̄lo. q̄dā ad offerēdū dño. q̄dā ad vsū vestrū. Qui cū tenerēt eas iter man⁹ supposuit moyses oībz pectusculū. Cū 7 pectusculū eleuatiōis dictū ē. qz oībz suppositum fuit. In signū tñ qz superior ē omnium sapiētia. Etiā p̄ eleuatione offerentū legit sic vocatū. In pacificis enī 7 salutaribz armū 7 pect⁹ pus eleuabāt offerētes corā dño. 7 post tradebāt sacerdotibus sicut p̄ partes eis assignatas. Armus v̄o dexter dicebatur sepatiōis. qz i sepatione mēbroz hostie prim⁹ ab ea separabat. 7 qz i p̄tem sacerdotū sepauit illū moyses tanqz ceteris membris digniorē. Tradūt ei q̄dam. qz formatio corporis aīalis i vtero matr̄ ab humero dextro inchoat. Tenentes ergo filij aaron oīa hęc in manibus. eleuauerunt ea corāz dño. 7 tradiderunt ea moyse. q̄ oīa adoleuit dño sup altare. eo qz oblatio cōsecrationis esset. Assumensq; vnguētum. 7 de sanguine q̄ erat in altari admiscēs aquas fōtiū aspersit eos. et sup vestimēta eoz. Cūq; s̄ctificati essēt i hūc modū. reliq; carnes ariet̄ coxerūt añ fores tabernaculi. 7 ibi comederūt eas cū panibz q̄ residui fuerāt i canistro. 7 quicq; i crastino supfuit ex eis ignis absūpsit. In eundē modū iterauit singula q̄ diximus moyses. vij. diebz tñ nō vestiuit eos qz semel induti. vij. diebz nō deposuerūt vestes s̄ctas. nec d̄ atrio tabernaculi sūt egressi. Quidā tñ tradūt p̄ma die oīa vt dixim⁹ fuisse p̄secuta. vij. diebz p̄secrationis sequētibz oblatiōes quotidie iteratas. s̄ nō vñctionē. Josephus v̄o dic̄ oīa sicut 7 in p̄ma die sequenti bz fuisse p̄secuta diebus.

De p̄ima oblatione sacerdotū et igne dato de sublimi. Ca. XV.

Etano autē die denūciavit moyses p̄lo solēnitates i q̄ sacerdotes cōsecrati offerre inchoarēt

pro se et pro populo. In predictibus enim. vii. diebus vice sacerdotis habuerat moyses. et acceperat ab aaron et filiis eius. qui postea a populo illi erant accepturi. et ministravit altari. In die octavo aggressi sunt ipsi ministerium ad quod fuerant ordinati. et moyses cessavit. Et tradunt quodam die octavum fuisse primum die anni scilicet. ex quo egressi sunt. Et cum obicit eis quod prima die anni secundi dictum est super tabernaculum erectum. a iunctura erectione dici summationem consecrationis eius. Precepitque moyses ignem terrenum amoveri ab altari. qui usus fuerat his diebus. quia ea die appareret eis dominus. Congregatisque filiis israel primo obtulit aaron pro peccato suo vitulum. cuius adipem renes et reniculos imposuit altari igne non supposito. cetera combussit extra castra. Immolavit etiam pro se hostiam salutarem. arietem in holocaustum. et imposuit altari. sed sine igne. Deinceps oblatum pro populo supersit ab eis hostias quatuor. vitulum pro peccato populi. hircum pro peccato principis. agnum pro peccato anime. bouem in holocaustum. arietem pro pacificis. Tamen immolatione non nisi tria dicitur imolasse. hircum pro peccato populi. et bouem et arietem pro pacificis. Forte quia prius ea numeraverat. pro brevitate illa tacuit. Et quia separatum de peccato synagoga principis et agnus non agebat ut prius. quodlibet trium pro peccato populi potuit dici oblatum. Augustinus tamen improbat litteram. quae dicit. v. tantum sumpta. et dicit cum illis. v. sumptum agnum anniculum in holocaustum. quod sonat holocaustum fructuosum. Dicebatque holocaustum illud. quod dominus aliquo signo visibili ostendebat sibi gratum esse. Cum autem imposuisset ex his aaron super altare quae adolenda erant domino separavit de pacificis partes suas armos dextros et pectora. et extendens manus benedixit populo. Ingressique moyses et aaron tabernaculum. et egressi iterum benedixerunt populo. Et cum esset oblata super altare. et etiam cum eis iuge sacrificium matutinum. egressus ignis a domino deuoravit quae erant super altare. et servatus est ignis iste perpetuus usque ad transmigrationem babylo-

nis. nec licuit deinceps ignem apponere

Iuge sacrificium vocabatur quod quotidie

alienum.

offerrebat. duo. scilicet agni

vnus mane aliter vespere

Demostenadab et abiud

Capitulum. XVI.

Ad eundem die nadab

et abiud arreptis thuribulis ignem imposuerunt alienum. et super incensum offerentes. Egressusque est ignis a domino. et ille qui iam erat in altari. vel alius iterum veniens de sublimi. et deuoravit. id est. extinxit eos. Et ait moyses ad aaron. Hoc est quod dominus dixit. Sanctificator in his qui appropinquat mihi id est. etiam in his qui ministrant apparebo sanctus non parcens peccato eorum. Vocavitque misabelem et elysapham filios oriel patrum aaron cognatos eorum. et ait illis. Tollite fratres vestros extra castra. Et exportauerunt eos sicut erant induti lineis et thianis et sepe lierunt eos. ita ut ministri altaris sepeliunt induti vestibus ministerii sui. Cum autem aaron et reliqui duo filii eius eleasar et ithamar plangere vellent fratres suos more solito. prohibuit moyses dicens. Oportet sanctum esse super vos. Nolite capita vestra nudare. vestes nolite scindere. ne forte moriamini. non exibitis fores tabernaculi. Tamen iosephus aliter dicit quia dum portaret hostias super aram quas non preceperat dominus. sed quibus primitus utebatur. subito inflammati sunt. nec valuit quisquam eos extinguere. Iussitque moyses patrem eorum et fratres portantes corpora extra castra congruo honore sepelire. Dixitque moyses aaron et filiis eius. ut tollerent partes suas de hostiis salutaribus. et oblata pro peccato quorum sanguis non erat illatum in tabernaculum et comederent ea. Et cum quereret hircum oblatum pro peccato principis. exustus inuentus est. Tuncque iratus moyses super hoc argueret aaron et filios eius. excusavit se aaron dicens. Mihi accidere quod vides. quod. Ex perturbatione animi factum est hoc.

Et si h assignet causa assumptionis predictorum. tamen iosephus aliam signat.

De discretione ciborum.
Capitulum. XVII.

Recepit domi

p nus moysi 7 aarō. vt traderēt filiis
israel legē de discretione ciborum. Ad litte-
ram enim dñs cibos homini concessos. eis
artauit ppter castrimargiā eorū cui? sūma
sic comp̄hendi potest. Animalium alia viuūt
in terra. alia ī aquis. alia in aere. Item que
in terra. alia reptilia q̄ oīa imūda. alia la-
tentia. vt talpa q̄ de luto nascitur. 7 hęc om-
nia imunda. Alia gradientia super terram
De his generalis est
regula. Mūdū tan-
tum est quod rumi-
nat et findit vngulā
De piscibus q̄ gene-
ralis ē regula. Mun-
dus est tantū habens squamas 7 pēnulas.
De auibus nominatim expressit q̄ imunde
essent. Hoc tantū de auibz generalit̄ dictū
est. Volatile q̄ gra-
ditur sup̄ q̄ttuor pe-
des immundum est
nisi crura retro habu-
erit lōgiora super q̄ saliat. Tangens morti-
cina eorū lauabit vestimenta sua. 7 imūdus
erit vsqz ad vesperū.
Etiam si necesse fue-
rit vt portet q̄spiam
eorū mortuū. Super
quod ceciderit quic-
quam de morticinis
eorū polluetur. tam vas ligneū q̄ quodlibet
vestimentū. ad vesperū aqua mundabūtur
Vas fictile itra q̄ ce-
ciderit frāget. Liba-
ni vel citropedes q̄s
strapas dicimus de-
struentur. Fōtes ho-
et cisternę 7 quilibet
maria. 7 semētis gra-
num nondū seminatum tactu eorum non
polluuntur.

De purificatione puerperę.

Capitulum. XVIII.

Didit quoqz

a dñs legem purificationis mulieris
talem. Si mulier peperit masculū imunda
erit. vij. diebz iuxta dies separationis mēstruę.
i. eiusdē imūdicie iudicabit̄ cui? e cū sepat̄
a mūdīs q̄n patit̄ mēstruum. Intantū enīz
imūda ē q̄ q̄cquid tangit imundū reddit
cibum. lectū. vestem. sedem. Unde nō licet
alicui cōmunicare ei nec ī lecto nec ī cibo. De-
tauo die circūcidebat̄ puer. Post. vij. dies
inquinacionis manebat. xxxij. dies in san-
guine purificationis suę. ita vt oēs dies pu-
rificationis suę fierent. xl. qz tot diebz dicūt
pbifici carnē masculi formari ī vtero. In pu-
rificatione ho. xxxij. dierū licebat ei iurge-
re ī domo deambulare. s̄ nō egredi 7 opari
7 tangendo nō polluebat. 7 licebat alyz cō-
municare ei ī cibo. 7 in sede. s̄ nō ī lecto. Ac-
cedere vero ad tabernaculum non poterat.
nisi expletis. xl. diebz. Si ho peret fēminā.
duplicabāt̄ pus dies inquinacionis 7 po-
stea dies purificationis
vt sil̄ fierēt. lxx. qz tot id ē. imūda erat
diebz formatur fēmi-
na in vtero. Expletis duabz ebdomadi-
ho diebz purificatio b? iuxta ritū fluxus
nis. offerebat p filio menstrui.
vel filia agnū anniculuz in holocaustuz vel
pullū columbę vel turturē p pctō. quia in
libidine cōceperat. et
erat sacerdoti. Ad si Hęc aut̄ oblatō etiā
nō poterat man? ei? purificatio dicebat̄.
inuenire agnū. offere
bat duos turtures vel duos pullos colūba-
rum. alteruz ī holocaustum. p puero. alterū
p pctō suo. vel p originali filie. qz filio in cir-
cūcisione dimissum erat. Hebręi tñ nō ha-
bere paruulos peccatum tradunt. Preter
hęc dicit ioseph? pri-
mogenitum redimi Aug? tñ dicit. qz pro
quinqz siclis. peccato puerorūz of-
ferebāt. quodlibet ī
circumcisione dimissuz plenius tunc dimic-
tebatur.

De cognitiōe leprosarū. Ca. XIX.

Egez quoq3 le

pre tradidit eis dñs. Sūt aut q̄t-
tuor genera lepre. in cute. in capillis in ve-
ste. in domo. Lepra

cutis cognoscitur si fuerit in eo albor. i. pallida albedo. vel pustule. vel cicatrix. maxime si fuit alba. l. subrufa. ita q̄dē si locus lepre hūilior sit carne reliq̄. vel si mutati fuerint capilli in cādorē. 7 solito tenuiores. Lepra vero in capillis alopecia d̄. fluentibus capillis. Si in caluitio vel recaluitiōe albus vel rufus color inuent⁹ fuerit. plaga lepre ē. adducto itaq3 leproso ad sacerdotē. sine cui⁹ arbitrio nō excluderetur. si lepra nō dñ ei p̄spicua fuerat recludebat eū in domo sua. vii. diebus. Quib⁹ expletis si nō creuerat lepra. iterū recludebat euz alijs vii. Qd si necduz lepra increuerat. mundabat eū. i. mūdā indicabat. qz scabies erat. Et lauabat hō vestimēta sua. 7 mūdus erat. Cū hō p̄spicua erat lepra. separebat ad arbitriū sacerdot̄. 7 habebat vestimēta dissuta. i. facilia ad induendū vel exuendū. vel solā

Patet ex his q̄ d̄ diuersitate lepre dicunt q̄ nō oīa ad lrās accipi possunt. Origenes. Inuenim⁹ q̄nq3 species positas de hominū lepra. aut i corpore fit cicatrix et signū albedinis. 7 fit i cute ei⁹ corpis cōtagio lepre. aut efflores effloresbit lep. 7 cōteget oēs cutē cōtagio lepre. a capite vsq3 ad pedes ei⁹. Vel i carnis cute fit vlcus 7 lauciatur. 7 fit i loco ipsi⁹ vlceris cicatrix alba. Aut in carnis cute fit adustio. ignis lucida alba. aut cum rubore candida. Quinta species cum viro aut mulieri fit i capite aut in barba cōtagio lepre. Ultima cū fit i caluitio. vel in recaluitiōe cōtagio lepre rubicunde q̄ ē lepra efflorens in caluitio. vel in recaluitiōe.

Quedaz vestis erat q̄ aperturam a capite vsq3 ad vmbilicum habebat. 7 quibusdā nasculis claudebatur.

veste extrisecā vt sic cognosceret. 7 caput nudū vt posset agnosci. 7 os veste p̄tectū ne fetore loquēdo diffūderet. 7 habitabat solus extra castra. ita vt a mortuo nihil differre videret. Patet vt dicit ioseph⁹ illos irrifibiles q̄ dixerūt moysē lepra fatigatū. 7 similitum eiectoꝝ ducē factū. venisse i chananeā cū eis cū ita q̄si imisericoꝝ circa leprosoū habit⁹ sit. q̄ tūc maxime misericōdia indigebat. Lepra vero vestes lineę vel laneę. vel pellis erat macula alba vel rufa. humilior sup̄ficie reliq̄ qz corrosiua ē. Quę cū apparebat. p̄siderabatur eā sacerdos. Si p̄spicua erat lepra. comburebat vestis. si dubia recludebat. vii. diebus. Si creuerat macula. adiudicabat lepre si nō creuerat. abluerat vestes. 7 recludebatur alijs. vii. diebus. Si adhuc dubia erat. rūpebat illd a solido. Si tñ iterū alibi macula apparebat lep volatilis erat. 7 cōburebat vestis. Si hō similis macula corrosiua apparebat i domo. prius p̄cipiebat sacerdos oīa d̄ domo efferi. p̄sideras qz valliculas i pariete pallore vel rubore deformes. 7 humiliores sup̄ficie reliq̄. clauderetur ostiū dom⁹. vii. diebus post q̄ si ineniret creuisse lepra in bebat erui lapides leprosoꝝ. 7 p̄ici extra ciuitatē 7 domū radi itus p̄ circuitū. 7 puluerē rasurę spargi extra castra vel extra urbē in loco imūdo. 7 alios lapides substitui i domo. 7 luto alio liniri domū. Qd si iterū redierit macula. lep p̄seueras ē 7 destruet dom⁹ 7 ligna et lapides 7 puluis extra opiduz p̄tinentur in locum immunduz.

De purificatiōe leprosi. Ca. XX.

Mod si leproso

mundabat. reuocabat ad cōmuniōez habitatiōez sic. Ueiebat vsq3 ad cōmunē itroitu castroꝝ vel opidi. habens secuz duos passerēs viuos. q̄b licitū erat vsci. lignū qz cedrinū. 7 hyssopū 7 xmiculū. filū scz coccine.

Forse duo erāt gñā passerē. q̄z vno licitū erat vsci i lege. aliter hō p̄bitū. M 7 hugo dicūt. d̄ q̄b nō ē discretiū. Quis dicit. Quę gallinę accipiebāt vng. ei qui

um. 7 aquas viuētes
in vase fictili. occur-
rensquei sacerdos. i
molabat passerem
vnu. stillas sanguinē
sup aquas aliūq. s.
vnu ligas filo coccineo cū bysopo in sumi-
tate ligni cedrini. q̄si faciēs aspsoriū t̄gebat
illud i aquis rubricatis aspergēs hōiuz spe-
cies. Dimittebatq. passerē vnu auolare in
agrū. Cūq. lauisset hō vestimēta sua. rade-
bat oēs pilos corpis sui. 7 lot² aq̄ ingredie-
bat castra. ita dūtaxat. vt maneret extra p
pziū tabernaculū. vij. dieb. itezq. die septi-
mo rasis oib. pilis corpis etiā sup cilij. lo-
tisq. vesti. 7 corpe die. viij. tollebat duos
agnos imaculatos. 7 ouē āniculā. 7 tres de-
ciamis similē sp̄se oleo. 7 olei sextariū 7 of-
ferebat oīa ad ostiū tabnacli. Tūc sacerdos
imolabat agnū vnu p delicto. Et sumēs de
sanguie ponebat sup extremū auriculę dextre
hoīs. 7 sup pollicē man² dextre 7 pedis. 7 de
olei sextario mittēs i manū sinistra. 7 t̄gēs
pollicē dextrū i eo asp̄gebat species p̄tra ta-
bernaculū. Reliquū olei qd̄ erat i sinistra fū-
debat sup extremū auriculę dextre hoīs. 7 su-
per pollicē man² dextre 7 pedē dextri. i. super
sanguinē quē p̄ ifuderat. 7 sup caput ei². Et
rogabat sacerdos p eo faciēs aliquā speci-
alē institutā ad hōrōez. 7 post sacrificiū facie-
bat p pctō. 7 post imolabat holocaustū cū li-
bamēt. suis. ponēs illud i altari. Et nota q
h p̄prie distīguē sacrificiū p delicto. cui² sa-
guie linir² ē hō 7 sacri-
ficiū p pctō. d̄ q̄ nihil
ei factū ē. An̄ 7 moyses
dixit h̄ q̄si distīguēs
ita ptinere ad sacer-
dotē hostiā p delicto
lic̄ 7 p pctō. Cū enī
distīxisset agnū p de-
licto. nec distīxiss̄ qd̄
alioz p pctō. 7 qd̄ i
holocaustū fieret. in-
nuit i arbitrio sacer-
dotis esse d̄ agno. et

mūdabat. 7 lignuz
cedrinū 7 coccineus
cocc². fili. s. rubeū. q̄
ligabat passerē vnu
7 ylop² i ligno cedri-
mūdabat. 7 lignuz
cedrinū 7 coccineus
cocc². fili. s. rubeū. q̄
ligabat passerē vnu
7 ylop² i ligno cedri-
Pro pctō ē q̄si lo-
co dictiois accusati-
ni casus. An̄ 7 sacri-
ficiū p pctō n̄ postu-
lasti
Nota qz distīguē re-
uera moyses it̄ sacri-
ficiū p delicto 7 pec-
cato. s̄ int̄ delictū 7
pctm̄ neq̄q. distī-
gnit. Sacti hō distī-
gnit triplicē. vt sit

oue. vt altez. p pctō
alterū holocaustū fa-
ceret qd̄ vellz. Q̄ si
man² ei² h̄nenire n̄
possz. agn² t̄n p delic-
to 7 olei sextariū nō
minuebat. qz ex his
purificabat hōmo vt
p̄ns. s̄ p. oue 7 agno
reliq̄ offerebat par turturū aut duos pullos
colūbarū. qz vn² p pctō alt̄ i holocaustum
fiebat. Offerebat qz decimam similē oleatē
in sacrificium.
De viro spermatico et muliere
emozroissa. Cap. XXI.
Einceps addi
dit dñs de viro. patiēte fluxū semis
q̄ tūc iudicatur huic vitio sbiacere si p mo-
mēta adheserit carni. 7 pcreuerit fedus hu-
mor semis. quod licz nolēs. effudit ex corru-
ptioe. Talis imūd² imūdū reddebat qd̄ tā-
gebat lectū suū. vestē suā. sedē suā. etiam sag-
ma sup qd̄ sedebat. i. straturā asini. Vas fi-
ctile qd̄ tāgebat frāge-
bat. lignēū lauabat. Sagma asini. i. sella
Qui tāgebat lectuz
ei². vestē ei². aut sedē vel sup
quē ipse salinā iacebat. lauabat vestimēta
sua 7 erat imūd². vsqz ad vesperū. Cuz aut
sanat² fuerat. numerabat septē dies post mū-
datioez sui. 7 lotis vesti. ac corpe i aq̄s vi-
uētib. mūd² erat. Die aut. viij. offerebat p
turturū. aut duos pullos colūbarū 7 facie-
bat sacerdos alterū p pctō alterū i holocau-
stū. Eadē lex erat imūdicie 7 purificationis
de muliere patiēte fluxū sanguinis ex morbo
Similit̄ eiusdē im-
mūdicie erat mulier
mēstruata. Sed nō
purificabat solēnit̄
Sufficiebat enim
ipsā cū vesti. ablu-
Morbidē enī imū-
dicie p pctō etiā so-
lent accidere. 7 ideo

delictū quod sit p̄m
dustriā. pctm̄ quod
p ignoratiā. Vel de-
lictū qd̄ fit i x̄u. pec-
catū quod i p̄ximū.
Vel delictū i omittē-
to faciēda. pctm̄ i cō-
mittēdo nō faciēda
delictū quod sit p̄m
dustriā. pctm̄ quod
p ignoratiā. Vel de-
lictū qd̄ fit i x̄u. pec-
catū quod i p̄ximū.
Vel delictū i omittē-
to faciēda. pctm̄ i cō-
mittēdo nō faciēda
Tradunt hebrei qz si
q̄s dormierit cū muli-
ere p̄ma die sui men-
strui. 7 si puer ide cō-
cipit 7 vixerit. ifra de-
cē ānos leprosus erit
Si hō scda die men-
strui. tūc ifra. xi. 7 sic

p̄ eis 7 p̄ pctō salutare vsq; ad. viij. diez.
 offerebat. quod nō p̄
 menstruo. qz naturale est. Et nota q̄ accedē
 tem ad mēstruataz
 dicit h̄ imūdn̄ sep /
 tē dieb; et purificati
 onē ei cōcedit quod
 de ignorāter accedē
 te intelligēdū ē. In
 fra vtrūq; p̄imēdū
 dicit. qd̄ dictū ē. si
 fiat ex industria. Nec
 mirū. qz etiā legitime cognoscētē vxorē. vo
 luit dñs lauare vestē. 7 oē corpus. 7 esse imū
 dū vsq; ad vesp̄rū. Et d̄ vxore eodē modo

De vitula rufa et hirco a pōpeio
 et cineribus aspersionis. XXII.

Terū locutus ē

dñs ad moysen. Loquere ad aarō
 ne omn̄ i tempore ingrediatur sanctuarium
 qd̄ est inter velum. nemoziatur. quia in nu
 be apparebo super
 oraculum. nisi fece
 rit hęc que sequunt̄
 Non ē intelligēdū
 vt quotiēs vell; in
 trare. faceret hęc 7 i
 traret. sed tantū. x.
 die septemb; in
 traturus. p̄us tamē
 h̄ faceret. Hęc dies
 solennis erat in isrl̄.
 7 dicebat̄ dies pro
 pitiationis propter
 causam p̄dictā. Vel
 qz agebat̄ ea die ci
 nis expiationis. sic
 dies iouis sancta. q̄
 sanctū crisma cōficiť
 Et p̄ peccatis toti⁹ anni cōmunib; vl̄ igno
 ratis ea die oblatio fiebat. Dicebat̄ etiā di
 es afflictionis. qz ea die ieiunabant hoīes
 et iumenta. etiam pueri septēnes. 7 agebat̄
 ea die memoria mortuoz. Dicebatur etiā
 dies expiationis. qz ea die purificabat̄ to

Un̄ mulieri emorro
 isse a dño dictuz est
 postq; sanata ē. Na
 de 7 ampli⁹ noli pe
 ne. d. a. t. p̄tigat̄ Per
 qd̄ patet. qz p̄ pctō
 suo morb⁹ ei acciderat

Quia defuncti erāt
 duo filij aaron na
 dab 7 abiu cū offer
 rent ignem alienū ad
 altare dei. erat neces
 se vt in strueretur cę
 lesti doctrina aaron
 quomō cū ad altare
 oporteret accedere.
 7 quo supplicatiōis
 ritu p̄pitiū faceret de
 us. 7 vt caueret de h̄
 qd̄ acciderat filijs.
 Propterea d̄ his h̄
 modo p̄fata est lex.
 Itē locut⁹ ē dñs zc

tum tabernaculum 7 altaria per sanguinis
 aspersionem a contagijs que contraxerant
 per annuz ex peccatis ministrantiū. Ea die
 tollebat summus sacerdos de proprio vitu
 lam rufam trimam immaculatam que non
 traxerat ingum. Nec turbemur si quando
 qz vitulus nominetur. quia in feminino ge
 nere tantum intelligendum est. quia p̄ pec
 catis fragilitatē offerebat. Sumebatq; ab
 vniuersa multitudine duos hircos p̄ pecca
 to. et arietem in ho locaustuz. Cūq; lauisset
 se induebatur lineis tantū fm ritum mino
 rum sacerdotum. oblatiq; animalib; facta
 qz oblatione vel oratione p̄pria p̄ se et pro
 domo sua. statuebat duos hircos i ostio ta
 bernaculi. mittebatq; sortem sup vtrūq; q̄
 sciretur quis esset dñi. 7 q̄s p̄li fieret. Nec ē
 credendū q̄busdā q̄ dixerūt ideo mitti sor
 tes vt sciretur quis domino imolandum esset
 et quis diabolo. mittendus ei in solitudinē
 cum peccatis. Lex enim immolare nisi deo
 non admittit. Sane cui fors exibat. domi
 no offerebat illuz pro peccato populi. et for
 te hic dicebatur proprie p̄ peccato. Cuius
 fors exibat populo reseruabat viuentes. im
 molabatq; vitulā rufaz pro peccato suo et
 domus sue. 7 tollebat de sanguine hirci et
 vitule. 7 thuribulum plenum prunis. Mul
 tumq; tollens thimiamatis. intrabit vltra
 velum. tantum imponens thimiamatis. vt
 nebula 7 vapor operiret oraculum. ne forte
 visa maiestate dñi moreretur. Aspergebat
 qz septies digito de sanguine coram propi
 tiatorio ad orientem. Eodem etiam nume
 ro aspergebat pavimentum. Simili quoq;
 aspersione septena expiabat sanctuarium ex
 terius et pavimentum. Fundebatq; de eo
 dem sanguine super cornua altaris aurei. 7
 aspergebat illud septies digito. expians ita
 totum tabernaculum et altare ab immundi
 cijs filioz israel. et a cūctis p̄uaricationib;
 eorum. id est. contagio quod contraxerat
 positum in medio peccantium tabernaculi.
 Nullusq; erat cum eo in tabernaculo. cum
 ipsum expiabat. In quem modum etiam se
 mel in anno lauam⁹ altaria vino. Nota q̄a

hic legitur sacerdotē egredi de oraculo ad altare. 7 sic patz. qz erat extra. Nec potest dici eum egressum ad altare coram tabernaculo. cum dicatur hic ad altare qd est coram dño. Post hanc expiationē egrediebatur sacerdos ad hircū viuentē. ponēsqz vtrāqz manū super caput eius. confitebatur generaliter omnes iniquitates filiorum israel. et imprecans eas capiti eius. ponens etiam vt tradunt quidā chartā inscripā peccatis populi super caput eius. mittebat eum in desertum per hominē ad hoc paratū. Tradūt hebrei quorūdam paruulos tribualiter ad hoc parari. id est. de tribu ad hoc deputata. medicinaliter eis splene subtracto. vt sic expiatus esset populus a peccatis illius anni que per ignorantiam vel fragilitatem contraxerat. que secus ferebat hircus. Qui qā emittebatur non rediturus. a pompei? grece. latine emissarius dicebatur. Cum autē deduxerat aaron homines cum hirco extra castra. redibat ad tabernaculū testimonij. depositisqz vestibus lineis in quibus expiaturat sanctuarium. 7 emiserat hircum lauabat carnes suam in loco sancto. 7 induebatur vestibus suis scilicet pontificalibz et preciosis. et offerebat arietem in holocaustum et adipēs vitulę 7 hirci pro peccato. renēsqz cum renunculis. In hunc modum 7 pontifex euangelicus in aspersione basilice quas dedicat quasi in expiatione lineis 7 minoribus vtitur indumentis. Etiam in sabbato baptismali in consecratione fontium. et immersione cathecuminozum. cuz scilicet transferuntur peccata eorum. vtitur similibus indumentis. Cum autem his peractis ad ministracionem accedit altaris. pontificalibz et preciosis vestibus infullatur. Vitulū autem 7 hircū de quorū sanguine facta est expiatio ferebāt extra castra. et comburebāt igni tam pelles q̄ carnes eorum et fimum. Projiciebatqz ea sacerdos in ignem qui illa vorabat mutatis prioribus vestibus 7 re-sumptis proprijs. lignū cedrinū 7 hyssopū et coccum his tinctuz. quia hec in purificationibus valebant. 7 tunc rediens lotis ve-

stibus et carne sua ingrediebatur castra. et immundus erat vsqz ad vesperum. Sed et ille sacerdos qui remanebat ad ignē. vt cōsumi faceret omnia vsqz ad cinerem. non nisi lotis vestibus et corpore intrabat castra. et immundus erat vsqz ad vesperum. Sed 7 tertius sacerdos qui colligebat cineres reseruans ad aquam aspersionis. non nisi lotus intrabat castra. 7 immundus erat vsqz ad vesperum. Ex his cineribus fiebat aqua aspersionis. qua per totum annum purificabantur immundi. Unde difficile est rationem inuenire. cum hic cinis fieret ad purificandos immundos. cur illi qui eum tractabant vt dictum

est immundi erant. Cum et iudei proz-
cum etiam domin? sus de hoc responde-
hoc sacramentum re se nescire fatentur
quasi sanctissimum nec gamaliel aliqd
religionem victimę hic eos doceat.
appellet. Sed 7 qui
capram dimiserat alias duxerat in desertū
immundus erat. De quo tamen facile est
inuenire rationem. 7 est verisimile hos cine-
res factos annuatim. vt modo fit crisma.
Quidam tamen hebrei dicunt eos valuisse
et durasse per plures annos. nec factos nisi
cum deficiebant.

Depurificatione immundorum.

Capitulum. XXIII.

De cineribz pu-
rificabantur immundi in hūc mo-
dum. Si quis tangebatur cadauer hominis
mortui in tabernaculo. vel in agro occisi-
ant per se mortui. vel sepulcrū eius. immū-
dus erat septem dieb. Tabernaculum in q̄
mortuus est homo. et vniuersa que ibi erant
vasa immunda erant septem diebus. Tol-
lebatqz vir mundus cineres combustionis
mittensqz super eos aquas viuas. tinge-
bat ex eis hyssopum. et aspergebat ex eo die
tertio 7 septimo tētorijū. 7 omnē suppellecti-
lem 7 homines huiusmodi contagione pol-
lutos 7 lotis vestibus 7 corpore mūdi erant
Si die tertio non fuerat aspersus immundus

die. vij. nō mūdabat. Si q̄s autē sic nō expi-
abat peribat de medio ecclie. q̄z polluebat
sāctuariū. i. aīa ei⁹ pibat de isrl. q̄z peccabat
z arcebat ab īgressu loci sancti. S̄z ille q̄
purificabat immūdū aq̄ hmōi. q̄z tetigerat
cineres lauabat vestimēta sua. z imūd⁹ erat
vsq̄ ad vesperū. De imundicijs x̄o quib⁹
erat imund⁹ hō p̄ diē tantū. vt ppt̄ illu-
nez nocturnā. vel q̄z dormierat cū vxore. nō
credim⁹ hōiem his cinerib⁹ expiatū. sed ad-
minus de imundicia. vij. dierū. q̄z de tertio
et septimo legit̄ facienda expiatio talis. De
expiatiōib⁹ q̄ fiebāt cū munerib⁹ oblat. vt
sup̄a de leproso dictū ē. z d̄ viro sp̄matico
z muliere sanguinaria. q̄z legit̄ eos numera-
re. septē dies. z octana purificari. credimus
die tertia z septima his aquis expiatos.

**De personis exclusis a matrimo-
nio. Capitulum. XXIII.**

Radidit etiam

dñs filijs israel multitudinē prece-
ptoz. recapitulādo p̄dicta z sup̄addendo
noua. de quib⁹ nō nisi illa perstrinximus q̄
ad intelligentiā lectionis sacre scripture sūt
necessaria. Sane p̄hibuit dñs. ne hō ad vo-
mesucaz suz carnis accederet. nec reuelaret
turpitudinē ei⁹. i. discooperiret z intraret pu-
tenda ipsi⁹. In p̄moy q̄dē parētū cōiugio
ppt̄ hominū raritatē. soluz duas personas
exclisit dñs a coniugio dicēs: P̄opt̄ hoc re-
linquet hō patrem z matrē. i. nec fili⁹ mat̄ri
nec p̄ri filia copulabit. Sub lege x̄o plu-
res excepit. q̄ sūt fere. xij. mater. nouerca. so-
ror nept̄. amita. matertera. vxor pat̄ri. nu-
rus. vxor frat̄is. S̄z

hec determinationē
recipit. p̄uigna filia
p̄uigni. vl̄ p̄uigne
soroz vxoris. Pau-
cas tūc exclusit. vt ml̄
tiplicarentur hōies.
et repletet terram.

Sub gr̄a plurimę excludūt. vbi p̄tinēt iā lo-
cū habet. z ē hec p̄hibitio cōiugij. A fornicā-
tione oīs enī mulier excluditur.

Si enī quis habens
vxorem mortu⁹ fue-
rit. nō suscepta inde
prole. frat̄ ei⁹ duxit
eam. z i de fratri de-
functo semē suscita-
uit.

**Cathalogus quorūdā p̄ceptū
Capitulum. XXV.**

ditū quoq̄z cū

masculo et iumēto sub intermina-
tione mortis prohibuit. ne etiā colligerent
spicas vel racemos remanentes. nec grana
decidentia. sed relinquerēt ea pauperibus
terre. nec opus mercenarij retinere vsq̄z ma-
ne. nec accipere p̄sonas. diligi amicū sicut se
ipsū p̄cepit. vbi. lxx. p̄ximū ponūt. somnia
auguria. diuinationes obseruari p̄hibuit
nec agrū seri diuerso semē. nec iumenta di-
uersi generi facere co-

ire. nec veste ex duo-
bus texta indui. nec
comā in rotundum
tonderi. nec barbā
radi. nec carnes suas
super mortuo incidi
nec figuras aliquas
aut stigmata ī carne
sua fieri. cum quib⁹
et similib⁹ ad litterā

Diuersa etiā aīalia
coire faciebāt. vt ī de
aīal nasceret qd̄ plu-
rimū esset deoz sacri-
ficio agrū. vl̄ eozū
hōnori dedicatū. sic
mul⁹ d̄ equo z asino
marti et cilleno apt⁹
erat.

subintelligendum est s̄m ritum gentium et
maxime egyptioz cum quib⁹ habitauerat.
Naz z dauid legit̄ mulā habuisse. sup̄ quā
posuit̄ salomō. z delat⁹ ad fontē geon ad i-
ungendū. S̄z egypt⁹ omnigenoz venerās
mōstra deoz. z in honore diuersoz deoz
q̄s putabat talib⁹ p̄esse diuisa semīa ī agro
diuisas materias ī veste sociabat. diuersos
etiam cincinnos capitis diuersis dijs sacri-
ficabat. Unde z in p̄ncipio hoz p̄ceptorū
dixit dñs: Juxta cōsuetudinē terre egypti.
in q̄ habitastis nō facietis. iuxta morē regi-
onis ad quā introducā vos nō ageris. Ad-
didit etiā speciale p̄ceptū cū intraret terras
repromissionis. vt auferēt p̄putia arboruz
quas plantaret. Quod q̄si exponēs subdit
Hoc tñ non est in hebreo. Et videt̄ velle q̄
fruct⁹ triū prioroz annoz immundus esset
z abijciend⁹. fructus quarti anni sanct⁹ do-
mino. z cōmunis pauperib⁹. s̄ in q̄nto āno
et deinceps dñi sui essent z esibiles.

Leuitici

De tribus generibus panum Capitulum XXVI.

De euidentiā

quod eorum quod habet in leuitico traduntur scientiam duntaxat sacerdotes habuisse tria genera panum panes scilicet sacerdotales. leuiticos. et laicos. Sacerdotales erant panes propositionis. quod de publico sumptu fiebant. quod non licebat edere nisi solum sacerdotibus. Panes leuitici quod et offeratorium. quod soli de genere leuitico vesciebantur. Etiam quod propter maculam non poterant ministrare et filiafamilias sed non uxorata. vel vidua vel repudiata nisi necessitate rediret ad domum patris. ut esset quasi filiafamilias. His non vesciebatur aduena inquilinus mercennarius sacerdotis verna tamen vel empticius ipsius vesci poterat. Laici. id est communes. quibus qui cumque poterat vesci.

Aduena generaliter nomen est. continens peregrinum quod tamen pertransit. et inquilinum qui cum sit de eadem regione. mansionem tamen conducit.

De sanctimoniis sacerdotum Capitulum XXVII

E sanctimonia

quoque sacerdotum agens dominus. primo de minoribus sacerdotibus agit. ne contaminarentur in mortibus civium suorum. nec etiam principis populi. nisi tamen super matrem et patrem. filium et filiam. fratrem et sororem virginem. nec scilicet lauantur vel sepelirent. vel plangendo tangerent mortuos alios. nec alijs tantum prohibitas eis interdixit uxores. sed nec habere concubinas. nec in uxorem ducere fornicarias nec ancillam. nec captivam. nec viduam. nec repudiatam. nec eas que de cauponibus et panatoribus. id est apothecis venalibus vitam agunt. Pontifices vero ad nullum omnino mortuum ingredi voluit. Unde et dominus papa nullis exequijs interesse dicit. Nec uxores ducere nisi virginem. et tantum de populo suo. Sed nec parochia domini papae muros urbis excedit. In commune vero precepit. ne sacerdos in diebus vicis sue cum ministrare deberet vinum bi-

beret. aut omne quod inebriare potest. ut sciret discernere inter sanctum. et profanum. mundum et immundum. et doceret filios israel legitimam terram quam locutus erat dominus. et ne sacerdos dum quandoque immundus esset accederet etiam ad tangenda ea que offerebant filij israel. Patet quod si sacerdos euangelicus quotidie ministrat. assidue debet habere mundiciam. Addidit quoque dominus de solennitatibus

legalibus. Sed quia plenus de his in libro numeri diffinitur. et nos ibidem de illis prosequemur. Prima die septembris festum tubarum vel

Septem festa iudei habuerunt. Sabbatum neomeniam pentecoste. pascha. festum tubarum. festum propitiationis. scenoplegiam.

clangoris pro liberatione ysaac. quod cereorum dicitur. Decima die eiusdem mensis festum propitiationis. quia cum fecissent vitulus orante moysen propitiatus est eis deus. xv. die festum scenoplegie quod est fixio tabernaculorum quod est festum patris. Cum enim patri ascribatur potentia. magna fuit potentia dei. quod vestes eorum non sunt attrite per xl. annos. sed habent modo alia festa perburium. id est sortium quia fors in contrarium cecidit. ut in bester legitur. quia se occisuros occiderunt. Encenia tria. id est dedicationes. In autumno que fecit salomon In vere que corobabel. alijque reuerfi de babilone. In hyeme que fecerunt machabei. de quo in euangelio. Facta sunt encenia in hierusalem et hyems erat.

De pena blasphemie. Capitulum XXVIII.

Ecce autem egres-

sus filius mulieris israelitis quem pepererat de viro egyptio. iurgatus cum viro israelita blasphemavit nomen dei israel maledicens ei. Quem moyses reclusit in carcerem. donec super hoc consulisset dominum. Qui ait ad moysen. Qui maledixerit deo suo omnes qui audierunt ponent manus suas super caput eius. quasi contra ipsum testificantes. et eductum extra castra omnis multitudo lapidabat eum. siue civis sit siue aduena

De talione legis date. Ca. XXIX.

Ubi dicitur quo

q̄ dñs de talione. vt qui lederet
hoīez. i eūdemodū lederet q̄ leserat eū. s. vt
redderet aīam. p aīa. oculū p oculo. dētē p
dente. fracturā p fractura. liuorē p liuore.
adustionē p adustione. Nota qz talio non
erat i iniurijs rerū. s i lesiōe tm̄ cor̄porū. q̄a
furta restituēbāt i duplū v̄l q̄druplū. Det̄
minabat qz talio p necessitatē. vt ledēs mu
lier virū in virilibz. puniet manu. qz virilia
nō habet. 7 vir ledēs mulierē p̄gnatē vt fa
ceret abortiuū nō dū aīatū mulctabat pecu
nia. Incertū ē aut̄ vtrū talio extēderet vsqz
ad iudicē. vel circa iniuriatū tm̄ haberet lo
cū. Qd̄ ho iniuriatus sine iudice possit vl
cisci. forte ide haberi potest qz ad ciuitates re
fugij fugiebat homicida non volens. ne in
terficeret a p̄ximis occisi.

De obseruatione iubilei anni.

Capitulum. XXX.

Didit etiam.

dñs de obseruatione iubilei q̄ septi
mā septimanā ebdomadārū ānoꝝ seq̄bat̄
ad cuiꝝ p̄signationē septē ānis p̄cedētibz vt
tradūt q̄ dā i singul̄ neomenijs clāgebāt tu
bis. 7. vij. diebz p̄tinuis añ ipsā solēniq̄abāt
clāgētes tubis. In lib. tm̄ numeri legit qz clā
gerēt tubis. vij. mēse. x. die i vniūsa terra In
h̄ āno oēs distractiōes rez ad p̄stinos redi
bāt possessores. p̄ter domos q̄ erāt i vrbibz
murat̄. q̄s tm̄ p̄ āno venditiōis v̄ditori re
dimere licebat. except̄ domibz leuitarū q̄ in
q̄cūqz essent loco in iubileo redibāt. Eodē
anno req̄escebat terra 7 debita. Eodē āno
serui liberi dimittebāt. Nā lz eēt p̄tribu
les. tm̄ voluit eos dñs seruitij scemate casti
gare. p̄pter trāsgressiones legū. Iosephus
dicit qz in iubileo cōueniebat. v̄ditor agri
et emptor. 7 reputantes fruct̄ 7 expensas in
agrū factas. fructibz exuberasse cōpert̄. ven
ditor recipiebat agrū. si ho expēsē trāscedē
runt. s qd̄ dēerat recipiebat emptor. 7 q̄ pos

sessiōe discedebat. H̄ac tm̄ cōputationē fie
ri licuit i fra. ānū iubileū. nedū i ipso si v̄di
tor p̄us vellet reuocare qd̄ v̄didit. Lra leni
tici videt̄ velle qz iux̄ numerū ānoꝝ vsqz ad
iubileū maiori m̄iori v̄p̄cio iubebat agrū
v̄di. ne v̄ditor ḡuaret̄ si modico v̄deret. 7
p̄limi āni sup̄essent. vsqz dū recipet qd̄ ven
diderat. 7 ne grauaret̄ emptor. si multo eme
ret qd̄ i p̄ximo amissurus erat. Determina
ta qz fructuū reputatione 7 expēsaz i fra iu
bileū addit. qz si v̄ditor qd̄ superit expēsā
rū reddere nō poterit. habeat emptor agrū
vsqz ad iubileū. In ipso enī oīs v̄ditio re
dibat ad p̄stinū possessore. Terrā at̄ sic vo
luit dñs v̄di ab eis s̄ p̄ditioē recipiēdi. qz
sua erat 7 nō ipsoꝝ. Alienigenas tm̄ seruos
voluit eos in p̄petuū possidere.

De benedictionibus et maledicti
onibus. Capitulum. XXXI.

Aliū precepto

rū obseruatoribz p̄misit dñs b̄ndi
ctiones suas dicēs: Dabo vob̄ pluuias t̄pi
bus suis. zc. vbi. xxx. clausule p̄missionū iue
niunt. Transgressoribz ho longe plures in
geminat maledictiones.

De decimis votiuis. Ca. XXXII.

De decimatione

aīaliū qd̄ decimū v̄l nascēdo v̄l nūe
rādo veniebat. dño sc̄tificabat. nec mutari
licebat i meliꝝ v̄l deteriꝝ. Sicut aīal qd̄ vo
uebat dño n̄ licebat i mutari. si q̄s qd̄ voue
rat i mutari. 7 votiuū i mutatuū erat dñi s̄
distinguedū ē de hm̄oi vot̄. Aliqñ enī sic ex
voto aliqd̄ sc̄tificabat̄ dño qz anathemati
cabat. illud nō poterat vendi a sacerdotibz
v̄l alienari. Nā qz n̄ sic obligabāt votina. s̄
poterāt v̄di a sacerdote. det̄miato p̄cio h̄m
utilitates q̄ ex his poterat puenire. siue esset
aīal v̄l fund̄. Qui tm̄ voto dēderat. si vole
bat illd̄ emē sup̄ estimationē. p q̄ aliq̄ daret̄
adderet q̄ntā eiꝝ p̄tē. Qd̄ ideo ē statutū. ne
q̄ vouerat. ad recipiēdū qd̄ vouerat aspira
ret q̄si p̄nā duct̄. ne etiā digniores alijs se
putaret in emptione eiꝝ rei qz eā dēderat.

Numerozum

Historia numerozum.	cap. j.
De excubijs circa tabernaculū	cap. ij.
De cōmutatiōe p̄mogēitoꝝ p̄ leuit.	ca. iij.
De etate mīstratiū ī tabernaculo. Et de dif-	
ferentia ministroꝝ.	ca. iij.
De q̄dam modo reddēdi rē alienā.	ca. v.
De iudicio zelotipię.	cap. vj.
De sanctimonia naçaręozum.	ca. vij.
De bñdictione sup̄ populū.	ca. vij.
De oblationibꝫ xij. dieꝝ in dedicatione ta-	
bernaculi.	ca. ix.
De cōsecratione leuitarum.	cap. x.
De his q̄ non possūt facere p̄base p̄mo men-	
se. vt faciant secundo.	cap. xi.
De tubis argenteis ⁊ modo clāgendi in eis	
capitulum. xij.	
De recessu israel a mōte sinai.	ca. xij.
De electione. lxx. seruoꝝ.	ca. xij.
De datiōe carniū et ira dei sup̄ eos.	ca. xv.
De plaga marię et causa lepꝝ.	ca. xvj.
De. xij. explorantibus.	ca. xvij.
De murmure ppli. p̄ q̄ per. xl. annos in de-	
serto petierunt.	ca. xvij.
De lapidatione coilligentꝝ ligna in sabba-	
to. capitulum. xix. (eoꝝ. cap. xx.	
De scismate chore ⁊ dathā. ⁊ abirō. ⁊ plaga	
De exustione ppli exticta p̄ aaron.	ca. xxj.
De virga aaron q̄ nocte vna frōduet flou-	
it. ⁊ peperit nuces.	cap. xxij.
De reditu in cadesin. xl. anno.	ca. xxij.
De morte marię et aq̄s p̄dictiōis.	ca. xxij.
De circūitu idumeę.	cap. xxv.
De morte aaron.	ca. xxvj.
De victoria p̄ votū anathematis.	ca. xxvj.
De serpente eneo contra ignitos serpentes	
capitulum. xxvij.	
De scopulis torrentiū q̄ gestierūt.	ca. xxix.
De cantico ad puteum.	ca. xxx.
De morte seon regis ammoreoꝝ et og	
rege basan.	cap. xxxj.
De itinē balaā ⁊ q̄ locuta ē ei asina.	ca. xxxij.
De aniolatbesi balaā. ⁊ ei p̄p̄bia.	ca. xxxij.
De amore muliercularūz initiatus ē israel	
belphegor.	ca. xxxij.
De zelophinees.	cap. xxxv.
Secūdus numerus bellatoꝝ.	ca. xxxvj.

De iure successiōis hereditarię.	ca. xxxvij.
De substitutione iosue.	ca. xxxvij.
De libaminibꝫ.	ca. xxxix.
De ingi sacrificio.	cap. xl.
De sabbato ⁊ oblatiōibꝫ eius.	ca. xli.
De neomenia.	ca. xlij.
De p̄base.	ca. xlij.
De pentecoste.	cap. xl. iij.
De festo tubarum.	ca. xlv.
De festo p̄p̄tiationis.	ca. xlvi.
De scenophegia.	ca. xlviij.
De votis.	ca. xlviij.
De destructione madian et p̄dę diuisio-	
ne capitulū. xlix.	
De sorte duarum tribuū ⁊ dimidię	ca. l.
Catalogꝝ. xl. duarū mansionū.	ca. li.
De vrbibꝫ leuitay ⁊ d̄ suburbanis.	cap. liij.
De matrimonio cōtribulū.	cap. liij.

Historia numerozum

Capitulum. I.

Bartabū

ius historie distinctio hebraice dicitur vaiedaber. q̄d sonat et locutus est. Apud nos tamen. ⁊ nō habet. Romē grecū in scriptꝝ n̄ris nō habemꝫ.

9
naz grece baresmotalias ellesmoth. Latine liber numeri v̄l numeroꝝ d̄. Et d̄ q̄nq̄z numeri pluralit̄ v̄n ⁊ dici solet legitur h̄ ī numeris. Merito aut̄ hoc noīe censet. q̄ q̄ttur oz p̄ncipaliter h̄ numerantur de oī populo viri apti ad arma ferēda. P̄mogeniti leuite q̄ etiā bis numerant. Mansiōes p̄ q̄s p̄fecti sūt. Sed nec mulieres nec minores. xx. annozum. nec vulgus p̄miscuum nec debiles ad bella numerantur. Ad hanc partē historie sic tra- sit iosuephus. Moyses p̄dictam p̄stitutionē legū duꝝ sub syna moraret̄. a deo cognouit et hebreis scriptā contradidit. Cūq̄ circa legislationē hęc sufficere putaret. ad exercitij militaris iura cōuersus est. et numeravit

populorum capita. s. pugnare valentium. Moyses dicit dominum super hoc locutum fuisse dicens. Locutus est dominus ad moysen in deserto synai in tabernaculo fecerunt. prima die mensis secundi. anno secundo egressio nis de egypto. Et nota quod permittit hoc quodam facta sunt in primo mese secundi anni. s. oblatione. xij. principum. quos fecerunt singuli singulis diebus in dedicatione tabernaculi. et solennitate pasche que pro primo nocte dicitur pascha. in deserto. et forte sanctificatione leuitarum.

De his tamen infra agitur per recapitulationem. Prosequentes ergo ordine libri dicimus quod moyses et aaron. xij. principes tribuum ex precepto domini anno secundo mese secundo die prima mensis numeraverunt viros propter tribum levi. a vice primo anno et supra. Josephus certum terminum posuit. s. versus ad. l. annum. Et numerati sunt per generationes et familias et domos et nomina et capita singulorum. Hec autem. v. ad iculcationem tamen quodam apposita tradunt et hoc et in iosue. s. congrue quodam distingui possunt generationes vel cognationes. Vocat hoc tribus ipsas. xij. familias. que ex ipsis filiis patriarcharum descendere. xvi. genera. In vna tribu levi fuerunt tres familie. caathite. gersonite. merarite. Unaqueque familia multas habebat domos. in quibus proprias presfamilias erant. Quod addit nomina et capita. intransitive legendum est. capitum nomina. s. singuli homines in eadem domo. Fuerunt autem in summa. dc. iij. milia quingenti quinquaginta.

De excubiis circa tabernaculum. Capitulum. II.

Recepit etiam dominus ut semper poneret tabernaculum in medio castrorum. et filii israel per gyrum excubarent per turmas et cuneos. quod per eodem modo accipit Turma. n. prope. xxx. milium est. Et dicitur cuneus quasi conveniens multitudo. Excubare. n. largetur accipit. Excubiis etiam prope di-

Nota quod primus pascha fecerunt in egypto Secundo fecerunt in deserto. de quo loquitur Tertium fecerunt in ingressu et introitu terre promissionis in galgalis Quartum fecerunt in terra promissionis.

Multitudo dicitur cuneus quasi conveniens. et con et uniendo.

ei. vigiliis noctis. Ternis tribus per quatuor partes tabernaculi excubabant ita tamen remoti. ut maxime in medio plateas haberent. Erantque ornati quasi fori rerum venalium. singulis in ordine constitutis. Opifices etiam artium in stationibus suis erant. ita ut vbi competenter edificata castra eorum sita viderent. Judas itaque isachar et gabulon castrametabantur ad orientem. rubensymeon et gad ad meridiem effraim. beniamin. manasse ad occidentem dan. aser. et neptali ad aquilonem. In tabernaculum et castra excubabant leuitice in tabernaculis suis. propriosque tabernaculo quasi castra. Et excubabant sicut per quatuor plagas moyses et aaron cum suis ad orientem. reliqui ab his. Caathite ad meridiem sicut custodia eleazar filii aaron excubabant. Filii autem gersonite ad occidentem. Merarite ad septentrionem. et erant utriusque sicut custodia ythamar.

De commutatione primogenitorum pro leuitis. Capitulum. III.

Paravit sibi

dominus tribum levi pro primogenitis que tunc habebant et iumenta leuitarum pro primogenitis iumentorum quasi commutationem faciens cum populo. Primogenita enim omnia specialiter tunc erant sua. quia cum occideret primogenita egypti percipit primogenitis eorum. reservans ea sibi. Deiceps tamen propter id ipsum omnia primogenita eorum sanctificavit sibi in perpetuum. et maxime. quia primitie quorumlibet fructuum debentur domino. Pro his ergo primogenitis que tunc habebant tulit sibi tribum levi et iumenta eorum. et populus primogenita illa habuit pro leuitis et iumentis eorum. Et ne duodenarius numerus tribuum minueretur. tribum manasse quasi pro leuitis instituit effraim pro ioseph.

De autem maior videre tur numerus leuitarum quasi primogenitorum. et ita inique esset commutatio. ait dominus ad moysen. Numera filios levi masculos ab vno mense et supra. Et cum numerati essent. inveniuntur sunt. xxij. milia. Nota tamen quod si diligenter attendas in libro numerorum

Jacob enim in benedictione filiorum suorum promiserat filiis ioseph. quod vterque facturus esset tribum.

Et cum numerati essent. inveniuntur sunt. xxij. milia. Nota tamen quod si diligenter attendas in libro numerorum

Numerorum

numerū eoz p familias inuenies. xxij. milia
 7 trecentos. Dicit hebreꝝ. qz. ccc. erāt i eis p-
 mogeiti. 7 ita iā erāt dñi. Iterū ait dñs ad
 moysen. Numera p-
 mogeitos masculos
 a mense vno 7 supra
 Et inuenti sunt. xxij.
 mil. cc. lxxij. Tulit at
 moyses i p̄cio. cc. lxx-
 ij. q̄ superāt p singla
 capita quinqz siclos
 ad mēsurā sanctuarij
 7 dedit eos aarō 7 filijs suis iuxta v̄bū dñi.

De g' dānosa esset
 illa pmutatio dño si
 nō restauraret ei p
 pmogeitū qd̄ derat
 in leuit. recepit. p q̄-
 libet pmogeito qn-
 qz siclos argenteos

De etate ministratiū i tabernacu-
 lo et de differentia ministrozū.

Capitulum. IIII

Terūqz ait do-

min⁹ ad moysen. Numera leuitas
 a. xxx. āno vsqz ad. l. vt seruiāt mibi in duo-
 bus. bi in tabernaculo portādo 7 colloca-
 do. senes emeriti in seruādo. Et cum nume-
 rati essent. inuēti sūt
 viij. milia. d. lxxx. Lxx
 tñ dicūt. a. xxv. āno
 quē numerū ānozuz
 i ordinatiōe sacerdo-
 tū 7 nos obseruam⁹
 Isti deferebāt taber-
 naculū in hūc modū

Dēs. a. xxx. āno vsqz
 ad. l. portabāt taber-
 naculum. 7 colloca-
 bāt ea q̄ attinebant.
 At qui erāt supra. l.
 emeriti dicebantur

Quia nō licebat ea q̄ erant vltra veluz nu-
 da videri. ideo p̄mo intrabāt sacerdotes. et
 inuoluebāt arcam ppiciatoriū. 7 chernbin
 P̄rius v̄o velū qd̄ añ pendeat. 7 post pal-
 liū iacinctinū 7 candelabrū aureū. altare et
 mensam cū vtensilibz suis pallijs inuoluebāt
 Tūc intrantes caathite pprijs hūeris oīa h̄
 inuoluta deferebāt. Similiter 7 altare holo-
 causti cū vtensilibz suis vt q̄busdā videtur.
 Gersonite vt breuiter dicam⁹. deponentes
 tectū tabernaculi. mollia ferebāt i curribus
 scz. cortinas. saga. pelles rubricatas 7 iacicti-
 nas. tentoriū qd̄ erat añ tabernaculū. corti-
 nas qz atrij. 7 funes 7 vasa mīsterij q̄ ad alta-
 re ḡneū ptinebāt. De altari holocausti tacz
 libera q̄ ferebat. P̄dōt tñ dici. qz vasa ei⁹ fe-

rebāt gersonite. vt in
 libro habet. Ipsū al-
 tare caathite pprijs
 hūeris ferebāt. De
 rarite v̄o vt breuiter
 dicam⁹ oīa taberna-
 culij 7 atrij que dura-
 erant. tabulas. bases
 vctes. colūnas. pa-
 xillos. 7 ea ferebant
 curribus. Emeriti le-
 nite nō seruibāt sic
 in ope. sed posito ta-
 bernaclo sedebāt custodes.

De quodā mō reddēdi rē alie-
 nā. Capitulum. V.

Hinc precipit

dñs eiꝝ p man⁹ sacerdotum a ca-
 stris leprosos. 7 semie fluētes. Et factū ē ita.
 Addidit qz dñs d̄ redditiōe aliene rei vt
 fierēt cū q̄nta pte ca-
 pitis. S3 qz i exodo
 videtur dicere cōtra
 rium. scz vt in qua-
 druplum redderetur
 ideo hucusqz distu-
 limus. vt hic solueremus. Et dicim⁹. qz alie-
 ne rei possessio aliqñ fiebat ex industria fur-
 to vel rapina. aliqñ fiebat p negligentia. ali-
 quando ignoranter. Vere sublata scienter
 i exodo d̄ q̄ restitua-
 tur in quadrupluz si
 perierat res. q̄ si exta-
 bat in duplū. Si ibi
 legis. v. boues p vno
 alia ē trāslatio fm quosdā. 7 in q̄druplū ve-
 rius dicat. ex v̄bis cachei pbat. De blata
 pignoratiā agit h̄ vt reddat caput. 7 q̄nta
 ps desup. v̄ d̄ re furtiua si penit⁹ latet. 7 fur
 penitēs spōte pfite⁹ 7 reddit. Si v̄o n̄ essz q̄
 recipet. redderet dño. 7 eēt sacerdot. P̄ro
 pctō vero furti vel negligentie fiebat aliq̄
 oblatio fm q̄ntitatē rei. Joseph⁹ dic̄. aurū
 7 argētū reddi i duplū. iumēta i q̄druplum
 solū bouē i quintuplū. qz quāto possidetur

S3 qz ibi. s̄ 7 altare
 mūdabāt cinere d̄.
 qz caathite portabāt
 altare hūeris 7 vasa
 ei⁹. P̄dōt dici poti⁹
 qz gersonite ferebāt
 vasa mīsterij altaris
 nō altar vasa. Aliq̄
 forte i q̄bz ponebāt
 ea q̄ portabāt ptinē-
 tia ad altare. 7 illa
 vasa ponebāt super
 currus.

Cū q̄nta capitū red-
 debat illa res q̄ red-
 debat cum q̄nta pte
 p̄cij eiusdem.

Quia p̄sumit res ex-
 tata ad restituendū
 conseruata.

ceteris utili? tanto amittit? damnosius.

De iudicio zelotipie. Cap. VI.

Didit quoqz

Dñs de lege zelotipie. zelus pprie dicit? amor viri in vxore. p q sustinere non potest vt alij misceat. vñ vir dz zelotes. zelotipia ho qñqz dz mechia 7 zelotip? adulter. Solet g zelotipia dici sola suspitio adulterij. de q legit? ad huc modum. Si spūs zelotipie pcitauerit virū ptra vxorē suā q polluta ē. s. pbari nō potest. vl q falsa suspitio ne ipetit. adducet eā ad sacerdotē. 7 offeret p ea assariū farine hordeaceę. qd ē decima ps sati. nō fūdet oleū. nec thus iponet. Sacerdos aut statuet eā corā dño. 7 ponet i manib? ei? i vase fictili aqs vinas 7 oblationē farine pugillū cui? 7 thus icendet sup altare. 7 mittet i aquā pauxillū pulueris de panimento tabernaculi. 7 nudabit caput eius scribetqz i mēbrana. vt dicit? ioseph? dei vocabulū. s. tetragramatō. Facietqz eā iurare q nil viro suo nocuerit. i his q sibi obijciūt. Q si h viro suo nō sufficiet. s. det sacerdos maledictiōes etiā scptas i mēbrana 7 dicet. Si nō es polluta de hto viri thoro. nō te noceant aque iste amarissime. Si aut declinasti a viro igrediāt aque maledicte ventres tuū. 7 ipsūm tumescere faciāt 7 putrescat femur tuū dextrū. Et dicet mulier. Amē amē. Et te lebit sacerdos oēs mēbrane scpturā i aquis. 7 dabit ei bibere 7 tūc sacerdos tollet de manu ei? sacrificiū zelotipie. 7 eleuabit illud corā dño. 7 ponet sup altare. Q si rea erit adulterij mulier. putrescet femur ei? et vter? tumebit i hydropisim. nō tñ statū s. vl qz ad decem menses. Q si non polluta erit i noxia erit ei aqua imo sepe concipiet et pariet masculum mense decimo. Hęc aque dicebantur snacte ppter nomen domini dilutū i eis. 7 dicebāt maledicte ppter maledicta cōgesta i eis. 7 amarissime ppter effectū q qñdoqz sequebat. Hęc aut lex introducta fuit ad duriciā cordis eoz sic pmissus est libellus repudiij. quia prompti erant ad effundendum sanguinem.

De factimonia nazareorum.

Capitulum. VII.

Deutus est do

Dminus ad moysen de lege nazareorum. Nazareus sonat fact? vl flores. vl germinas. Dicebāt qz nazareus qdā q ex voto obligabāt se factimonie vsqz ad certū tēp? vl iugiter vt samuel. 7 psecrabāt se dño. 7 qsi sebarabāt a cōmuni vita hominū. sicut qz modo p annū vl duos ex voto seruiti hospitali hierlm. Sactitat? eoz legerat h. Omni tpe separationis sue nouacula nō trāibat sup caput ei?. vñ forte qdā pingūt apostolos 7 christū crinitos. nō i re. s. p sactitate. Nichil qd i ebueare poterat bibeāt. nō edebāt aliqd qd eet ex vinea ab vna passa vsqz ad acinum. Ad nullā mortuū ingre- idē. immatura que diebant. Q si mor- ante maturitatē col- tu? ess? subito qspiā lecta seruatur 7 tan- corā eo polluebatur dem missa in aquaz caput cōsecrationis grossescit. sue 7 ilico radebat. caput suū. 7 rursus die septimo offerebat par turturū aut duos pullos columbarum quoz vnuz sacerdos faciebat pro peccato. alterum in holocaustum. diesqz quos fecerat pro infectis erant. 7 voti sui sanctimoniam iteruz icipiebat. Forte nō pro quolibet mortuo. sed p occiso corā eo polluebatur quicquid fecit ppter sanctimoniaz. Completis aut dieb? voti sui. offerebat agnū āniculuz in holocaustū. ouem anniculam pro peccato. arietem hostiam pacificā. Et nota cū ita simpliciter ponitur aries q? hebre? dicit ad minus duoz ānoz eū debere esse. Canistrū qz diūsoz panū aqimoz exceptis his que sponte offerebat iuxta perfectionē sactitatis sue. q oblatio dicebat? corban. i. mun?. Et offerebat mkr. xxx. siclos si poterat vir. l. sin aut ad arbitriū sacerdotis paup offerebat. Cūqz imolauerat hostias sacerdos ritu suo reddebat nazare? ad ostiū tabernaculi. ponebatqz sacerdos crinē eius i ignē sacrificij. 7 sic ad cōmunē hominū vitaz redire poterat.

Benedictione super populū.

Capitulum. VIII.

Terū locutus ē

i
dñs ad moy
 sen. Aarō z filij ei⁹ in
 uocabūt nomē meū
 sup filios isrl. z ego
 benedicam eis. Hoc
 fit in omnibus sacra
 mentis ecclesie. In
 uocabunt autem sic
 Benedicat tibi do
 minus deus et custo
 diat te. det tibi pacē z ostēdat tibi faciē suā

Quid factū sit pmo
 mense scđi anni. cuz
 sit omīssum hic ex
 planabitur.

In numeris in for
 ma bñdictiōis hui⁹
 ter ponit nomē dñi.

**De oblatiōibus duodecī dierū i
 dedicatiōe tabernaculī. Ca. IX.**

Actū est autem

f
 in die qua vnxit noyses tabernacu
 lum et sanctificauit illud. obtulerunt .xij.
 pncipes tribuū in altaris strenuationem vt
 hebre⁹ habet. .vj. plaustra tracta cū .xij. tob⁹
 singuli bouem vnū et bini plaustrum vnus
 Et data sūt duo plaustra gersonit ad ferē
 da onera eoz. de quib⁹ dixim⁹. z q̄ttuoz sūt
 data meraritis. postea singuli singlis die
 bus obtulerūt vasa altari necessaria. Duo
 deciz enī diebus solēnitas dedicatiōis p
 telata est. Prima die obtulit naason de tri
 bu iuda acetabulum argenteū. cxxx. siclorū.
 Hebre⁹ habet scutellaz p̄bialāqz argēte
 am. lxx. sicloz vtrūqz plenū sifa. In p̄biala
 thus ponebat. Mortariolū qz aureum. x. si
 cloz plenū incēso. In h vase aromata tere
 bantur. Hebre⁹ habet coclear q̄ scz thus i
 thuribulo ponebat. Bouē qz z arietē agnū
 anniculū in holocaustū. hircū qz p peccato
 z i sacrificio pacificozū. boues duos. arietes
 qnqz. hircos qnqz. agnos anniculos qnqz.

Eiusdem modi vasa
 et eiusdē hostias ob
 tulerunt alij pncipes
 quisqz die suo. z sic
 termiata est dedica
 tiō. .xij. dieb⁹. Datet p recapitulatiōē hęc

Scđm hebre⁹z bos
 dicebat ad min⁹ tri
 mus. aries bimus.

dici. Octaua enī die mensis p̄mi. fm qđ lit
 tera videt sonare inchoata ē dedicatiō .vij.
 enī dieb⁹ p̄cedētib⁹ eiusdē mensis consecrati
 sūt sacerdotes. z tabernaculū inunctū. s̄ nō
 dū dedicatū. Si ho ita ē. tūc p̄secratio sa
 cerdotū z dedicatiō tabernaculī. p̄telatē sūt
 x. z .ix. dieb⁹. Itaqz nō
 fecerūt p̄base eo āno
 suo. s. die. .xiiij. Qđ tñ
 p̄ceptū fuit eis a do
 mino p̄ma die eiusdē
 anni. Ideo quidaz dixerūt vt p̄diximus
 .vij. dies p̄secrationis sacerdotū fuisse termi
 nales p̄mi āni. z p̄ma die scđi anni vnctū ta
 bernaculū. .xij. die finitam dedicatiōē. .xiiij.
 die celebratū p̄base. Potest tñ dici hęc ob
 lationē. .xij. dierū factā scđo mēse anni scđi
 nec p̄recapitulatiōē h̄ dici. Qđ ho legit
 ea die inchoatā qua vnctū est tabernaculū
 eadē dicūt p̄ cōsimili. qz sicut .vij. die. p̄mi
 mēsis vnctū ē tabnaclm. ita z .vij. die scđi
 mensis inchoata est hęc oblatio. z sic. .vij. p̄
 mis dieb⁹ anni tertij sacerdotes z taberna
 cum p̄secrata sunt.

De cōsecratiōe leuitarū. Ca. X.

Terū locutus ē

i
dñs ad moy
 sen dicens. Tolle le
 uitas de medio filio
 rum israhel et sanctifi
 cabis eos mihi. Ita
 qz fm p̄ceptū dñi le
 uite p̄us aspersi aq̄
 lustrationis. rasiscz
 omnib⁹ pilis carnis
 suę vbi nō includūt
 capilli. lotis etiam i
 dumentis coram do
 mino steterūt ad osti
 um tabernaculī. con
 uocata omni multitudine. ponentesqz ma
 nus suas sup eos filij israhel obtulerunt eos
 aaron mun⁹ dño. vt seruirent in ministerio
 eius. Obtulerūtqz leuitē boues duos. quo
 rum alterū fecit aaron p̄ pctō. alterū in ho
 i 2

Plane dici pōt. qz
 eadē die inchoata sūt
 p̄secratio vel vnctio
 sacerdotū z dedica
 tio tabernaculī z ob
 latio p̄ncipū z cucur
 rerūt simul p̄ .vij. di
 es. post qz secuta est
 oblatio. .v. dieb⁹. .xiiij.
 die p̄secrati sūt leui
 tē z .xiiij. die fecerūt
 solenne p̄base.

locustum. et sic separati fuerunt domino a filiis israel. Exinde habuerunt in usus suos ea que domini erant. De decimis enim vivebant et his contenti erant. Sacerdotum vero etiam erant sacrificia. primitiue. primogenita. vota. His omnibus vivebant cum domo sua mundi tamen. propter oblata pro peccato. quia sacerdotes soli peccata populi comedebant. Decimam decimarum suarum dabant leuitice summo sacerdoti. et de melioribus dabant. ideo sortem non habuerunt in terra. quod et melius eis cesserat. Tunc enim duodecimam partem tamen bonorum terre haberent. modo habebant decimam.

De his qui non possunt facere phasem primo mense ut faciant secundo.

Capitulum. XI.

Locutus est dominus

ad moysen. Anno secundo mense primo. Hic plane determinat per recapitulationem hoc dici. faciant

filius israel phasem tempore suo. xiiij. die mensis usque ad vespere. et fecerunt phasem. Erant autem quedam imundi super aiam hominis. id est super homines que dicitur a nia. cuius cadauer que tetigerant non poterant facere phasem.

Et dixerunt ad moysen. Quare fraudamur ne valeamus offerre in filiis israel. Forte indignantes. quia talis imundicia necessaria est quibus. Et cum

suluit moyses super hoc dominum. Qui respondit ei. Homo de gente vestra que fuerit imundus super aiam hominis siue in via procul faciat phasem mense secundo xiiij. die. omnes ritus phasem observans. Si vero sine homini causis. tempore suo non fecerit phasem. exterminabitur aia eius de populo suo. Peregrinatus que advena. si fuerit apud vos faciet phasem domini. Si quare. si iterum in mense secundo propter imundiciam non possit facere phasem. quod facerat. Potest dici. quod tertio faceret. quia quod in vno dictum est. similiter datur

Quasi. d. per hoc quod ibi dicitur anno secundo. partem que istud. scilicet. faciant filii israel phasem. dicitur per recapitulationem. De his enim prius dictum fuisse. cum prius factum sit in mense secundo primo ante oblationem principum. que superposita est.

A meliori parte totius homines significat. scilicet. pro aia que dicitur esse frequens in sacra pagina.

in alijs intelligi. Vel forte si deinceps eo anno non faceret. non peccaret.

De tubis argenteis et modo clage di in eis. Capitulum XII

Iterum locutus

est dominus ad moysen. Facti tibi duas tubas argenteas ductiles. quibus convocabis multitudinem. Has duas tubas habebat in quantum usus ad convocandam multitudinem. ad movenda castra. ad bella. ad festa. Et erat ut dicit iosephus. tuba fistula catatoria. pene magnitudine cubiti. calamo capacio. prebent in principio latitudinem que perveniat ori ad susceptionem spiritus. que hebraice dicitur asora. In convocacione vero multitudinis aliquando erat diversitas. ad convocandum omnes populum. Utraque simul clagebant simpliciter. Ad convocandos principes semel clagebant. Quod dupliciter intelligitur. id est. vna ratum vel vno impulsu. Etiam ut addit iosephus semel clagebant. si princeps populum suum quisque in ecclesia convocare volebat vel moyses populum per ecclesias. Ad castra vero movenda non simpliciter. sed concisive et plix tubis clagebant. Et in primo sonitu movebant castra. tres tribus que erant ad orientem in secundo que ad meridiem. in tertio que ad occidentem. in quarto que ad aquilonem. Modus vero clage di in bellis non distinguitur. quia forte sic apud alias nationes fiebat apud eos. Quando etiam habebat solenne epulum. et dies festos. et kalendas clagebant. sed non est determinatus modus. Sacerdotes autem clagebant.

Derecessit israel a monte synai.

Capitulum. XIII.

Anno secundo.

mense secundo. xx. die mensis. elevata est nubes de tabernaculo federis. et perfecti sunt de monte domini via trium dierum. Dicunt hebrei quod arca precedebat eos tribus diebus super quam nube stante quasi ad certum locum conveniebant paulatim. quodam citius. quodam tardius. Sed melius est ut dicitur in itinere tamen dicam quod egressi sunt de monte synai. et processerunt de syna tantum eos per

Numerozum

euit p̄ tres dies et no cessisse nubem.
 ctes. An̄ statim murmurauerūt p̄ labore iti-
 neris. qz nec noctibz castra posuerūt. 7 tūc re-
 cubuit nubes ī solitudine p̄barā. i. ī p̄ma mā-
 sione quā fecerūt ī p̄baran. Est enī p̄bara
 māria solitudo quaz mō saraceni ī habitāt
 Quia ergo āno p̄mo. mēse t̄tio. p̄ma die mē-
 sis. uenerūt ad mōtē d̄ni. 7 ab eodem egressi
 sunt āno sc̄do. xx. die
 mensis sc̄di. patet q̄
 in hac māsiōe q̄. xij.
 fuit. fere sederūt per
 annū. Et dicit hiero-
 nym⁹. qz p̄ annum 7
 q̄ttuor dies ibi fuerūt
 Qd̄ difficilimū ē in
 uenire nisi forte fuerit
 ann⁹ embolismalis.
 P̄ot̄ tñ dici qz eadē
 die q̄ legē acceperāt.
 reuoluto anno natu-
 rali recesserūt. Cū er-
 go uenissent pridie
 kal. iunij ad mōtem
 7 q̄rta die iunij legē
 recepissent. si eadem
 die. iij. reuoluta an-
 no recesserunt. patet
 qz q̄ttuor diebz 7 an-
 no sederūt ad mōtē.
 et ita tertio mēse āni
 legitimi. die q̄rto re-
 cesserunt. Tñ nibilo-
 min⁹ uerū ē. qz sc̄do
 mēse anni secūdi. xx.
 die egressi sūt. Tripli-
 citer enī accipit̄ ān⁹
 ab eis p̄ter naturalē
 Annus uisualis a ia-
 nuario quez habent
 cōmunez nobiscū in
 p̄tractibz suis 7 nego-
 cijs cōmunibz agen-
 dis. Quoto at̄ mēse
 huius anni. q̄ta die
 egressi sunt nō legit.

Solaris ann⁹ supe-
 rat lunarē. xl. diebz
 q̄bz collectis p̄stitui-
 tur vna lunatio per
 xxx. dies. v̄l etiā. p̄. xx
 ix. dies q̄ sup̄sūt reb-
 uatit. 7 ann⁹ q̄ eueit
 illa lunatio d̄z embol-
 ismalis. alij dicūt cō-
 munes. Cōtingit aut̄
 aliquñ duos cōmu-
 nes interponi embol-
 ismali. aliquñ vnum
 p̄m q̄ vn⁹ tātū bis ī
 decē nouali siclo eue-
 nit. Inde ē ergo q̄ di-
 xit hieronym⁹. nisi fu-
 erit embolismalis an-
 nus. Impossibile est
 q̄ p̄ annū naturalē
 7 q̄ttuor dies fuerit
 ibi si. l. die a pasca sūt
 egressi. qz nūq̄ dies
 pasce idēz ē āni p̄ce-
 dentis 7 sequētis. 7
 nūq̄ p̄currūt pasca
 annū et annotinū
 Similit̄ nūq̄ idēz ē
 dies. l. Nō ergo ab
 eo die q̄ lex data ē re-
 uoluto āno natura-
 li sunt egressi. s̄ cū ve-
 nisset ad mōtē p̄ma
 luna iunij. reuoluitis
 lunatōibz vsqz ad p̄-
 mā lunā iunij. q̄rta
 eiusdē luna s̄ egres

Est 7 ap̄d eos ān⁹ le si q̄ ē q̄nq̄gesima die
 gitim⁹ q̄ ut̄ in legi a. xij. luna aplis.
 timis q̄ agūt In h̄ vt
 dixim⁹ tertio mēse 7 die q̄rto egressi sūt. Est
 7 ap̄d eos ān⁹ emergēs. In memoriā enī libe-
 ratōis iuḡ ceperūt ānos suos numerare ab ex-
 itu d̄ egypto. sic̄ grecia p̄ma olipiade. roma-
 ni ab urbe p̄dita. christiani ab h̄carnatiōe do-
 mini. 7 hui⁹ āni sc̄do mēse. xx. die egressi sūt
 Jā enī ān⁹ a p̄base vsqz ī p̄base vn⁹ trāsie-
 rat. 7 d̄ sc̄do a p̄base. s̄. vsqz ī p̄base fluxerat.
 l. dies. Ergo mēsis vn⁹. xxx. diez fluxerat. 7
 secūd⁹ iā fecerat viginti dies. Hec aut̄ ānoz
 distictio ī multis locis necessaria ē. In hac
 māsiōe media ps̄ exodi. 7 tot⁹ leuitic⁹. 7 nu-
 meroz p̄cepta nō modica descripta sūt. No-
 ta q̄ q̄druplex ē ān⁹. legitim⁹. emergēs. uisua-
 lis. 7 naturalis. Ann⁹ legitim⁹. hui⁹ āni tertio
 mēse iunio. 7 q̄rta die eiusdē mensis egressi
 sūt. Istū cōputa a kal. ī kal. Annus emergēs
 hui⁹ āni sc̄do mēse. s̄. xx. die eiusdē q̄ ē q̄rta
 dies iunij. exierūt. Istū a p̄base ī p̄base con-
 puta. Prius accipe. xv. dies primi mensis
 et iunge cum. xij. diebus maij sequentis
 Ecce habes p̄mū mensem secūdi anni. Itēz
 accipe. xvj. dies q̄ remanēt de maio. 7 iūge
 cū q̄ttuor diebz iunij. 7 habebis. xx. dies se-
 cūdi mēsis a p̄base. Et ita uera erit vtracqz
 cōputatio āni. s̄. legitimi 7 emergētis. sic̄ in
 textu l̄ie cōtinet. Ann⁹ uisualis iste ic̄pita ia-
 nu. 7 hūc habēt hebrei nobiscū cōmunē ī ne-
 gocijs suis. Ann⁹ naturalis. hui⁹ mēse t̄tio
 luna. iij. q̄ ē. l. dies. a. xij. luna aplis recesserūt.
 Duxit aut̄ moyses secū obal. alias obad
 frēz uxoris suę q̄ nouerat ī q̄bz locis p̄ dectū
 castra cōmode poni poterāt. p̄mittens ei de
 optimis q̄ traderet eis d̄ns. Sane cū eleua-
 bat̄ arca dicebat moyses. Surge d̄ne 7 dis-
 sipet̄ inimici tui. 7 fugiat̄ q̄ oderūt te a facie
 tua. Cū aut̄ deponeret̄ aiebat. Reuētere d̄ne
 ad multitudinē filioz exercitus israel.

De electiōe septuagita seniozū.

Capitulum. XIII.

Rtū ē aut̄ mur-
 mur ppli p̄ d̄nm uolentis p̄ labore.

Et accessit ignis in ira domini devoravit extremam partem castrorum. illos scilicet qui retro longe erant. Orauitque moyses ad dominum. et absorptus est ignis. Vocavitque nomen loci illius iencio. tamen non fuit hoc mansuetudo nomen. In eadem quoque mansuetudine vulgus promiscuum quod ascenderat cum eis id est. huius et acille egyptii. et multi de israel pater cum eis flagrabat desiderio carnis. Carnium nomine non solas carnes. sed aliorum ciborum etiam abundantiam intelligimus. An nec in querela eorum de carnibus legitur. cum dixerunt. Recordamur piscium quos comedebamus gratulati in egypto. in mentem veniunt nobis cucumeres. et pepones. porrique et cepe et allia. anima nostra arida est. nihil vident oculi nostri nisi manna. Audivitque moyses populum fletum. et intolerabilem rem visam esse ei. quia et ab eo escas petebat. Et ait ad dominum. Cur imposuisti populo huic pondus super me. Numquid ego precepi et genui multitudinem omnem hanc. Obsecro autem aliter provideas. aut interficias me. Cui dominus. Congrega mihi. lxx. viros de senioribus israel quos meliores nosti ad ostium tabernaculi. et auferam de spiritu tuo. tradamque eis. ut sustentent tecum omnes populi. et populo dices. Cras dabo vobis carnes usque ad mensem dierum. id est. quae sufficiet ad mensem etiam usque ad nauseas. Et dicitur large nausea per vomitum. Proprie enim vomit ille. qui excitat fetore setine. Ablatio quidam spiritus moysi. et traditio alijs. non est intelligenda divisio spiritus eius per partes. vel imminutio. sed illuminatio aliorum ad regendum populum. per eandem specialem gratiam per quam et moyses illuminatus erat. sicut de igne unius lucernae multe illuminantur sine sui diminutione. Electos itaque. lxx. viros duxit moyses ad ostium tabernaculi praeter duos qui in castris remanserant non ex contemptu. sed quia reputabant se indignos. quorum unus vocabatur beldad. et alter meldad. et erant ut aiunt hebraei. fratres moysi ex matre. sed non ex patre. Descenditque dominus per nubem et requievit spiritus in eis qui stabant cum moyse. et prophetabant. Sed et duo qui remanserant in castris propheta-

Hieronymus dicit supparalipomenon non ex patre sed ex matre. quia post legem acceptam amaram mandante moy-

tauerunt. nec postea siluerunt. id est. semper deinceps vocati sunt prophetae. Et redijt moyses cum illis ad castra

se dimisit matrem eius. quia amita eius erat et duxit alias de qua suscepit hos duos. sed huiusmodi non dum erant bimii. Magister soluit. Potest

dici lex accepta a moyse per cognitiones in spiritu multo ante tempore annos. quam per dationes forsitan per xxx. vel xl. Et ita isti duo potuerunt connumerari inter. lxx.

De datione carnis et ira dei super eos. **Capitulum. XV**

Ent vero egre

diens a domino arreptas precepto eius trans mare in insulis ortigis. coturnices detulit in castra per circuitum castrorum itinere diei unius. volabantque a terra altitudine duorum cubitorum. Surgensque populus congregavit sibi coturnices duobus diebus. et siccauit eas. Qui parum. x. choros habuit. Fuerunt haec coturnices ut tradunt non modice quae apud nos sunt. sed ille maiores quae regiae aues dicuntur. quas curleiosa currendo vocamus. Rendum defecerat cibus. et furor domini percussit populum plaga magna nimis. Modus vero plage non determinatur hic. sed in psalmis videtur quod fuerit ignis. Sepultusque est ibi populus qui carnes desiderauerat. Unde et locus ille vocatus est cabroth. alias cabaioth. quod sonat desiderium sepulture. vel sepulchra concupiscentiae.

De plaga mariae et causa leprose. **Capitulum. XVI.**

Gressi autem de se

pulchris concupiscentiae venerunt in asseroth. ibique iurgati sunt maria et aaron contra moysen. propter uxorem eius ethiopiissam. quasi rixantes cum eo. impropetuerunt ei quod reginam ethiopiae in uxorem duxerat. vel ductam dimiserat. vel potius propter uxorem eius sephoram. quae rixata fuerat contra mariam. Madianite enim quon-

Numerorum

dam vocati sunt ethiopes. vt legit in para
lipomenon. z indigando dixerunt: Nonne
z nobis sicut z moysi locut⁹ est domin⁹. Ac
si dicerent: Quare vult moyses pcesse no
bis. quia locut⁹ e ei dominus. Et iratus do
minus dixit eis: Egredimini vos tres tatus
ad tabernaculum. Cuiqz starent ibi. descen
dit dñs in colūna nubis. Vocansqz aarō
z mariam ait: Si quis fuerit ppheta inter
vos. loquar ei in visione. vel per somnium.
vel per enigmata. vl p figuras. Seruo vero
meo moysi qui in omni domo mea fidelissi
mus e. ore ad os loquor. vt qd ergo detra
xistis vos ei quasi parificantes. Et recessit
nubes. et ecce apparuit maria leprosa. Et
ait aaron ad moysen: Obsecro dñe. ne im
ponas nobis hoc peccatū. Oravitqz moyses
ad dominū: Deus obsecro sana eā. Cui do
minus: Si pater eius spuisset in faciem ei⁹.
nonne debuerat saltem septem dierum ru
bore cōfundi: Separetur septe diebus ex
tra castra. q. d. Si pater eius vilificasset eā
pro aliquo crimine suo. nonne deberet aliq
tempore verecūdari: Exclusa itaqz est ma
ria extra castra septe diebus. nec populus
motus est donec reuocata est.

De duodecim exploratoribus Capitulum. XVII.

Gressus autez

ppls de asseroth. fixit tentoria i de
serto pbaran. Non est pbaran nomem mā
sionis sed solitudinis plures māsiones cō
tinentis. vt in cathalogo mansionum ma
nifestabitur. Omnes enim continet mansi
ones ab asseroth. q̄ fuit. xiiij. vsqz ad asion
gaber. que fuit. xxxiiij. p quas omnes transi
erant in anno secun
do. De asiongaber

misit moyses ex pte
cepto domini. xij. vi
ros singulos de sin
gulis tribub. q̄ con
siderarēt terrā quas
possessuri erāt. quo
rū p̄cipui fuerūt ca

Hec sunt nomia. xij.
exploratorum quos
misit moyses De tri
bu rubē semmaa. de
tribu simeō salpha
at. de tribu iuda ca
leph d̄ tribu isachar
igal. de tribu effraiz

leph fili⁹ iephōne d̄
iuda. z osee fili⁹ nun
de effraim. Vocauit
qz moyses osee iosue
hic erat mīster moy
si. Unde quidam di
cūt id quod supra di
ctū est iosue p antici
pationē dictū esse. qz
nūc p̄mo impositum
est ei h nomen. Do
test etiā dici. qz moy
ses curā z salutē alio

rum. xj. cōmisit illi. Cuiqz vocaret iosue vl
osee q̄ noīa saluatorē sonāt. tūc p̄mo ei hec
nomina appropianit. cum saluatorē alioz
instituit. Dixcepitqz eis moyses. vt p̄side
rarēt qlitatē terre z hominū z vrbū. z affer
rent de fructibus terre. Eratqz tempus qm̄
p̄coq̄ vuz comedi possūt. Qui ascendētes
explorauerūt terram. z venientes in hebrō.
viderūt tres viros de genere enach vl ena
chim. id est. de semine gigāteo. quales etiā
viderant i thanai ciuitate egypti. q̄ z a tha
nai titanes dicti sunt. Fuit aut hebron. viij.
annis edificata ante urbem thanaim. vnde
z ab hebron semen gigantium in egyptum
descendisse creditur. Descendentelqz vsqz
ad vallem vberimaz et torrentem. tulerunt
de malisgranatis z de ficis loci illius. Pal
mitem quoqz cum

vua absciderūt. que
p̄te magnitudine tu
lerunt in vete duo

Malagranatus ar
bor. malūgranatus
fructus;

viri. Ob hoc appella
tus e loc⁹ ille neelescor. i. botri torrens.

De murmure populi pro quo per. xl. annos in deserto perierūt Capitulum. XVIII.

Euersiqz post

dies. xl. venerunt ad populum su
um in cades. de. xxxij. enim mansione inte
rim egressus erat populus. et morabatur in
xxxij. Tamen quidam tradunt. qz de cades
missi sunt exploratores. z ibi eos expectauit

Historia

populi. Hanc mansionem vocat iosephus qual-
lem iuxta chananeo-
rum terminos existen-
tem ad habitandum
difficilem. et commu-
dantes viri terram quam
viderant addiderunt
Sed cultores fortis-
simos huius urbes gra-
des et muratas. stir-
pem enach vidimus
ibi. quibus nos comparati
quasi locustae videbantur
deuorat habitatores
suos. quod sic exponit
hebraeus. Terra infirma
est. nec habere diuti-
us vinaces homines
potest. vel quia nulli
geniti licebat diu in ea habitare. propter frequen-
tes impugnationes superuenientium. Unde pro-
pheta cum securitatem permanendi illi terrae pollicetur. hoc
obprobrium ab ea auferendum dicit. quod non vo-
cabitur terra cultores suos deuorans. Potest
tamen et in commendationem terrae dici. quia deo bona
sunt. ut nullus ex ea peregrinari velit. sed qui in ea na-
scitur. moritur in eadem. Igitur audiens haec omnis
turba fleuit dicens. Utinam mortui essemus
in egypto. Nonne melius est reuerti in egyptum
quam cadam gladio. et viros et liberi tradantur
captiui. Constituamus nobis duces alios
quam moysen et reuertamur in egyptum. At vero
iosue et caleph sciderunt vestimenta sua dice-
tes. Nolite rebelles esse domino. in eum meda-
cem in promisso iudicare. quia sicut panem popu-
lum terrae huius deuorabimus. Cum clamarent
in eos alii decem qui terruerant populum. et
omnis multitudo lapidibus vellet eos oppri-
mere. apparuit gloria domini super tectum sedentis. et
ait dominus ad moysen. Quousque non credet mi-
hi populus hic. Fera eos et faciam te in gentem
magnam. Cui moyses. obsecro domine ne fiat
ne forte insultent tibi egyptii. et dicant. Non po-
tuit populum inducere in terram quam promiserat.
Cui dominus. Juxta verbum tuum dimisi. Attamen
vino ego. nullus eorum qui viderunt signa quae feci

In terra promissionis
habitabant. vii. populi
quorum vnus erat cha-
nanus.

Sic et nos cui inui-
demus. laudibus eius cum
aduersatione vitia
subnectimus.

Terra quam lustrauimus
aduerte triplices eius
expositionem. quod di-
ctum est terra quam lustra-
uimus. d. h. s.

egypto numerati. s. a. xx. annis et supra. et iam
per x. vices. in multociens temptauerunt me. vi-
debit terram pro qua
iurauit patribus eorum
propter iosue et caleph.
Quoniam autem ama-
lechites et chanane-
us habitant iuxta vos. ne superueniant mo-
uete cras castra. et redite in solitudinem. Jux-
ta numerum xl. dierum
quibus terram considera-
stis quadraginta an-
nis recipietis iniqui-
tates vestras. Locutus
est moyses omnia
verba haec ad eos. et

Sed quia in omni opere dei
coniuncta est iusticie
miscdia subdit: quia
autem.

Iterum subdit de iu-
sticia dei iuxta nume-
rum. zc. Unde da-
uid propheta. xl. annis
offensa. f. g. h.

luxit populus nimis. Et ecce mane surgentes
dixerunt ad moysen. Peccauimus desperantes
parati sumus ascendere ad locum quem promi-
sit dominus. Et moyses ad eos. Nolite ascende-
re. non enim dominus vobiscum est. At illi contenebrati
sine deo se posse vincere putantes ascenderunt
arcam cum moyse et leuitis remanente in castris
Persecutusque est eos amalechites et chana-
neus percussitque eos usque ad locum qui ob hoc vocatur ebor-
ma. in anathema. et redierunt ad solitudinem

De lapidatione colligentis ligna in
sabbato. Capitulum. XIX

Actum est autem cum

essent in solitudine inuenerunt ho-
minem colligentem ligna in sabbato. quem
reclusit moyses donec consuleret dominum.
De quo dixit dominus. Moriatur homo
iste extra castra. lapidibus obruatur. Et fa-
ctum est ita. Quidam putant hunc fuisse sal-
phaat. quia et filius eius postea dixerunt. Pa-
ter noster in deserto in peccato suo mortuus
est. Ibidem etiam precepit eis dominus. ut
per quattuor angulos palliorum fimbrias
pouerent iacinctinas. ob recordationem etiam mi-
nimo et preceptorum domini obseruanda. Has ma-
gnificauerunt pharisei intantum. ut etiam spinas
in eis ligarent. ut frequenter earum punitione ad
memoriam iugem preceptorum domini excitarentur.
Quadratis tunc inde utebantur palliis.

Numerorum

et adhuc in angul vestl qdrate i synagogis suis habet fimbrias iacictinas ob recordati onē legi date de celo. Hoc aut faciebāt vt a ceteri gētibz etiā habitu discernent.

Descismate chore dathan et abi ron et plaga eozū. *Ca. XX.*

Ecce aut chore

fili' isuar frīs arā cū vidisset fratruē les suos honoratos. al terz sacerdotio. alteruz ducatu ppli inuidit. et murmurās p̄ moysen z aarō. cōplices secū ha buit ducetos. l. d. leuitis maioribz q̄s etiā dignos sacerdotio p̄ferebat. ad iūxeratqz sibi dathan z abirō potētiores rubeni tarū. q̄bz p̄ncipatū ppli debere dicebat. qz fuerāt

Nota qz isuar z ā ram frēs erāt. qz alt. s. isuar qz p̄ge nit' erat. visū fuit filio ei' s. chore qz ipse poti' haberet sūmū sacerdotiū q̄s moyses fili' ā rā z h̄ idē voluit p̄suadē dathā z abirō d̄ dignita te ducat' qz poti ozes erāt rubēit.

de ruben p̄genito. Quibz moyses ait: Tol lat vnus q̄sqz vestrū thuribulū suuz. z cras hausto igne supponat thimiama. et aaron vobiscū z quē elegerit dñs ipse sit sanctus. Misit ḡ moyses mane. vt vocaret dathā et abirō q̄ dixerūt: Nō veniem'. Et puocata oī mltitudie dixit moyses ad chore z ducē tos qnq̄gita. Tollite thuribula v̄a. z ponite thimiama sup ea et state corā dño. Illis aut sic stātibz moyses descēdit cū senioribz ppli ad dathā z abirō vt eos vocaret. Nā z abirō vt dic̄ iosephus exp̄ze leuita erat. Illi aut stabāt cuz vxoribz z liber'. z oī frequētia domus suę i introitu papilionū suaz. para ti potius ad restituēdū. si vim inferre vellet moyses q̄s ad obediēdū. Quod vidēs moy ses orauit ad dñm. vt insolita morte perirēt z sic planū fieret qd dñs ipsū miserat. Quo orāte z flente. tremuit terra. expauitqz p̄ls grādi strepitu p̄ illoz tabernacula excitato z scissa ē terra sub pedibz eozū. z aperiēs os suum deuorauit eos cū oī substantia eozuz z descēderūt viui i infernū. i. in patulū terre biatū. Et reducta ē tra q̄si nihil boz factuz

eē videret. Sz z ignis egress' de thuribulis chore z pcilij ei'. tāt' q̄nt' nec de terra plat' vl' p̄cursiōe fulminū aut violētia spiritūū visus ē vnq̄s exilire. z deuorauit eos aaron stāte illeso. Tulitqz eleazar thuribula eozū ex p̄cepto dñi igne huc illucqz dispso. et ea p̄duxit i lamīnas. formāsqz ex eis coronu las aureas affixit eas altari ḡneo ad cōmo uēdū filios isrl'. ne q̄s nisi d̄ semie aarō acce deret ad offerēdū icēsū dño. ne filia patere tur. Tñ z sic fabrefactę erāt qz z ibi stabāt ad decorem.

De exustiōe populi extincta per aaron. *Cap. XXI.*

Terū sequenti

die murmurauit oīs multitudo p̄ moysen et aaron dicens: Vos interfecistis populū dñi. Cūqz

vellēt eos obruerela pidibz fugierunt ad tabernaculuz. z ope ruit eos nubes. appa ruitqz gloria dñi. Et egressus ignis a dño deuorauit pplm. Dixitqz moyses ad aaron Tolle thuribulū. z hausto igne d̄ altari. po nensqz thimiama perge cito ad pplm. vt ro ges. p̄ eis. Accelerāsqz aarō cū thuribulo. et stans int' viuos z mortuos. orauit dñm. et plaga cessauit. Fuerunt autem p̄cussi ex eis xiiij. milia et septuaginta.

Signo p̄missio cōfir matū fuit sacerdoti um aaron. Adhuc duo sequūt. qz alte rū hic supponit.

De virga aaron que nocte vna floruit et frōduit et peperit nucef *Capitulum. XXII.*

Et amē nōduz

cessauerat tumult' super sacerdo tio aaron. Dicebant enī. quia z si non p̄di ctos leuitas elegerit dominus. poterat esse qd aliqui de aliqua reliquarum tribuuz di gni essent sacerdotio. et forte de omnibus tribubus aliquot vellet dominns habere sacerdotes. ne tanta mīsterij dignitas vni dñi z tam paucis crederetur ministris. Ac cusabantqz moysen de deserti inopia. eo qz

eorum negociaretur inopia. ut semper eis videretur egere auxilio. Tulit ergo moyses ex precepto domini virgas. xij. principum. et scripsit in vnaquaque nomina tribuum suarum. vel potius principum. Scripsit autem in virga aaron nomine leui. et propter has.

xij. scripsit vnaquaque singulas familias continentes. in quibus probaretur utrum de omnibus tribubus vellet deus habere sacerdotes. In numerum tamen legitur non fuisse virgas nisi. xij. Quod intelligendum est singulis. accepta generali. Quas cum posuisset in tabernaculo coram domino. sequenti die egressus inuenit germinasse virgam aaron. et folijs dilatatis amigdala protulisse. Sane hic tertio deo ordinata aaron sacerdotium firmissime possedit. Quia et in signum rebellium precepit dominus virgam aaron seruari in tabernaculo in posterum.

De reditu in cades in quadagesimo anno. Capitulum. XXIII.

Venerunt itaque filii

israel longo tempore in solitudine. multo federunt tempore in cadesbarne. et diu circumierunt montem seir. et redierunt fere usque ad mare rubrum. et circa fines synai. Et prostrata sunt caudavera eorum in deserto. Tandem post multos labores et annos. xxxviij. redierunt ad cades unde miserant exploratores. vel in qua redierunt ad eos ut dictum est. que est in deserto

syn. nec illud est desertum ad quod venerunt viij. mansiones. ut dicit hierony. Prior enim scribitur syn pro samech. et interpretatur rubrum vel odium. Syn vero in quo cades. vel que est cades. scribitur pro sade. et interpretatur mandatum. vel sancta. et est ut quidam volunt pars deserti pharan. In fine igitur xxxix. anni a finibus synai venerunt in cades. xj. diebus. et potuit esse quod tamen irent. xj. diebus cito gradu quantum iuerant. xj. mansionibus tardum. vel per aliam viam. Redierunt ergo filii israel. xl. anno mense primo in desertum syn et mansit populus in deserto cades. Et sic. xlij. man-

Dicebant moysen sperare eos per desertum duris. ut ipsi suo egerent auxilio.

siones filiorum israel. quibus leguntur perfecti ab egypto usque ad campestria moab iuxta iordanem. tribus tantum annis complete fuerunt. xij. ab egypto usque ad montem sinai. anno primo. xliij. die mensis primo. usque ad diem primam mensis tertij. Deinde anno secundo. xx. die mensis primo perfecti a synai usque ad cades. x. mansiones. et vnam expleverunt infra annum secundum. Tamen quoto spatio anni non

est determinatum sicut in primo per xxxviij. annos posterrantes et prostrati. xl. anno redierunt ad eandem cades. Eo anno reliquas ix. mansiones transierunt. Quod si inueneris. x. huius anni fuisse mansiones. scito quod inter has iterum numeratur cades repetita.

De morte marie et aqua contradictionis. Capitulum. XXIII.

Virtua est autez

maria in cades. dum. xl. ut dicit iosephus contempsit annum. ex quo egyptum dereliquit. in initio mensis xandici. qui et nisan secundum lunam. Et sepelierunt eam in montem qui vocatur syn. Transactisque xxx. diebus fletus. moyses populum purgavit hoc modo. Vitulam trimam totam rubeam extra castra combussit. Et persequitur hic iosephus ordinem cinerum lustrationis. quem dominus decima die mensis septimi fieri precepit. et videtur velle nunc primo combustionem huiusmodi a moysese factam. Unde etiam subdit. Hoc etiam venturos servare precepit. et potuit esse quod impediti hucusque distulerunt. quia nec pasca interim celebrasse leguntur. Cum autem intraverunt terram promissam secundum precepta domini. legitima sua prosecuti sunt. Etiam hic dicit iosephus. antequam redissent in cades eos venisse ad terminos ydumeorum. et misisse nuncios ad edom pro libertate transitu per terram suam. Quod cum prohibuisset. moyses inde recessit per desertum iter faciens. Historia numeri dicit post mortem marie misisse israel ad edom

Quasi diceret non est ita distinctum in mansionibus secundi anni quantum temporis fluere inter vnam mansionem et aliam sicut in mansionibus primi anni.

Numerorum

Nec est liquidū vtz ioseph⁹ p anticipati onem an liber numeri p recapitulationē h dixerit. Nos hō sequē tes ordinē historie dicim⁹. q mortua maria indignit ppls aq̄ facta seditione p moysen 7 aaron ī p̄lo orauerūt āto ad dñm. Quibus dñs ait: Tolle virgā 7 pgrega ppls ad petrā. Et percussa dabit vob aquā. Utrū vir ga q̄ frōduerat an alia vsus ē moyses. h est dubiū. Et tñ qz ī numer⁹ legit: virga q̄ erat ī p̄spectu dñi. videt fuisse virga q̄ erat in ar ca. Et pgregata multitudie añ petrā. dixit moyses: Audite rebelles 7 increduli. Nūqd de petra hac poterim⁹ aquā vobis eicere: Hic autē cū ī alijs egissent moyses 7 aarō fi ducialit⁹ turbati p̄lo murmurāte diffident⁹ egerūt. qd dño manifestate pgnitū ē. Non enī ex ope eoz aliq̄. v⁹ hō h p̄pēdi potuis set. nisi forte qz moyses q̄si dubitans dixit: Nūqd poterim⁹. zc. qz inde sensus affirma tiōis poterat elici. q̄si poterim⁹. v⁹ negatiōis q̄si nō poterim⁹. Cū ḡ percussisset p̄us virga silicē. qz desperauerat. nō manauerūt aque. Scdō hō ictu egressę sūt ita largissime. vt biberet ppls et iumēta. Et dixit dñs moy si 7 aaron. Quia nō credidist⁹ mibi. nō intro ducet⁹ p̄los hos in terrā eoz. Hęc ē aq̄ cō tradictiōis. qz etiā electi desperauerūt d̄ p̄ missis 7 potētia dei. q̄si p̄dicētes. p̄mittēti.

De circūitu idumee. Ca. XXV.

Misit moyses nū cios de cades ad regem edom di centes. Frater tu⁹ iacob mādauit tibi hęc. Obsecro vt liceat nobis trāsire p̄ terrā tuā. Nō ibim⁹ p̄ loca culta. via publica gradie mur. nō declinabim⁹ neqz ad dexteram. nec ad sinistrā. Si biterim⁹ aqs tuas. qd iustū erit dabim⁹. Et respondit: Non trāsibitis p̄ me. Timēs tñ ne trāsirēt. egress⁹ ē obuiā in manu forti. Quāobzē diuertit ab eo isra el. maxime qz de p̄ceperat ei: Non pugna b aduersus fratrem tuū. Circūiuitqz idumēā. egrediensqz de cades. 7 incedēs p̄ desertuz arabie. pertransiensqz archim metropolim

arabū que nunc petra dicitur venit ad mō tem hōz qui est in finibz terre edom.

De morte aaron. Ca. XXVI.

Hillocut⁹ ē do

minus ad moysen. Pergat iquit aaron ad p̄lm suum. Nō intrabit terram p̄missiōis. eo q̄ incredul⁹ fuit ori meo. Tol le aaron 7 filiū eius cū eo. 7 duces eos corā omni p̄lo sup montē hōz. Cū nudauer⁹ pa trē stola pontificali. indues ea eleazarū. cui pontificatus accessit p̄ etatē. p̄mogenito p̄ ignez assumpto. Et fecit moyses qd p̄cepat ei dñs. Et mortuus est aaron in mōte hōz. In deuteronomio d̄z muscera loc⁹ supultu re aaron. q̄ vsqz hodie monstrat in montis h̄tice. Popul⁹ hō flevit eū. xxx. dieb. Mor tuus ē aut. xl. anno egressionis. cū eēt. cxxij. annorum eodem anno quo 7 maria. men se quinto. qui 7 apud hebreos dicitur sede bach. apud romanos augustus. prima die mensis fm lunam.

De victoria post votū anathema tis. Capitulum. XXVII.

Unqz audisset

chananeus q̄ habitabat ad meri diē venisse illuc israel. pugnavit israel cū eo 7 obtinuit. 7 adduxit ex eo predaz. Isrl aut̄ vouit dño. q̄ si traderet eū dñs ī man⁹ suas ciuitates ei⁹ anathematizaret. Qd fecit 7 vo cavit nomen loci illius hōzma. i. anathema. Forte h est loc⁹ q̄ supra p̄ anticipationē vo cat⁹ est hōzma. Anathema d̄z ab anathene id ē. sursū ponere. qd ē deuotare. i. voto de orsi ab vsu nro separare. cū scilicet res vo ta 7 reddita sursum in templis ponebatur. Et nota q̄ olim ge neraliter populus Tres legūt victi per terre p̄missionis di capadoces in genesi ctus est chanar. e⁹

Unde 7 hic nomine generali vocat eos qui erant ad meridiem. Tunc enim septem po puli p̄p̄is vocabātur nominibz in ea. 7 il le proprie dicebatur chananeus. qui habi tabat maritimam.

De serpente eneo cōtra ignitos
serpentes. Capitulū. XXVIII

Profecti de mō

te hōr venerunt in salmana. vbi ce-
pit pplm tedere itinerē 7 labor. dñi circūirēt
terrā edom. 7 murmurauit p̄ moysen Ideo
misit dñs ī pplm ignitos serpētes. q̄ dicebā-
tur igniti. q̄ minimi 7 veloces erāt ad mo-
dū scitillaz. vel vt alij tradūt tactū veneno
īflā mabāt vsq̄ ad tumorē 7 ruborē igneū.
Rogauerūtq̄ moysen vt oraret p̄ eis. Cui
dñs ait: Fac spētē eneū. 7 pone ī perticā in
medio ppli eminētē. 7 q̄cūq̄ pcussus fuerit
a serpente respiciat eū 7 viuet. Et factum est
ita.

Hunc secum
semper habuerūt si-
lij israel. 7 magnifice
reposit⁹ est in hieru-
salē. Tamen ob cul-
tum supstitiōis quē
populus ei exhibebat
cōminuit eū in puluerē rex iuda.

Quia historiē sibi
sup h̄ d̄dicunt ideo
nomen regis nō po-
nitur. quod tñ post
determinabitur.

De scopulis torrentium qui ge-
stierunt. Capitulū. XXIX.

De profecti

aliq̄s māiones. vnerūt ad toz-
rētē careth. quem trāsierūt siccis pedib⁹ vt
mare rubrū. Quē reliquētes castrametati
sūt p̄ arnon. Qui vt ait iosephus flui⁹ ē a
mōte arabie descēdēs. 7 p̄ desertū fluēs ī sta-
gnū asphaltidē erūpit. diuidēs moabitidē
7 armoricā. Quidā volūt armoricā ciuita-
tes esse q̄ ēī deserto. 7 p̄minet ī finib⁹ amor-
rci. De h̄ trāsitu israel p̄ terrā illā p̄seq̄tur
liber numeri in hunc modū. Unde d̄r in li-
bro belloꝝ dñi. sicut fecit ī mari rubro sic fa-
ciet in torrentib⁹ arnon. Scopuli torrētū
inclinatisūt vel gestierūt. vt requiescerēt in
arnon. 7 recūberent in finib⁹ moabitarum
Hunc locū sufficienter expositū nō memini
me legisse. Aug⁹. dicit forte fuisse librum sic
vncatū apud chaldeos. vñ egressus abraā
erat. vel apud egyptios. apud quos scien-
tiam didicerat moyses. q̄ de hoc trāsitu p̄

phetatū frueat. At aut̄ fines int̄ duas gētēf
ibi p̄stituerēt. bello actū fuisse putāt. quod
p̄pter magnitudinē sui bellū dñi vocatū ē.
q̄d bellū liber ille cōscripsit. Quidā dicunt
historiā totam de filijs israel dici libruꝝ bel-
lorū dñi. in qua frequēter d̄r dñs p̄ eis pu-
gnasse. Et maxime dicūt hebr̄ei in terra illa
amorreos manu potenti hebr̄eoꝝ fuisse de-
letos. 7 isti legūt d̄r p̄ dicet. q̄ etiā ī hebr̄eo
ita est. Sup hoc dicet̄ in retractationibus
belloꝝ dñi. 7 legitur sic: Vñ id est. d̄ arnō
dicitur. id est. dicetur. 7 fiet memoria ī libro
belloꝝ dñi. id est. in historia ista cum leget̄ a
posteris. Fiet aut̄ mentio de ea talis. Sicut
fecit dñs in mari rubro pdēdo egyptios. sic
faciet in torrentib⁹ arnon. pdēdo amorreos
Moyses dixit: Futurū faciet. nos dicimus
p̄teritum sic fecit. Quod etiā sequit̄. Sco-
puli inclinati sunt. zc. Similit̄ ambigue ex-
ponitur. Tradūt hebr̄ei immensas multitu-
dinē amorreoz̄ in cōuallib⁹ torrentiū 7 sco-
puloꝝ arnon posuisse insidias israelit̄. vt
transeuntes incautos perimerent. dñm ho-
latitantes oppressisse rupib⁹ hinc de īclina-
tis. ita vt labentia scopuloꝝ extēderentur ī
arnon. ibiq̄ requiesce-

ret. i. finiret. Fuerunt
q̄ dicerent describi si-
tum arnon. quia cū
scopuli p̄rupti 7 al-
tissimi sint in deserto.

Mōtis ruina deci-
dēs q̄d ī niue aliq̄
videt̄. 7 a labēdo la-
bentia dicitur.

paulatim inclinātur humiliādo donec eq̄
escāt. i. finiāt̄ iuxta arnon. Potuit esse. vt
aliqui scopuli mōtiū innioꝝ 7 minoz̄ corā
israelitis inclinati sūt. vt de facili transirēt.
quod forte erat p̄dictū in benedictione io-
seph. ibi donec veniret desiderū colliū eter-
noꝝ. Et forte de eodē dixit dauid. Mōtes
exultauerunt vt arietes. zc.

De cantico ad puteum.

Capitulū. XXX.

Loco apparu

it eis pute⁹. id est. ex h̄ loco venerūt
in alium locum. vbi monstrāte domino fo-
derūt puteū. Vñ subdit̄: Quia hūc puteū

Numerorū

foderūt p̄ncipes duces multitudinis ī da-
toze legi. i. in dño. Hoc tñ in hebreo nō le-
git. Et ascēdit aq̄ de puteo. donec supra re-
dūdaret. Forte in signū. qz exinde pugna-
rēt. 7 hostes supgrederēt in hunc modū. 7
obruerent. Quo viso cecinit israel carmē
istud. Ascēdat puteus 7c.

De morte seon regis amorreorū
et ogregebasan. Cap. XXXI

Gressus populi

lus inde p̄ aliq̄s māsiōes puenit
vsqz in bamoth. Nec ē nomē h̄ māsiōnis
sed ē vallis ī regione moab. in vertice p̄bas-
ga. id ē. iuxta montē

illuz. vel forte a deo
mons ille magn⁹ ē
q̄ ī vertice h̄z colles
7 valles. Indemisit

Exponit quod dixit
rat vallis in vertice
p̄basga

israel nūcios suos ad seon regē amorreoꝝ
vt trāsītū ei p̄ terrā suā p̄cederet. Qui no-
luit. imo cū exercitu
egressus ei obuiā in
desertum pugnavit
cū isrl. 7 p̄cussus est
in ore gladij. id ē. in
instātia. Josephus

Vel saltē circa trā
suaz sic fecerat esau
7 moab. qd̄ legitur
in deuteronomio

dicit plurimos ex eis siti perisse. alios ruē-
tes ad fluuiū iaculis fr̄z cōfixos. fugiētes
ad menia fundibularijs p̄uētos. Occisus
est ergo seon. tulitqz israel omnes eius cini-
tates. ab arnon vsqz iaboch. iter q̄s caput
regni erat esebon. et

habitanit ī eis. Di-
cit ioseph⁹ hāc trā
iter tria flumia sitā
q̄si nāfaz insule ba-

Linitates sunt q̄rū
altera ē caput regni
altera finis.

betē. 7 opulētissimā Arnon fluit a meridie
iaboch a septētrione. q̄ in iordanē descēdit
cui 7 nomē tradidit iordanis ab occidēte.

Lūqz trāsisset israel fluuiū iaboch. 7 ascē-
deret p̄ viā basan. occurrit ei og rex basan.
ī egrai. quē p̄cusserūt cū p̄plo suo vsqz ad ī-
ternitiōnē. 7 possederūt trāz ei⁹. Tñ terra h̄
quā habuerūt vltra iordanē. nō fuit d̄ ter-
ra p̄missiōis. qd̄ p̄tz. qz moyses hāc trā-

uit. Profectiqz castrametati sūt ī cāpestri-
bus moab. vbi trās iordanē hiericho sita ē
De itinere balaam et que ei locu-
ta est asina. Capitulū XXXII.

Idēs balac fi-

li⁹ sephoz qui tñc rex erat ī moab.
quid fecerāt amorreo. timuit. 7 ascitos se-
niores madiā qui p̄ximi regno ei⁹ erant 7
amici. p̄suluit qd̄ facto op⁹ eēt dicēs. Po-
pul⁹ h̄ telet nos. sic solet bos herbas vs-
qz ad radices carpere. Misitqz eoꝝ cōsilio
ad balaā filiū beoz ariolū q̄ habitabat su-
per flumē amonitaz. vt veniret 7 maledi-
ceret p̄plo huic. Audierāt enī q̄ b̄ndictus
erat cui b̄ndicebat balaā. et maledict⁹ cui
maledicebat. Audierāt etiā q̄ isrl nō vin-
cebat ī arcu 7 gladio. h̄ oratiōe fusa ad deū
suū. Cūqz ē eis cōmodū execratiōibz p̄
oratiōes dimicare. Cūqz venissent ad ba-
laā seniores moab 7 madian ferētes mune-
ra diuinatiōis ī manibz. causamqz vic̄ ex-
posuissent. dixit eis balaā. Manete h̄ hac
nocte. donec videā quid dixerit mibi dñs.
Dñi enī p̄p̄baz se mētiebat. h̄ ī sacrificiō
consuleret demones. Forte demone q̄ sibi
loq̄bat dñm vocabat. Dixitqz ei dñs ī no-
cte. curā p̄pli sui gerēs. Nō eas cū eis. nec
maledices p̄plo huic. qz b̄ndict⁹ ē. Mane
surgēs balaā. dixit se. p̄hibitū a dño. Rur-
sū misit ad eū balach viros plures 7 hōno-
ratos. muneraqz maiora 7 ampliora p̄mi-
sit. si malediceret p̄plo. Quibz ait balaam.
Si dederit mibi balach domū suā plenaz
auri. nō potero mutare verbum dñi. Obse-
cro manete h̄ etiā in hac nocte. Et ait dñs
ad eū nocte. Surge vade cū eis. ita dñta-
at. vt qd̄ p̄cepero tibi facias. Mane strata
asina. p̄fect⁹ ē cū eis. Et irat⁹ ē dñs ei. stetit
qz angelus dñi gladio euaginato ī via p̄
balaā. Mutauerat enī p̄positū. 7 capt⁹ cu-
piditate p̄missoruz disponebat quō p̄plo
malediceret. h̄ p̄hibuisset dñs. Josephus
videt velle. qz dñs itat⁹ q̄si ironice dixerit
ei. vade cū eis. Qd̄ qz nō itellexit. obstitit
ei angel⁹. Cūqz aut vidisset asina angelum

quē tñ balaā nō videbat. timēs deniavit
i agrū. Quā cū verberib⁹ reduxisset balaā
ad semitā. itez stetit angel⁹ i angustijs ma-
ceriarū q̄b⁹ vineę cingebāt. timēsq; asina
iunxit se parieti. ⁊ attriuit pedē sedēt. At
ille verberabat eā. Itez stetit angel⁹ in lo-
co angusto. vbi nec ad dexterā nec ad sini-
strā poterat deniari. Timēsq; asina cecidit
sub pedib⁹ sedētis. Qui cū vehemētius fu-
sib⁹ cederet latera ei⁹. apuit dñs os asine
et ait: Cur pcutis me ecce iam tertio? Qui
rñdit. Illulisti mihi vtinā haberē gladius
vt pcuterē te. Assuet⁹ iste mōstris ad vocē
asine nō expauit. Protin⁹ apuit dñs ocu-
los balaā. viditq; angelū stantē in via cū
gladio. ⁊ adorauit eū. Cui āgel⁹. Peruer-
sa ē mihi via tua. ⁊ nisi asina declinasset oc-
cidissem te. Cui balaā: Peccavi. ⁊ nunc si
via mea tibi ē cōtraria reuertar. Cui ange-
lus: Vade: sed cane. ne aliud q̄ p̄cepero ti-
bi loquaris.

De arithmetica balaazet eius
prophetia. Capitulum XXXIII

¶ M ergo iret

balac occurrit ei i extremis finibus
moabitaz. magnificeq; suscipiēs eum. de-
dit ei munera. Cui contestatus balaā ait:
Nō potero loq̄ nisi qd̄ posuerit dñs i ore
meo. Ascenderūtq; pariter excelsa montis
vnde extremā ptē ppli intuebāt. Abierant
autē ab exercitu dñi stadijs .lx. Dixitq; ba-
laam ad balac. Edifica hic. vij. aras. et pa-
ra totidē vitulos. ⁊ eiusdē numeri arietes.
Cūq; imposuissent ambo vitulū ⁊ arietem
sup aram. dixit balaā regi: Sta iuxta ho-
locaustū. vadā si forte occurrat mihi dñs.
⁊ qd̄ iusserit loquar tibi. Cūq; abisset. po-
suit dñs verba i ore ei⁹. Qui rediēs. coraz
oib⁹ assūpta parabola. vel incepta ratiōe
sua. vt hebreus h3 ait: Quō maledicā po-
pulo. cui bñdixit dñs: Habitabit sol⁹ in-
gētes. ⁊ non reputabit. i. singularis erit p̄
oibus. et innumerabilis. Moriat aīa mea
morte iustoꝝ. ⁊ fiāt nouissima mea hoz si-
milia. Cōtristatus balac ait: Quid est qd̄

agis: Duxitq; eū ad aliū locū excelsū mō-
tis phasga. vnde aliā ptē ppli videre pos-
set h̄m errozē gētiliū putans oīa locū inesse
⁊ t̄pib⁹. ⁊ deū sicut hoīes posse mutari. Cū
q; iuxta modū p̄dictū statuissent ibi septē
aras. ⁊ imposuissent holocausta. iteruz po-
suit dñs verba i ore ei⁹. ⁊ reuertēs ait: Nō
est idolum in iacob. nec simulacrū in israel
Dominus deus eius cū eo ē. Non est au-
guriū in iacob. nec diuinitio i israel. Sur-
get vt leo. ⁊ quasi leena nō accubabit do-
nec deuoret p̄dā. i. terrā chananeoꝝ. Tūc
ait balac: Saltē nec benedicas eis. nec ma-
ledicas. Itēq; duxit eū sup mōtes phogor.
statutisq; vij. aris. impositisq; holocaustis
p̄ singulas. nō abiit balaā sicut ante vt au-
gurium q̄reret. Sed eleuās oculos. vidit
israel cōmorantē in tētoꝝ p̄ tribus suas.
⁊ irruente i se spū dei ait loquēs de se. Di-
xit balaā filius beoz. Homo cuius obtura-
tus est oculus auditor sermonum dei. Nō
pulchra tabernacula tua iacob. Hebreus
habet ⁊ trāslatio origenis. Cui⁹ ocul⁹ reue-
latus ē. Tñ idem ē sensus. qz dñs dormiret
i somnis vidit h̄ q̄ dicebat. Cū ⁊ obtura-
tus erat oculus carnis. et reuelat⁹ oculus
mētis. vnde ⁊ sequit. Qui cadit ⁊ aperiū-
tur oculi eius. Hebreus plenius h3. Qui
ponit. i. q̄ collocat se i lecto. Addidit etiaz
apertā de saule p̄phetiam dicēs: Tolletur
p̄pter agag rex eius. ⁊ auferet regnū illius
qd̄ factus ē sauli. qz pepercerat agag regi
amalechitaz. Et post direxit verba ad po-
pulū. Qui bñdixerit tibi. erit ⁊ ipse bñdi-
ctus. q̄ maledixerit. in maledictiōe reputa-
bit. Cūq; irasceret balac dixit q̄ i discessu
suo daret ei psilinz quid faceret aduersus
pplm hunc. Iterūq; assūpta parabola ait:
Diet stella ex iacob. ⁊ cōsurgit virga. id ē
mania ex isrl. et pcutiet duces moab. ⁊ va-
stabit oēs filios seth. q. d. Vastabit totuz
genus humanuz quod scz carnale i bonis
conteret. et malos perdet. De sethei totum
genus humanuz est. de q̄ fuit noe. filij enī
cayn diluuiū perierunt. h̄m hoc vaticiniuz
d̄z venisse magos in iudeā visa stella. ⁊ tūc

Numerorū

extitisse apud eos scripta balaā sup hac re.
 Prophetauit q̄ q̄ israel idumeos 7 ama-
 lech q̄ fuit p̄ncipiū gētū pugnātūz 7 eos
 subiceret sibi. Prophetauit etiā q̄ assyrū
 terrā vastarēt. etiā cineos q̄ erāt de fortissi-
 mo genere. scz de ietro. Addiditq̄. veniēt
 in trierib⁹ de italia. 7 sup abūt assyrios va-
 stabūtq̄ hebreos. 7 ad extremū ip̄i p̄ibūt
 Monarchiā p̄dixit
 romanoz. 7 ī fine tē scilicet q̄n erant oēs
 poz destructiones reges subiecti roma-
 eorū dē. Dicit iose- no imperio.
 phus eū p̄phētasse
 adhuc totū orbē futurū eoz habitaculū in
 eternū etiā insulas. Et cū pars p̄phētie sit
 impleta. reliquū p̄ certo credim⁹ implendūz.
 Quā amore muliercularūz in itia-
 tus est israel beelphegor

Capitulum XXXIII

Irrexit balaā

vt rediret ī locū suū. Cūq̄ in fi-
 nibus madian valediceret balac 7 suis. cō-
 filiū dedit eis. vt virgines quarūz specie il-
 ludi posset castitas. circa tentoria israel cū
 exenys vnalibus
 mitterēt q̄ iuuenes Exenia pegrinorum
 ad se declinātes ite fercula. Unde xeno-
 rū sibi allicere labo dochinm.
 rarēt. vt eos trāsgre-
 di leges patrias facerēt. 7 deos colerēt ali-
 enos. vt sic deo suo irato eis. vel ad modi-
 cū t̄ps humiliarēt. Deo enī eis p̄pitio. nec
 bella nec pestis aliq̄ eos corripere. Fecerūt
 q̄zita madianite. Tū 7 de moabitidis vir-
 ginib⁹ missę sūt s̄ pauce. qz naturaliter sūt
 deformes. Eo tpe morabat̄ isrl̄ in sethim.
 7 fornicat⁹ est cū filiab⁹ moab. q̄ vocauerūt
 eos ad sacrificia sua. 7 comederunt idolo-
 tbica sua. 7 adora-
 uerūt deos earū. et Initio. as. nō initi-
 iniat⁹ ē. i. p̄secrat⁹ or. Tū initio schola
 isrl̄ beelphegor. ido rem litteris.
 lo madianitaz. ido
 lo scz tentiginis. quē gr̄cia p̄iapū dixit.
 Fratnsq̄ dñs dixit ad moysen. Tolle cun-

ctos p̄ncipes ppli tui. 7 suspēde eos 7 solē ī
 patibulis. vt auertat̄ furoz meus ab israel
 Forte qz subditos
 nō corripiebāt. du- Subitelligēda ē p̄g-
 ces tribuūz voluit na aliq̄. vel plaga a
 suspēdi. Vel poti⁹ dño irrogata. quam
 p̄ncipes. i. auctores exp̄llaz nō habem⁹.
 hui⁹ idolatrię. Tū
 7 statim subdēs. dixit moyses ad iudices
 isrl̄. Occidat vnusquisq̄ p̄ximos suos. q̄
 initiati sunt beelphegor.

De zelo phinees. Cap. XXXV

Radit ioseph⁹

q̄ p̄nceps ī tribu simeon zamri fi-
 liā cuiusdā potentis madianitaz duxerat
 q̄ dicebat corbi. q̄ vxore iubete in q̄dā so-
 lenitate alijs ducib⁹ deo imolātib⁹. nō ip̄e
 imolauit. Quā obrē cū moyses eccliaz cō-
 gregasset. 7 eos culparet. nō noiātū tū. qz
 turba erat ī causa. ille corā oib⁹ p̄fessus ē se
 alienigenā duxisse. idola colere. nec tyrāni-
 cis legib⁹ q̄s ip̄e sibi moyses posuerat ob-
 noxiū eē. q̄b⁹ s̄ figmēto legis 7 dei graui-
 ri fuitute p̄mebat pplm q̄s egyptij cui p̄-
 priū auferebat vinēdi arbitriū. 7 discedēs
 corā oī turba q̄ flebāt añ fores tabernacu-
 li dñi intravit tabernaculū vxoris. Mirabā-
 tur aut̄ oēs q̄ mortu⁹ nō fuerat. Surgēs q̄z
 phinees fili⁹ eleazar de medio multitudi-
 nis. 7 arrepto pugione ingressus est post il-
 lū lupanar. 7 cū inuenisset coeūtes p̄fodit
 ambos ī locis geni-
 talibus. cessauitq̄ Tū ī psalmo. Ste-
 plaga. et occisi sunt tit phinees 7 placa-
 xxiij. milia. forte a uit 7 cessauit q̄statio
 dño p̄ plagam ali-
 quā p̄cedētē. q̄ tūc cessauit. S; ioseph⁹ vi-
 det̄ velle. q̄ plurimi iuuenes celo phinees
 accēsi. multa milia ppli p̄cusserūt. Locut⁹
 ē aut̄ dñs ad moysen. Hostes vos sentiāt
 madianite. Percutite eos. Hoc factus est
 postea cū moyses misit exercitum. 7 p̄cussit
 madianitas. Vel forte sicut p̄cussi fuerāt
 filij isrl̄. voluit etiā tūc dñs mulieres occi-
 di q̄ subuerterant eos.

Secus numerus bellatorum Capitulum XXXVI

¶ Est quoque vero

sanguis noxiorum effusus est. duxit
dominus ad moysen et eleazarum. Numerate sumas filiorum israel qui ad bella possunt procedere a. xx. annis et supra per domos et cognationes suas. Feceruntque ita et inuenti sunt de. dc. M. et M. dcc. et xxx. inter quos nullus fuit eorum qui numerati fuerant a moysen et aaron propter iosue et caleph.

Et ait dominus: Istis diuidetur terra. pluribus maiorem partem dabis. et paucioribus minorem. Quod non est intellegendum de tribubus vel familiis. sed de domibus. Terra enim eque diuisa secundum sortes data est tribubus. et quilibet tribus sorte equales partes dedit familiis. familie vero iuxta numerum capitum domibus diuiserunt sine sorte maiores et minores portiones. Numerati sunt quoque leuite a mense vno et supra. xxij. milia generis masculini.

Reduc ad memoria quod supra distinctum est inter tribus. familiam. et domum et intelliges quod dicitur quod aliter non est intelligendum.

De iure successiois hereditarie.
Capitulum XXXVII.

¶ Omnis autem sal

phaat qui non reliquerat filium non est numerata. Audiētes autem quoniam filie ipsius quod numerati daret terra. steterunt ad ostium tabernaculi coram moysen et eleazarum et tota multitudine. et dixerunt: Pater noster

Sic continuabimus capitulum istud. postquam per malicia ipsorum dominus iam omnes deleuerat. qui supra numerati erant apti pugnare et postquam multo tempore per diffidentia sua errauerant in deserto precepit dominus de nouo numerari aptos in bello.

Sorte distribuenda eque diuidenda sunt ne forte iniquitas forte daret pluribus partem minorem. et e converso.

Reduc ad memoria quod supra distinctum est inter tribus. familiam. et domum et intelliges quod dicitur quod aliter non est intelligendum.

mortuus est in deserto nec pro peccato suo. nec habuit mares filios. cur tollitur nomen eius de familia. Date nobis possessionem inter cognatos nostros. Quarum causam retulit moyses ad dominum. Qui ait: Iustam rem postulant filie salphaat. Ad filios autem israel loqueris. Homo si mortuus fuerit absque filio ad filias transibit hereditas. quod usque hodie consuetudo obtinet. Quod si nec filiam habuerit transibit ad fratres eius. Quod si nec fratres habuerit transibit ad patruos. Quod si nec hos habuerit transibit ad eos qui proximi sunt.

De substitutione iosue.
Capitulum XXXVIII.

¶ Irit quoque do

minus ad moysen. Ascende in montem abarim. et contemplantur terram quam daturus sum filiis israel. et post ibis ad populum tuum. Non enim intrabis eam. Cui moyses. Proinde ait dominus de spiritu uis omnis carnis hominem qui sit super multitudinem hanc. ne sit populus domini sicut oves sine pastore. cui dominus. Tolle iosue et statue eum coram eleazarum. et omni multitudine. et impone manum tuam super caput eius. ut audiat eum sicut audiuit te omnis synagoga filiorum israel. Fecitque moyses ut dominus imperauerat. cognouitque uniuersa multitudo. quod iosue post mortem moysi antecederet eos. Utrum autem tunc vel post ascenderit moyses ut videret terram. certum non est. sed certum est quod ascendit. et partem terre videre potuit. Quod si totam vidit. miraculose factum est.

De libaminibus. Cap. XXXIX.

¶ Recepitque do

minus moysi de iugisacrificio. et de sacrificijs legalium solennitatum. Sed quia non offerebat hostia sine libamētis suis. de his breuiter permittendum est. Libamen vel libamentum erat similia oleo glutinata et vinum. quod cum hostia adolebant. ut scilicet quasi panis et vinum et caro domino offereretur. Cuius vero hostie proprium libamen determinatum erat. Pro agno simile decima pars ephi. vini quarta pars hin vel ephi offerebat. Erant autem

Numerorū

ephi 7 chorū mēsurę aridoꝝ . bin 7 batus
 liquidoꝝ. Pro vitulo de simila tres deci-
 me. de vino media
 pars bin. Et forte
 tres decime erāt ite
 gre de tribꝫ ephi vñ
 de vno ephi.

Chorꝫ enī . xxx. p̄tinet
 modios . ephi tres
 aridoꝝ . bin et batꝫ
 liquidoꝝ . p̄us tolle-
 batꝫ decima. Iteruz

nonē ptes decimabant . 7 tertio decimaba-
 tur reliquū . 7 sic erāt tres decime vniꝫ ephi
 Pro ariete de simila duę decime . de vino
 tertia ps bin. Eadem erāt libamēta hirci.
 Si qñ legas . pro agno de simila dari deci-
 mā decime . utelligēaum ē de p̄suetā decima
 decimādi qñ decimā decimatiōis . vel deci-
 mā decimārē . Vel ip̄a decima ephi iteruz
 decimabat . et h̄ decime decima dabatꝫ p
 agno h̄m q̄sdā . Vel potiꝫ idē ē decima deci-
 me . quod decima ephi. Est enim ephi deci-
 ma ps choꝝi.

De iugis sacrificio. Capitulum XL

Ruis aut de iugis sacrificio videamꝫ.

Juge sacri-
 ficiū vel indeficiēs q̄tidie fiebat de sūptu
 publico. Mane offerebatꝫ agnꝫ anniculꝫ in
 holocaustū cū libamentis suis . vt tota die
 cremaret i odorē suauē dño. Quo imposi-
 to sup altare sacerdos cū prunis 7 thimia-
 mate 7 lotꝫ intrabat tabernaculū . ponebat
 q̄ prunas cū thimiamate sup altare incēst.
 Et h̄ vocabatꝫ p̄sumatio sacrificij. Tūc eti-
 am q̄tuoꝝ de septē lucernis mortificabat.
 In vespere ponebatꝫ siliter aliꝫ agnꝫ i eūdē
 modū. Et intrās cū thimiamate sacerdos
 accēdebat oēs lucernas . 7 sic tota nocte i al-
 tari erat odor suavis dño. Vespertinū tñ
 sacrificiū meliꝫ erat . 7 pinguiꝫ matutino . qz
 sepe i die p̄ter illud plura iponebatꝫ. Et in-
 de dicebatꝫ illud gratiꝫ dño . qz pinguiꝫ di-
 cimꝫ nos gratiꝫ . qz mortē dñi factā vespere
 significabat. Hos agnos q̄das tradit de
 sūptu tradi sacerdotū. Josephꝫ x̄o d̄ pub-
 lico . q̄ etiā q̄tidianā de sūptu sacerdotum
 oblatione determinat. Offerebat enī sacer-
 dos i diebꝫ vicis suę assariū farine oleo mi-

xtę . 7 modica de coctiōe induratę . medieta-
 tē mane . 7 medietatē vespere sup altare. In
 hūc modū ecclia mane et vespere offert dño
 laudes 7 cōpletoriū . vel potiꝫ in p̄ma 7 cō-
 pletorio offert p̄fessionē ad mutuo orādū
 tanq̄ iuge sacrificiū . qz sacrificiū nostrum
 deo ē spūs cōtribulatꝫ 7 humiliatus.

De sabbato et oblatiōibus eius
 Capitulum XLI

Plenitates le-

gales erāt septē. Sabbatū . neo-
 menia . phase . pentecostes . festū clāgoris . fe-
 stū p̄pitiatiōis . scenophegia. Sabbatū in-
 terptatur req̄es . 7 pōt dici festū dñi . qz cuz
 alia festa instituta 7 noiata sint ab aliquo
 euētū vel ope eoz h̄ d̄z sabbatū . qz deꝫ i eo
 quieuit. Inde ē forte . qz p̄uilegiatū ē i du-
 obus . qz i eo nō licet cibū parare . nec vltra
 mille passus ire. Dicitꝫ autē h̄ festū legale .
 nō qñ 7 añ legē etiā ab exteris q̄busdā na-
 tionibꝫ obseruatū fuerit sabbatū . h̄ qz sub
 lege p̄mo obseruatū ē ex p̄cepto. Ea die p̄-
 ter iuge sacrificiū offerebatꝫ duo agni āni-
 culi imaculati cum libamētis suis in holo-
 caustum.

De neomenia Capitulum XLII

Neomenia so-

natio lune. Neos enim nouū . me-
 ne luna interptatur. Quia ḡ iudei i legiti-
 mis suis lunatiōes p̄ mētibꝫ habebant ex
 lege . diē nouę lune vocabāt kal . legales . 7
 erat dies ferialis apud eos. Ea die offere-
 bāt vitulos duos . arietē vnū . agnos āni-
 culos septē . cuz libamētis suis p̄ singulos.
 Hircūqz p̄ declinatiōe peccati . cū libamē-
 tis suis . oīa hęc i holocaustū.

De phase Capitulum XLIII

Phasid decima

die p̄mi mēsis ad vesp̄rū comede-
 bāt agnū pascale . 7 nox illa dicebatꝫ phase
 id ē . trāsitꝫ p̄pter causas superiꝫ dictas. Ea-
 dem dicebatꝫ pasca . i . imolatio. Sequenti
 die inchoabat festū aq̄imoz qd̄ p̄telabatꝫ

septem diebus. Quorum dies prima et ultima solennis erat et ferialis ab omni opere servili. Quod ezechiel addit de festo primo diei apertis et alibi de x die quae tollebat agnum. Unde et primus mensis solet comparari. vij. in solennitatibus. forte moyses causa brevitatis pertransiit. Vel multa ad ampliandum cultum dei supradicta sunt. quae ezechiel persequitur. sicut in sabbato de portarum aperitione et prope principis. Post primam diem solennem. i. xvj. luna torrebant igni spicas recetes. et grana manibus confricata in modum farris fracti offerebant domino assarium unum. cuius pugillum vel dragma una adolebat sacerdos super altare. reliquum erat eius. Pro hac oblatione quaedam putaverunt hoc festum non solum azimorum dici. sed etiam festum nonorum errantes. quia legunt nisan quinquagesimum vocari mensem novorum. Ab hac xvj. die dicit ioseph numerari septem hebdomadas. post quae statim erat pentecosten. Alij dicunt eas numerari ab altera die sabbati quod erat in diebus azimorum. quia ista historia videtur sic sonare. Alij ab ipsa prima die azimorum. ne plures quam .l. dies inter pascha et pentecosten inveniunt. In his diebus. vij. pro singulos dies offerebantur in holocaustum eedem hostiae quae etiam in neomenia cum libamentis suis.

De pentecoste **Capitulum XLIII**

Pentecoste sonat quinquagesimum. Petacon enim graece. latine. hebraice asarta. Vel pentecoste ipsa quinquagesima dierum. quibus completis imminens ultima dies dicebatur festum pentecosten. i. persecutivum vel consecutivum. l. dierum. Fiebat autem in memoriam date legis quae .l. die ab exitu de egypto data est. Eadem solennitas dicebatur festum hebdomadarum. quia supputatis

Secundum hoc invenies dum complerentur dies pentecosten.

Tertior sententia est a prima die azimorum quinquagesimum esse pentecosten. et a secunda quinquagesimum esse secundam diem pentecosten. in qua offerebantur panes novi: sicut

ut dictum est. vij. hebdomadarum ab altera die sabbati azimorum fiebat. Quod si volumus sequi iosephum sabbatum dicemus hoc primam diem solennem azimorum. Dicebatur etiam festum primitivorum. quia tunc de novis frugibus offerebantur duo panes duorum assariorum de alba siccata facti secundum iosephum et fermentati. et ideo nil ex eis super altare ponebatur. et cum eis duae agnae in esum tantum sacerdotum. et nil ex eis in crastinum relinqueri permittebatur. Erat et hoc festum septem dierum et pro singulos offerebantur eedem hostiae quae etiam in neomenia et diebus azimorum cum libamentis suis. Invidetur velle iosephum tunc immolari vitulos tres. arietes duos. agnos quattuordecim. Tres primitivae frugum offerebantur domino scilicet colligendarum. edendarum. reservandarum. Colligendarum in manipulis. et in pascha. Edendarum in panibus et in pentecosten. Reservandarum quae reservabantur. et de istis ad plus dabatur. xl. pro minus decima.

De festo tubarum **Capitulum XLV**

Prima die mensis septimi duplex erat solennitas neomenia. et festum clangoris vel tubarum. Unde Buccinate in neomenia tuba. In quo buccinabant cornibus pecorinis. quia ea die liberatus est isaac ne immolaretur. pecore substituto pro eo. Dicebatur etiam festum septimorum. vel sabbatum mensium. quia hoc septimo mensis fere totus erat solennis. Ea die propter oblationes neomeniae offerebantur in holocaustum vitulus unus. aries unus. agni anniculi. vij. hirci pro peccato cum libamentis suis. Traditur quia subintroductum est a iudaeis de cereis. ut pro igne immolationis isaac parata significaret. Item a modernioribus translatae sunt cerei ad decimam diem quae pro mortuis. forte pro spe resurrectionis.

De festo propitiationis **Capitulum XLVI**

Decima die eius

tem mensis erat festū ppitiatiōis qz ea die redijt moyses ad eos. referens de um eis placatū sup offensam vituli cō. flatilis. Ea die ieiunabāt homines 7 iu mēta 7 pueri septē nes a vespera vsqz ad vesperā p memoria mortuoz. An etiā dicebat dies afflictio nis. Dicebat qz dies expiatiōis. qz ea die sanguine vitule ruse expiabat tabernacu lū 7 altare vt p̄dictū est. Et fiebat cinis ex eo ad expiationē imūdoz. 7 ipsi expiaban tur a peccatis illius anni p emissionē hirci apompeij. Erat enī oblatio diei illius. vi. tulus vn⁹. aries vnus. agni anniculi septē hircus p peccato cū libamētis eoz.

Descenophagia. Cap. XLVII.

Undecima

die eiusdē mēsis erat scenophagia qd sonat fixio tabernaculoz In q̄ p septē dies habitabāt sub vmbra culis. i memo riā. xl. annoz in qb⁹ fuerūt i tabernaculis i deserto. An 7 festū tabernaculoz dici so let. Protelabat aut septē dieb. q̄rū p̄ma 7 vltima solēnes erāt. Octau⁹ etiam dies erat solēnis. nō qz eēt de scenophagia. sed qz ea die cōueniebāt ad faciēdā collectaz forte i vsus pauperū. vel in alios vsus cō munes. An et scenophagia q̄nqz legit esse festū octo dierū. S; patres illi nō fuerūt ogdoadi. Tradit qz in q̄ttuoz dieb⁹ inter positis a die decima vsqz ad hāc hebzeos obseruare ieiunia. Tradit ioseph⁹ q̄ i his septē dieb⁹ ferebāt in manib⁹ ramos myrti 7 salic. 7 sūmitates palmar. virgulas ma liplici. fiebatqz de cūctis frugib⁹ terre ob latio dño in grāz actionē Oblatio vero se ptem dierū h̄ erat. Prima die offerebāt in holocaustū vituli. xij. arietes duo. agni anniculi. xiiij. 7 hirc⁹ p peccato cū libamē tis eoz. Eadem oblatio arietū 7 agnoz et hirci fiebat p singulos dies sequētes. b̄ de

numero vituloz vn⁹ subtrahēbat in dies In sc̄da. xij. in tertia. xj. in q̄rta. x. in quīta ix. i sexta. viij. in septima. vij. In octaua q̄ erat solēnis offerebat aries vn⁹. vitul⁹ vn⁹ agni anniculi septē. 7 hirc⁹ p pctō cū liba mētis eoz. Forte in. viij. dieb⁹ facta est sub tractio vituloz vt i sūma fierēt. lxx. i memo riā eoz q̄ in. lxx. aiab⁹ itrauerūt in egyptū. Hec sunt oblatiōes holocaustoz i. viij. solē nitatib⁹. 7 fiebāt de publico. Nō ppter h̄ cessabat indefinēs sacrificiū. nec hostie spō tanē vel necessariē. Et nota qz ille tres so lēnitates q̄. viij. dieb⁹ ptelabāt p̄cipue di cebāt. Et sabbatuz qd iterueniebat i illis dieb⁹. dicebat sabbatū sabbatoz. q̄si sab batū festoz. Alias festiuitates adiecerūt his hebzei p̄tē varios euēt⁹. sic encenia 7 phu rim. i. festū hester. b̄ nō dicūt legales. id est. nō sūt in lege institutē. Nota solēnitates p̄fatas tres. pasca. pentecostes. 7 scenophe gia dictas cerimonias a cereis. id ē. lumi nanib⁹. vel a carie. 7 mene. qd est defect⁹. qz tūc debent i nobis sordes deficere q̄si cari menie. Vel a carēdo munijs. id ē. officijs seruilibus q̄si carimonie Vel a cerere vbi sūma veneratio p̄stita est sacris romanis il luc delatis vix a gallis capta.

Devotis Capitulū XLVIII

Didit quoqz

dñs de votis mulierū. Vidua vl repudiata q̄cqd vouerint. vel in quo iura mēto se cōstrinxerint implebunt. Filia vel vxor tenent ex voto vel iuramento. nisi pa ter vel vir contradixerit statim vt audierit Si enī statim cōtradixerit. irritē sūt pollici tationes eaz. Ipse vero peccatū portabit cū audiuit si tacuerit. 7 postea cōtradixerit Vir aut omne iuramentū vel votū imple bit. nisi forte de cōtinentia.

De destructiōe madian et prede diuisione. Capitulū XLIX

Terū locut⁹ est

dñs ad moysen. Alciscere filios isrl̄ de madianitis. 7 sic colligeris ad pplm

tuū. Armavit ergo moyses de singulis tribubus mille viros electos. scilicet. xij. milia. prefecitque eis phinees filium eleazar. Vasa quoque sancta. et tubas ad clangendum tradidit eis. Qui perfecti hostes vicerunt. Quinque reges et omnes viros eorum occiderunt. urbes viculos et castella flamma consumpsit. balaam quoque interfecerunt gladio. mulieres et parvulos pecora et omnem suppellectilem in praedam duxerunt. Dum autem rediret moyses et eleazar. et omnes principes synagoge egressi sunt in occursum eorum extra castra. visusque mulieribus iratus moyses dixit ad eos: Cur feminas reservastis: Nonne ipse sunt qui deceperunt filios israel. Interfici te omnes qui noverunt viros et omnes masculum virgines tantum servate. Feceruntque ita. et servate sunt virgines. xxxij. milia. Et ait moyses: Quia peccastis eritis imundi. quia occidistis vel tetigistis mortuos. extra castra eritis septem diebus et purificabimini tertio et septimo die aqua aspersiois. Præda etiam quam tulistis purificabit. Aurum et quicquid transire per ignem potest igne purificabit. Quod autem ignem non potest sustinere. aqua expiationis purgabit. Dixitque dominus ad moysen: Tolle summam eorum que capta sunt. ab homine usque ad pecora. et divides praedam ex equo iter eos qui pugnaverunt. et reliquam multitudinem. De parte vero eorum qui pugnaverunt separabis domino unam partem de quingentis et dabis eam eleazaro. Et media vero parte multitudinis accipies quinquagesimum caput et dabis leuitis. Quo facto principes exercitus accesserunt ad moysen. et dixerunt: Recesimus numerum pugnantium quos dedisti nobis. et nec unum quod decessit. Quomodo obrem offerimus tibi donarium domini quod in praeda auri potuimus invenire. pichelides. armillas. anulos. dextralia. murenulas.

De sorte duarum tribuum et dimidie. Capitulum. I.

ut dicitur in libro Numerorum. 31. 1.

Itaque autem ruben

et gad et dimidia tribus manasse habebant pecora multa nimis. Et videntes amorem. basan. et galaad. aptas pecoribus alendis. rogaverunt moysen. ut terram hanc eis cōtraderet. Estimās autem moyses ob timores pugne et laboris si eos quesisset malignos eos appellavit. eo quod fratribus in eruna persistebat. ipsi vellet delitari. Ipsi vero polliciti sunt quod mulieres et parvulos in tutis locis ordinarēt. caulas ouibus. et iumentis stabula fabricarēt. ipsi vero armati præcederēt fratres suos. donec eos introducerēt ad loca sua. Sub hac autem conditione terrarum leon regis amorreorum. et regis basan suscepit. Porro filij machir filij manasse obtinuerunt galaad. Jair vero filius manasse occupavit vicus eius. et vocavit eos anothair. id est villas jair.

Catalogus. xlii. mansionum
Capitulum. LI.

Quitur hic ca-

thalogus mansionum ab exitu de egypto. Fuerunt autem ante transitum maris rubri. iij. ramelle. sochoth. ethan. phiayroth. A mari rubro usque ad syna. viij. marabthe lim iam suph. quod sonat mare rubrum. vel scirpeum. Jam enim mare suph rubrum vel scirpeum interpretatur. et potuit esse lacus scirpeus. quia hebrei quolibet aquarum congregationem vocant mare. Post iam suph desertum syna. defeta. hal raphidim. solitudo synai. A monte synai usque ad cades. xxj. sepulcra concupiscentie. aseroth. rethmō. phares. lemna. rethsa. sedatha mons sepher. areda. maceloth. thaat. thare. melcha. esmona. moseroth. baneiachā. mons galaad. Jetebatha. ebzonna. asiongaber cades. A cades usque ad caestria moab novem. mons hoz. salphana. phinon. oboth. ieabarim. dyton. gad. helmon. reblatim montes abarim. caestria moab.

De urbibus leuitarum et suburbanis. Capitulum. LII.

Deuteronomij

Terū locut⁹ est

Dñs ad moysen. 7 distinxit terminos terre pmissiōis. ab ortu 7 occasu. meridie 7 aquilone. Et noīavit principes tribū q̄ trāsito iordane cū iosue et elea caro terrā diuiderēt. Precepitq̄ leuitas i oib⁹ tribub⁹ dispersos. h̄ie. xlviij. ciuitates ad ī habitandū. 7 a muris forinsec⁹ p circuitus terrā mille passuū obtinere. in q̄ suburbana essent ad pecora eoz alēda. Ex qb⁹ ciuitatib⁹. vj. essent refugij. tres vltra iordanē 7 tres citra de qb⁹ i deuteronomio dicit. De matrimonio contribulus.

Capitulum. LIII

Accesserūt autē

filij machir filij manasse ad moysen 7 dixerūt. i filie salphaat fr̄is nr̄i habēt nobiscum sorte ex p̄cepto dñi. Si ḡ nupserint viris trib⁹ alteri⁹. qz filij eaz sequent⁹ tribū patris. minuet⁹ hereditas nr̄a et sortitū distributio p̄fudet i iubileo. Occasiōe ḡ filiarū salphaat. lex h̄ pmulgata ē a dño p moysen. Dēs viri ducāt vxores d tribu 7 cognatiōe sua. vt hereditas p̄maneat in familijs. nec cōmiscant⁹ trib⁹. s̄ maneāt vt a dño speratē sunt 7c.

Historia deuteronomij	caplm. j.
Epilogus cum additionib ⁹ 7 determinationibus.	ca. ij.
De ciuitatib ⁹ refugij trās iordanē	ca. iij.
De p̄cepto dilectionis.	ca. iij.
De decima secūda.	ca. v.
De appellatione populi ad sūmum sacerdotem.	ca. vj.
De iusticia regis.	ca. vij.
De maleficis abiciēdis.	ca. viij.
De talione legis.	ca. ix.
De timidis 7 sollicitis remouendis ab exercitu.	ca. x.
De fedus inirēt cū gentib ⁹ .	ca. xj.
De his quib ⁹ nō erat fas intrare ecclesiaz dei.	ca. xij.
De phibitiōe p̄stibuli.	ca. xij.

De plagis quaruz maior erat quadragenaria. ca. xiiij.

De suscitatione seminis 7 modis discalcandi. ca. xv.

De semine agroꝝ. ca. xvj.

De deletionē amalechitarū. ca. xvij.

De moyses tradidit deuteronomium leuitis. ca. xvij.

Canticum testimonij. ca. xix.

De morte moysi postq̄ b̄ndixit p̄plo. ca. xx.

Historia deuteronomij. Cap. I.

Quinta vlt

quinta hui⁹ historie distinctio hebraice dicitur elledebarim qd sonat. Hec sunt verba. Grece aut dicitur deuteronomi⁹. i. secūda lex.

Deuteronomi enim scda nomia lex. Ex h̄ noīe qdā errātes dixerūt duas esse leges. vnā datā a deo. q̄ i p̄cedentib⁹ libris p̄tinet. alterā datā a moysē. q̄ i h̄ libro. Addētes in assertionē sui erroris. qz de illa legit⁹ supra. Locut⁹ ē dñs ad moysen 7 ad oēs isrl. De ista dicitur. Locut⁹ ē moyses. Ad hec dicebāt qz multa hic legunt⁹ q̄ nō sup̄. qdā q̄si p̄traria. qd nō fieret si hic eēt p̄dictoꝝ repetitio. Veri⁹ sentiēdū ē. qz hic penthateuc⁹ nō ē nisi lex vna. q̄ etiā ab ap̄lo 7 alijs sepe vocat⁹ lex moysi qz lex dei. Hebre⁹ etiā vocat⁹ h̄s. v. libros thorath. id ē. legē. nec ob aliud dicitur liber hic lex scda. nisi qz p̄dicta h̄ iterant⁹. q̄si lex iterata. Iterant⁹ etiā h̄ tria trib⁹ de causis. p̄cepta 7 ceremonie ad cōmēdationē memorię 7 ipoz p̄firmationē. Beneficia dei ad robōrādaz dilectionē dei in illis. Flagella q̄ sustinuerūt murmurātes ad incutiēdū timorē. Si vero in hac iteratiōe videt⁹ aliq̄ p̄dictis in esse p̄trarietas i sup̄ficie verbōꝝ. i intellectu tñ nulla ē. Fuerūt etiā q̄ dicerēt hūc librum factū a iosue trāsito iordane. qz legit⁹ i p̄ncipio. Hec sūt verba que locut⁹ ē moyses trās iordanem. Pro situ enī terre p̄missiōnis sacra sc̄ptura dicere cōsuevit. vltra iordanem vel citra. Dicitur tñ liber moysi vel

iosue. qz quod moyses xpo tradidit. iosue redegit in scripto. Videt etia hieronymus velle qz magnaz iosue huins libri scripserit partē. Veri⁹ videt eē qz script⁹ sit a moyses. 7 loquit moyses de se tāqz de alio. Vel hī pncipio apposuit eldras. sic 7 i fine de morte moysi. p̄sertim cū circa finē libri legatur Scripsit moyses legem hāc. 7 paulo post. postqz scripsit moyses legē hui⁹ volumie. p̄cepit lenitis. tollite libru istum. 7 ponite i latere arce fcederis. Legit qz lōgo tpe post i uent⁹ i hierlm deutronomi⁹ in arca.

Epilogus cuz additiōibus et de terminationibus Capitulū II

q **W**adragesimo

anno ab exitu filioꝝ isrl̄ d̄ egypto xj. mense. p̄ma die mēsis. vidēs moyses diē mortis sibi iminere locut⁹ est ad oēs filios israhel. 7 cepit legē explanare cōgregās eos fm iosephū ad iordanē in loco vbi nūc ciuitas abidal ē locusqz palmarū. Sane recapitulationē moysi p̄sequentes q̄ sup̄ dicta sunt omittē. sup̄addita dicem⁹. que dam q̄ vident⁹ p̄traria memorabim⁹ dēterminando. Itaqz in

recapitulando ait moyses. Dixi vob̄ illo tpe. Nō valeo sol⁹ negocia vestra

Sup̄ in exodo. cap. xvij. Egressus ē aut̄ ietro.

sustinere. date ex vobis viros sapientes. 7 ponā eos tribunos. centuriones q̄nquagenarios 7 decanos. Hoc videt cōtrariū p̄dictis. Sup̄ra enī cōsilio ietro dixit hoc factum esse. Atrūqz vero factū fuit. p̄mo enī ad cōsiliū soceri faciendū secreto disposuit. postea auctoritate 7 assensu populi cōpleuit. Quetiam dicit hic moyses. Dixistis mihi: Mittamus viros qui cōsiderent terram. Sup̄ra vero legitur dixisse dominuz Mitte viros nō est cōtrariū. qz ad suggestionē populi consuluit dominū qui dixit: Mitte. Ad pusillanimitatē quoqz eorum cōfortandam. iteravit moyses de victoria og regis basan. qui restiterat de stirpe gigantium. 7 in argumentū magnitudinis eius

mōstratur lectus ferreus ipsius in rabath filioꝝ amon nouem cubitos habēs lōgitudinis. 7 q̄ttuor latitudinis.

De ciuitatibus refugii trans iordanem Capitulum. III.

r **E**parauit mo/

yfes tres ciuitates refugij trās iordanem bolor in tribu ruben. ramoth galaad in tribu gad. golan i basan in tribu manasse. Harū hic vsus erat. Si quis nolēs hominē occidisset. confugiebat ad aliquas harum. 7 ibi a consanguineis occisi tutus erat. Si enim extra fines alicuius harum inuenisset eū. qui vltor sanguinis effusi eē debebat. impune percutiebat homicidam. Erat autem in ea fugitiuus vsqz ad reconciliationem cum p̄pinqis. vel vsqz ad mortem summi pontificis. i qua hmōi omnes fugitini redibant securi ad p̄pria. Tamē si p̄pinqi occidi volebant illuz impetere qz volēs occidisset. 7 coram ciuibus vrbis ei⁹ hoc probarent. tradebatur eis ad occidendum.

De precepto dilectiōis Ca. III.

a **D**didit quoqz

moyses. Diliges dominū deū tuum ex toto corde tuo. 7 ex tota anima tua. 7 ex tota mēte tua. et ex tota fortitudine tua. Addidit quoqz cū de manna iteraret. Nō in solo pane viuuit homo. sed i omni verbo qd̄ procedit de ore

dei. Panem vocauit hic omnē cibū hominū. Cōsuevit enī scriptura panē p̄ cibo ponere. Et ē sensus. Nolite mirari si cibū insolitū dedit vob̄ dñs. qz

Alibi ponūtur. x. p̄cepta. Sed nota qz sub his duobus cōtinētur illa. Horum enī primuz cōplectitur tria. scd̄z cōtinēt septem.

nō i solis vsitatis cibis vita hoīs stabilita est apud deū. s̄ solo verbo pōt create noua ex quibus viuat homo. Addidit quoqz inter beneficia qz per. xl. annos in deserto vestimenta eorū nō defecerant vetustate. nec

Deuteronomij

solulares attriti erant. 7 q̄ euaserāt serpen-
tes flatu vrētes circūstātia. quos ob h̄ for-
te sup̄ dixit ignitos. 7 scorpiones. 7 dipla-
tes. q̄ latine situlae dicuntur. q̄ perimūt bo-
minem siti. 7 adeo paruē sūt. vt cū calcant
vix videantur. cuius venenū ante extinguit
q̄ sentiat. nec tristitiam sentit moriturus.
Dicitur autem situla per cōtrarium. vas
enī qd̄ situla dicitur aufert sitim. hęc affert
sicut faretra quę infert mortem. feretrū. q̄
fert vel aufert mortuū. Et etiā ostenderet
quę necessitas incūberet eis obseruandi p̄-
cepta dñi in terra p̄missionis. addidit. q̄
nō erat terra illa sicut terra egypti. quę be-
neficio fluminis fecundat. vbi p̄ ortos aq̄
deriuant irriguē. sed erat montuosa 7 cā-
pestris. de celo pluuiā expectās. 7 ideo plu-
rimū ibi colendū deū vt daret eis pluuias
tēporibus suis. tēporaneā sc̄z in autumno
in vere. vel in hyeme. iactis seminib⁹ nutri-
endis. 7 serotinaz ad cumentum ī vere vel
estate. Addidit q̄ de terminis terre p̄missi-
onis dicēs: Oīs locus quē calcauerit pes
vester. vester erit. a deserto qd̄ est ī meridie
7 libano qui in septentrione 7 flumine ma-
gno eufrate qui est in oriente. Usq̄ ad me-
diterraneū erunt termini vestri. hoc est ma-
re qd̄ tyrenū dicitur. Addidit quoq̄ q̄ bñ-
dictiones 7 maledictiones scriptas ī libro
h̄ transito iordane ī ingressu suo dicerēt ī
hunc modū. Sex trib⁹ maiores natu ascē-
derēt montē garicim cū sacerdotib⁹ 7 leuitib⁹
7. vi. minores montē ebal e regione. 7 qui in
garaçim oēs bñdictiones dicerēt sup̄ legis
obseruatores. 7 qui ī ebal respōderēt amē
Post ascēderent sacerdotes 7 leuitę cum
alijs sex tribub⁹ ī ebal 7 simul oēs maledi-
ctiones imp̄carent trāsgressorib⁹ 7 q̄ in ga-
ricim respōderēt amē. Et nota q̄ cuz enu-
merat gētes q̄s eiecerūt d̄ tra. p̄missiōis fe-
re vbiq̄ sex noīat. chanaanū amorreū. fe-
reçen. ieubuseū. euçū. ethçū. In hac ho ite-
ratione noīat septimū gergeseū. Itē nota
q̄ abraçę p̄missū ē. q̄ decē delerēt. q̄ tūc re-
uera ibi erāt. Sz cū venerūt illuc filij isrl̄. iā
tres erāt deietę filij loth denerūt gigātes

filij esau hōreos. capadoces ptē euçoz.

De decima sc̄da Capitulū V

Diditq̄ mo-

yses. q̄ nō liceret eis comedere de-
cimam in opidis suis. nec primogenita pe-
coz. nec p̄mitias laborum. nec votina. nec
sponte oblata. sed tantū corā dño. in loco
quē elegerit dñs ibi cū vxore comederēt et
liberis. suo 7 ancilla 7 leuita q̄ concellane⁹
eēt. In q̄ p̄cepto videntur fraudari leuitę q̄
bus p̄missa debebant. Proinde dicunt q̄-
dam h̄ semel factū. cū p̄mo sc̄z terrā obti-
nuerūt. Tūc enī obtulerunt p̄dicta dño. 7
deinceps reddiderūt ea leuiti. Sz h̄ nihil
ē. q̄ nō dū dñs locū sibi elegerat in terra. p̄-
missionis. Alij dicunt q̄ singulis annis h̄
fiebāt sic. Primā p̄tem decimę toti⁹ vt pri-
mā geligmam grani. p̄mā amphoras vini
vel olei separabat sibi q̄ decimā dabat le-
uitis. 7 illā modicā ptē decimaz ferebat se-
cū in hierusalē. 7 epulabat inde corā dño
Et h̄ inde cōiectant. q̄ h̄ decima p̄cipitur
poni ī cartallo. qd̄ modicū vas ē. nec verā
caperet decimā. Sed hic de primogenitis
et primitijs votinis 7 spontaneis nihil ha-
bent determinatū. Unde verior est hic tra-
ditio hebreoz. Singulis annis hebrei fa-
ciunt duas decimationes bonoz suozum
Primā separabāt leuitis. De hac dictus
ē. Desudet elemosyna in manu tua donec
inuenias iustū cui des. id ē. illum cui debes
Iterum. ix. reliquas p̄tes decimabāt. 7 hęc
sc̄dam decimā sibi reseruabant. 7 ex ea ter
in anno cum ascendebant in hierusalem
oblaciones et epulas sibi et domui suę fa-
ciebant. et leuitam concellaneū qui etiam
cum eis ascenderet inuitabant. In eosdez
vsus reseruabāt sibi secūdum animal post
p̄mogenitum. quasi secūdum primogeni-
tum. et similiter post primitias tantūdez si-
bi reponabant. quasi secundas primitias.
Qui autem ampliora his illis trib⁹ festis
expendere volebat. aliqua d̄ bonis suis ad-
huc separabat. 7 cum p̄dictis reseruabat
votēs illa dño. Preterea etiā quidaz in

illis solēnitatib⁹ p̄ter ea q̄ diximus sponte
 quedam expendebant ad honorem domi-
 ni. 7 hec secundaria p̄cepit moyses fieri ad
 locum sanctum. 7 comedi coram domino.
 Tamē remotiorib⁹ licebat ista vendere in
 loco suo. 7 ferre p̄cium secum. et emere sibi
 in hierusalē quod desiderabat anima sua.
 P̄terea tertio anno duab⁹ decimis sub-
 latis vt dixim⁹. tertiā faciebant iterū deci-
 mationē i vsus pauperū. et hāc reponebāt
 apud se vt haberēt vñ darēt pegrino 7 ad-
 uene. pupillo 7 vidue egētib⁹. 7 etiā leuit⁹
 si indigerent. In vsus vero p̄rios ex hac
 nihil expendebāt. 7 de hac dictū ē. Omni-
 petenti te tribue. Addidit q̄ qd̄ si etiā fra-
 ter aut vxor aut filius aut amicus specialis
 psuaderet aliquē ad cultum idolorū. forte
 p̄pter affluentia q̄ sequebat̄ gētiles. nō oc-
 cultaret euz. s̄ cōuictum aut cōfessum p̄pls
 obrueret lapidib⁹. 7 ille cui persuaserat pri-
 mus imponeret man⁹ suas sup̄ eū. Eodem
 modo ciuitas aduersus ciuitatē insurgeret
 7 deleret eā. si persuaderet recedere a cultu
 dei. Incissuras etiā 7 caluicium fieri super
 mortuos. p̄hibuit. qd̄ 7 sanguinē suū fun-
 dere. 7 capillos tondere. 7 sacrificare mor-
 tuis. vt 7 ethnici faciūt. P̄hibuit quoq̄
 morticina comedi. Sed addidit. qz et illa
 sibi 7 imūda possent dare aut vendere pe-
 grinis 7 aduenis. quia natiōes alię licite
 multis vescūtur q̄ interdicta sunt hebreis.
 Septimo q̄ anno quietis terrę addidit
 moyses. ne creditor exigeret debitū a debi-
 tore hebreo dūtaxat. A pegrino poterat exi-
 gere. Et ob hoc vocauit annū illū annū re-
 missionis. nō illi⁹ tñ cuius erat iubile⁹. In
 iubileo enī dimittebant̄ debita. in h̄ disse-
 rebant petere. P̄hibuitq̄ in p̄mogenit⁹
 bobus arari. 7 vellera p̄mogenitorū tōderi.
 P̄ter qd̄ inuit nihil de p̄mogenitis debere
 sumi vel fieri in vsus p̄rios. qz leuitaruz
 erat. Qz si maculā haberet p̄mogenitū. pote-
 rat comedi in loco suo. s̄ nō corā dño. Re-
 petens q̄ moyses de festo pentecosten ait.
 Septes hebdomadas numerabis tibi ab
 ea die q̄ falcē in segetē miseris. 7 celebrabis
 diem festum hebdomadarū dño deo tuo.

Hoc vt dicit Hieronym⁹ hebrei nec ad lit-
 terā nec ad spiritū custodiūt. Tunc enī nō
 eodem die fieret pentecosten. qz alij tardi⁹
 alij citius metunt. p̄m statum regionū sua-
 rum. Fuerunt etiā qui dicerent quēq̄ agri-
 colam a p̄ma die messiōis suę. l. dies com-
 putasse. 7 ea die sibi 7 suis epulū solēne pa-
 rasse 7 diem festū egisse. Nec quidē pente-
 costen legalem sed p̄ collectis omnib⁹ qua-
 si diem agebāt solēnez. Tradit iosephus.
 qz. xv. luna phase die scz solēni aq̄imoz of-
 ferebāt grana cōfricata dño. Et h̄ erat mil-
 lio p̄ma falcis in segetem. 7 a. xvj. luna nu-
 merabāt septem hebdomadas. post q̄s fa-
 ciebant pentecosten. Quidā tamē dicūt vt
 p̄dictum ē a die dñica quę est in festis aq̄i-
 morum debere nu-
 merari septem heb-
 domadas. qz legit̄
 in leuitico. Ab alte-
 ra die sabbati nu-
 merabitur.

In veritate a. l. die
 aq̄imoz p̄ma est pri-
 ma dies pentecosten
 cui⁹ festi secūda die
 duo panes noui of-
 ferebantur. 7 ita du-

os dies. l. intellige in primo primus diem
 pentecosten. secundo secundum diem eius-
 dem festi.

De appellatione populi ad sum-
 mū sacerdotē. Capitulum VI.

Recepit quo

qz indices ciuitatū sedere in portē
 quasi iudicatos intrinsecus 7 extrinse-
 cus de finibus ciuitatis. 7 vt in ore duorū
 vel triū testium periret qui interficeret̄ ab eis
 7 qz manus testium p̄ma fieret in illum. Qz
 si cōtingeret iudices illos ambigere de sen-
 tentia aliqua. ascenderēt ad summū sacer-
 dotem. 7 quod ille indicaret fieret. Qz si q̄s
 sententię ei⁹ non obediret interficeret. De
 his iudicib⁹ ciuitatū dic̄ ioseph⁹. qz septē
 eligebantur in singulis ciuitatibus. virtu-
 te 7 studio iusticię accepti. Unicuiq̄ vero
 eorū dabantur duo viri ministri de gene-
 re leuitarū. Testimoniū mulierū nō admittē-
 bāt p̄pter leuitatē. nec seruorū p̄pter igno-
 bilitatem animi. p̄ q̄ de facili vel p̄ timore

Deuteronomij

poterāt corrūpi vel lucro. In appellationi-
bus nō licebat pōtifici indicare sine pphē-
ta 7 seniorib; loci illi; quē elegerat dñs.
De iusticia regis Capitulum VII

Didit etiam

q; si qñq; regem sibi crearēt. non
alienigenā sed contribulē assumerent qui
sine cōsilio pontificis 7 seniorū nil ordina-
ret. In ocio semp deuteronomiū legeret.
uxores sibi nō multiplicaret ne auerterent
eū a recto. Equos aut aut opum pondera
nō multiplicaret. ne potētio; fact; seniret ī
subditos. terminos terrę ppię vel alię
nō mutaret. Nō enī pcul ē vt leges trāscē
dat. q; metas terrarū trāsmutat. Hoc ppe-
ptum plurimū transgressus ē salomō qui
gloriat; est. q; tantū reliquerat ī hierusalem
auri 7 argenti. quantū inuenerat ibi eris 7
ferri. Tandē tamen pgnituit vt tradunt d;
quo post dicitur.

De maleficis abiiciendis.

Capitulum VIII

Interdixit quo

q; secū habere ariolos. i. inspecto-
res fibrarum circa aras. p cognoscēdis fu-
turis. 7 cōiectores somniorū. 7 augures. id
ē. gestus auinū aut garritus attēdētes. ma-
leficis. id ē. imolantes pueros demonib;
vel saltem lustrantes. incātatores. id ē. p-
stigos qui intuētes fallūt. phitones. id ē.
ventriloquos. q; p spiritū malignū loquū-
tur. a phitone. id ē. apolline sic dictos. di-
vinos. id ē. aurspices. id est. astrozū inspe-
ctores. nigromāticos qui sacrificijs vl' car-
minib; euocāt mortuos. quia prophetam
suscitaret eis deus de gente eorum illuz au-
dient.

De talione legis Capitulum IX

Et talione quo

q; legis occasiōe falsi testis appo-
suit. vt si diligētissime pscrutantes depre-
henderēt falsū testē. redderēt ei qd cogita-
uerat facere pximo suo aīaz p aīa. oculuz

p oculo. dentē p dente. pedē p pede.

De timidis et sollicitis remouē-
dis ab exercitu Capitulum X

Didit quoq;

de exercitu. pgressuro ad pugnan-
dum. vt pūs sacerdos exercitū admoneret
ne timeret hostes. 7 sperarēt tantū ī domi-
no. non in armis 7 robore suo. deinceps q;
q; pnceps turmę suę loqueretur. 7 diceret.
Qui ex vobis est formidolosus reuertat.
ne pauere faciat fratres suos pterrit; etiaz
sollicitos. p negocijs impfect; q; reliquerāt
reuertere p̄ciperet. Specificabat aut tria ne-
gocia. quib; maxime affect; tenet human;
dicēs: Quis ē homo qui edificauit domus
nouā. 7 nō dedicauit vel initiauit eam re-
uertat. ne forte moriat; in bello. 7 ali; dedi-
cet eā: Quis ē homo q; despondit uxore et
nō accepit eam. reuertat; ne forte moriat;. 7
alius accipiet eā: Quis ē homo qui plāta-
uit vineā. 7 necdū fecit eam cōmunē. de q;
omnib; vsci liceat. reuertat; ne forte mori-
atur. 7 alius fungat; ei; officio. Qd sic in-
telligitur. Si nouella vineę plātatio ante
quartū annū fructum faceret. imūda erat.
q; natura p̄ter tempus vim fecisse videba-
tur. nec ex ea p̄mitias deo offerre. vl' q; p̄iā
edere licebat. Quarto anno vindemiabat;
dñs. Omnē enī fructum ei; anni deferebat
homo ad urbē sanctā cū secūda decima ali-
arum frugum. vt epularetur ex eis corā do-
mino. Quinto anno fiebat homo domin;
vineę 7 vindemiabat sibi. Sexto anno et
deinceps erat quasi omnib; cōmunis sūm
cōsuetudinē eozū talem. Inter agentib; li-
cebat intrare vineas 7 pomeria. 7 tanq; de
pprijs satiari. sed extra deportare fas non
erat neq; vindemiātes de his que ad tor-
cular portabant gustare. phibebant sibi oc-
currētes. Alia trāslatio plana est. Quis ē
homo qui plantauit vineaz. et de nouella
eius nō bibit 7c.

Ne fedus inirēt cuz gentibus

Capitulum XI

¶ Ddidit quoq3

ne cum gentibus terre pmissionis fedus iniret. s. penitus extirparet. In q. post grauitate peccauerunt. Cum finitimis autem gentibus pacifici quantum possent et federati essent. Addidit q. ne in obsidione succideret arbores fructiferas ad faciendas machinas. Item si inuentus fuerit occisus. s. a quo nescit. seniores de populo urbe occiderent iuuentem et lotis manibus super eam sacerdotibus iurabunt in nocentia sua. Egressi vero ad pugnam si in numero captiuorum mulierem quis videret pulchram virginem seu iam nuptam. et voluerit eam habere uxorem non prius cubile eius ascendet. donec illa raserit caput. et circumcidat ungues et lumbrescema suscipiens defleat parentes et amicos. quos amisit in bello. xxx. diebus. ut tandem luctu satiata. ad epulas nuptiales conuertat. Tunc liceat viro eam humiliare. Quod si satiatus fuerit. et nec sederit animo eius. dimittat eam liberam. Non enim licet ei. aut renouare eam in seruitute. aut vendicare alij. Maleficum quoque suspensum in patibulo ea die iussit deponi. et cadaver ea die sepeliri. quia maledictus erat omnis pendens in ligno. id est. sufficit ad poenam. quia turpem et maledictam suscepit mortem. ne ultra iustenderet poenam. Abominabile quoque dixit apud dominum. si aut mulier veste virili. aut vir veste feminea vteret.

De his quibus non erat phas intrare ecclesiam dei. Capitulum XII.

¶ Ddidit quoq3

de differentia ingrediendi ecclesiam dei sic. Non intraibit eunuchus attritis vel amputatis testiculis vel absciso veretro ecclesiam dei. nec mancher usque ad decimam generationem. Amonites et moabites post decimam generationem non intraibit in eternum. quia hi populi propinqui hebreis exeuntibus de egypto occurrerunt eis cum pane tantum. cum scirent eos laborare siti in deserto. et adduxerunt aduersus eos balaam filium beor. Preterea quoque plures eorum seducti fuerunt per mulieres eorundem. Non ingressus in ecclesiam dicit ingressus in

atrium mundorum. a quo arcebant quodam in eternum. quidam ad tempus scilicet vel usque ad aliquam terminum dierum suorum. de quibus alibi vel usque ad terminum successionum de quibus

hic agit. Hebraeus verius tradit dicens. Ingressi ecclesiam dei esse de filiabus israel ducere uxorem. et sic in se et in genere suo fieri de populo dei. Cum homo hinc frustra videtur promissum esse de eunuchis. cum non possit ducere uxorem. sed nec si ille vellet uxorem ducere de israel ob pecuniam vel hereditatem vel ob quamlibet causam. ei non liceret. Forte quia nisi solum mancher nominavit. non excludebat ab ecclesia spurios et nothos. Mancher autem proprie est de scorto natus. Spurius de concubina per spurcicia incontinentie. Nothus qui est adultera. Videtur enim cum non sit verus de matrimonio filius sicut et nothas febres dicimus. qui vere quare aut homo videntur. non sunt autem. Mancher ergo non copulabitur filiabus israel. nec filius eius etiam de legitima. nec nepos. usque ad decimum successorem. Hic poterat intrare ecclesiam dei. quia penitus extincta erat memoria antiqui operis probri. ecclesia non solum mancheres. sed et spurios excludit ab ordinibus. De his quoque prohibiti sunt duo populi predicti intrare. Augustinus dicit quia in decima generatione poterat propter ruth moabitidem qui intravit. de qua boos filius salmon genuit oeth. Sed quia generationem ruth nescimus ab abraam temperaneo moab decem numeramus generationes usque ad matrimonium ruth. Quod autem additum est in prohibitione in eternum. per hoc quod ibidem promissum est debet exponi. scilicet nisi post decimam generationem. Vel quia dixit amonites et moabites qui nomina sunt masculini generis. nec dixit amonitis vel moabitis de viris facta est prohibitio. non de mulieribus. quia forte nec mulieres occurrerunt hebreis in deserto.

De prohibitione prostibuli
Capitulum XIII.

Dididit quoque

Non erit meretrix nec scortator in israel. Non offeres mercedem prostibuli. nec precium carnis in domum domini tui. quia ut dicit iosephus mercedem pro coitu canis venatici vel custodia gregum non licebat offerri. quia ex his que de contumelia procedunt diuinitas non delectatur. Item. Non fenerabis pecuniam ad usuram. nec fruges. nec aliquid aliud fratri tuo. sed alieno. Sed quod dictum est de fratre. preceptum est. quod de alieno permissio. sicut et permissio fuit. quod sequitur de libello repudij. Vir apud quem uxor sua non inueniebat gratiam propter aliquam fedilitatem que multimode perueniunt. scribebat quoniamque conueniebat cum ea. et causam ob quam displicebat ei mulier ne conueniret. et tradebat libellum in quo scripta erant huius mulieri. ut coram sacerdotibus legeretur. Et cum iurasset verum esse quod scripserat. licebat utique alij copulari. Quod si ingrederetur mulier ad alterum. qui iterum daret ei libellum repudij. viro priori non licebat eam recipere. quia abominabile fecerat eam coram domino. Modo pro nulla fedilitate excluditur uxor. nisi ob solam fornicationem. neque sic etiam licet eos migrare ad scilicet vota. Tamen quodam ecclesie modo introduxerunt de nouo lepra. quia morbus serpens est et contagiosus. Item que nup accipit uxorem. non perducet ad bellum nec ei quecumque necessitatis publice iungetur. ut vno anno letetur cum uxore sua. Potest autem intelligi annus iste nuptialis. non usualis decem mensium tantum. iuxta quem numerus duobus annus luctus. quia mortuo viro non licet uxori transire ad alium. ante decem menses. quia forte concepit de primo. et posset fieri dubium. cui virorum ascriberetur esset pars. Item prohibuit quod ne liberi ancillas ducerent uxores.

De plagis quarum maior erat quadragenaria. Cap. XIII.

Terum si viderit

iudex reum dignum plagis tantum. prosterneat enim coram se. et faciet eum verberari. Pro mensura peccati erit et plagarum modus ita duntaxat. ut quadragenarium numerum non

excedat. Sic et penitentes excoriatos plagis cedimus. sicut numerus versuum alicuius psalmi. quem dum cedimus cantamus. Iosephus dicit. xl plagis vna minus habena publica verberatus. Liberum autem homines turpissimum erat penam hanc sustinere.

De suscitatione feminis et modis discalciandi. Capitulum XV

Item que sine

i filijs a viro fuerit relicta. accipiet frater eius. et primogenitum ex ea filium fratri suo defuncto adnominabit. id est filium fratri defuncti non suum vocabit. et dimittet hereditatis successorem quem suscitabit. Quod si noluerit frater suscipere relictam que sibi debet ex lege. interpellabit mulier iudices in porta. Et accersito eo. si accipere eam noluerit. mulier coram eis tollet calciamentum de pede eius. et spuet in faciem eius. et dicet domini eius domini discalciati opprobrium in israel. Alibi legitur quod quod ducitur erat eam aliter discalciabat rillum. sicut quod iobes dixit. Non sum dignus soluere corrigiam calciamenti eius. Quod forte fiebat. si pristino erat aliter ducturus eam si frater repudiaret. Quoniam enim nullus ducturus erat eam. et tunc mulier discalciabat. Quoniam etiam frater non interpellate muliere profitebatur iudicibus. se nolle habere eam. et tunc ipse seipsum discalciabat. Tamen alibi legitur quod nolens suscitare seminem fratris se discalciabat. Item si mulier apprehenderit virilia alterius viri rixatus cum viro suo abscides manus eius. nec flecteris super eam misericordiam aliquam. Item non habebit pondus et pondus. mensuram et mensuram. id est maiorem quam emas. minorem quam vendas. Hoc enim abominabile est domino.

De semine agrorum. Cap. XVI

Dididit quoque

a moyses de quibusdam permixtionibus rerum diuersi generis cauendis dicens: Non seres vineam tuam altero semine grani vel leguminis. ne et semetis quam seuisisti. et que nascuntur ex vinea pariter sanctificentur. ne scilicet vna decima et singulares primitias res tanquam de vno agro. cum de utroque fructu separatim danda